

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про внесення змін до деяких законодавчих актів України
щодо справедливого механізму нарахування єдиного внеску
на загальнообов'язкове державне соціальне страхування

Верховна Рада України п о с т а н о в л я є :

I. Внести зміни до таких законодавчих актів України:

1. У Кодексі законів про працю України (Відомості Верховної Ради УРСР, 1971 р., додаток до № 50, ст. 375):

1) частину другу статті 94 викласти в такій редакції:

“Розмір заробітної плати залежить від складності, кваліфікаційного рівня та умов виконуваних робіт, ступеня відповідальності, професійно-ділових якостей працівника, результатів його праці та господарської діяльності підприємства, установи, організації і максимальним розміром не обмежується.”;

2) у статті 96:

частину першу викласти в такій редакції:

“Системи оплати праці (тарифна та інші) формуються з дотриманням принципів справедливої винагороди за працю та диференціації оплати праці залежно від складності, кваліфікаційного рівня та умов виконуваних робіт, ступеня відповідальності, професійно-ділових якостей працівника, результатів його праці та господарської діяльності підприємства, установи, організації.”;

частину шосту замінити частинами такого змісту:

“Мінімальний посадовий оклад, тарифна ставка або інша мінімальна базова величина, яка застосовується в системі оплати праці, встановлюється у розмірі, не меншому за прожитковий мінімум, установлений законом для працездатних осіб на 1 січня календарного року.

Галузевими (міжгалузевими) і територіальними угодами та колективними договорами можуть установлюватись більші розміри мінімальних посадових окладів, тарифних ставок.”.

У зв'язку з цим частини сьому – одинадцяту вважати відповідно частинами восьмою – дванадцятою;

3) статтю 121 доповнити новими частинами такого змісту:

“За працівників, направлених у службове відрядження за межі України на період більше ніж шість місяців, до направлення у відрядження за весь період відрядження нараховується та сплачується єдиний внесок на

загальнообов'язкове державне соціальне страхування відповідно до законодавства.

На відряджених за межі України працівників поширюється законодавство про загальнообов'язкове державне соціальне страхування на період такого відрядження, але не довше ніж на період, визначений міжнародним договором України, згода на обов'язковість якого надана Верховною Радою України.”.

2. У Кодексі України про адміністративні правопорушення (Відомості Верховної Ради Української РСР, 1984 р., додаток до № 51, ст. 1122; Відомості Верховної Ради України, 2000 р., № 50, ст. 436, із наступними змінами):

1) статті 188¹³

назву доповнити словами „та невиконання державним виконавцем, приватним виконавцем вимог закону”;

доповнити новою частиною такого змісту:

“Невиконання державним виконавцем, приватним виконавцем вимог закону щодо своєчасного відкриття виконавчого провадження в частині стягнення заборгованості зі сплати єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування та зі сплати страхових внесків на загальнообов'язкове державне пенсійне страхування та інші види загальнообов'язкового державного соціального страхування –

тягне за собою накладення штрафу на державних виконавців, приватних виконавців від двохсот до тисячі неоподатковуваних мінімумів доходів громадян.”;

2) частину першу статті 234² після слів “порушенням законодавства про збір та облік єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування” доповнити словами “в частині неподання, несвоечасного подання, подання не за встановленою формою звітності щодо єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування”;

3) статтю 244² викласти у такій редакції:

“Стаття 244². Органи Пенсійного фонду України

Органи Пенсійного фонду України розглядають справи про адміністративні правопорушення, пов'язані з порушеннями законодавства про загальнообов'язкове державне пенсійне страхування та законодавства про збір та облік єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування (крім порушень щодо неподання, несвоечасного подання, подання не за встановленою формою звітності щодо єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування) (стаття 165¹), та з

перешкоджанням уповноваженим особам Пенсійного фонду України та його органів у проведенні перевірок (стаття 188²³).”;

Від імені органів Пенсійного фонду України розглядати справи про адміністративні правопорушення і накладати адміністративні стягнення мають право Голова правління Пенсійного фонду України та його заступники, керівники територіальних органів Пенсійного фонду України та їх заступники.

3. Статтю 175 Кримінального кодексу України (Відомості Верховної Ради України, 2001 р., №№ 25–26, ст.131) викласти в такій редакції:

“Стаття 175. Невиплата заробітної плати, стипендії, пенсії чи інших установлених законом виплат, несплата установлених законом податків, зборів (обов’язкових платежів) і єдиного внеску на загальнообов’язкове державне соціальне страхування

1. Безпідставна невиплата заробітної плати, стипендії, пенсії, чи іншої установленної законом виплати громадянам більш як за один місяць, неперерахування утриманих податку на доходи фізичних осіб і військового збору, несплата єдиного внеску на загальнообов’язкове державне соціальне страхування більше як за один місяць, вчинена умисно керівником підприємства, установи або організації незалежно від форми власності чи громадянином – суб’єктом підприємницької діяльності, –

карається штрафом від п’ятисот до тисячі неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або виправними роботами на строк до двох років, або позбавленням волі на строк до двох років, з позбавленням права обіймати певні посади чи займатися певною діяльністю на строк до трьох років.

2. Те саме діяння, якщо воно було вчинене внаслідок нецільового використання коштів, призначених для виплати заробітної плати, стипендії, пенсії та інших встановлених законом виплат, а також коштів утриманого податку на доходи фізичних осіб, військового збору та нарахованого єдиного внеску на загальнообов’язкове державне соціальне страхування, –

карається штрафом від тисячі до півтори тисячі неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або обмеженням волі на строк до трьох років, або позбавленням волі на строк до п’яти років, з позбавленням права обіймати певні посади чи займатися певною діяльністю на строк до трьох років.

3. Особа звільняється від кримінальної відповідальності, якщо до притягнення до кримінальної відповідальності нею здійснено виплату заробітної плати, стипендії, пенсії чи іншої встановленої законом виплати громадянам, а також сплачено податок на доходи фізичних осіб, військовий збір, єдиний внесок на загальнообов’язкове державне соціальне страхування за відповідний період.”.

4. У Кодексі адміністративного судочинства України (Відомості Верховної Ради України, 2005, № 35-36, № 37, ст.446, із наступними змінами):

1) пункт 3 частини шостої статті 12 та пункт 2 частини першої статті 263 виключити;

2) частинну другу статті 382 доповнити словами “, крім невиконання рішення в частині виплати грошових коштів державним органом, який здійснив їх нарахування, що залежить від бюджетного фінансування.”.

5. У Законі України “Про статус і соціальний захист громадян, які постраждали внаслідок Чорнобильської катастрофи” (Відомості Верховної Ради України, 1992 р., № 13, ст. 178 із наступними змінами):

1) частину третю статті 59 викласти в такій редакції:

“Особам, які під час проходження дійсної строкової служби брали участь у ліквідації наслідків Чорнобильської катастрофи, інших ядерних аварій та випробувань, у військових навчаннях із застосуванням ядерної зброї і внаслідок цього стали особами з інвалідністю, пенсія по інвалідності обчислюється відповідно до цього Закону або за бажанням таких осіб - з п'ятикратного розміру мінімальної заробітної плати, встановленої законом на 1 січня відповідного року.”;

2) доповнити статтею 62¹ такого змісту:

“Стаття 62¹. Органи, які здійснюють пенсійне забезпечення.

Призначення і виплата пенсій, передбачених цим Законом, та щомісячної компенсації сім'ям за втрату годувальника внаслідок Чорнобильської катастрофи здійснюється органами Пенсійного фонду України.”.

6. У Законі України “Про пенсійне забезпечення осіб, звільнених з військової служби, та деяких інших осіб” (Відомості Верховної Ради України, 1992 р., № 29, ст. 399, із наступними змінами):

1) у частині третій статті 43 слова “єдиний внесок на загальнообов'язкове державне соціальне страхування” замінити словами “загальний розмір єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування в межах максимальної величини бази нарахування такого внеску”;

2) статтю 52 викласти в такій редакції:

“Стаття 52. Загальний порядок виплати пенсій. Органи, що виплачують пенсії

Пенсія виплачується щомісяця, у строк не пізніше 25 числа місяця, за який виплачується пенсія, виключно в грошовій формі за зазначеним у заяві фактичним постійним місцем проживання пенсіонера в межах України органами Пенсійного фонду України через установи банків або організаціями,

що здійснюють виплату і доставку пенсій, у порядку, передбаченому Кабінетом Міністрів України.;

3) частину першу статтю 53 доповнити новим абзацом такого змісту:

“Виплата пенсії за довіреністю здійснюється протягом усього періоду дії довіреності за умови поновлення особисто пенсіонером заяви про виплату пенсії за довіреністю через кожні 6 місяців дії такої довіреності.”;

4) доповнити статтею 58¹ такого змісту:

“Стаття 58¹. Припинення та поновлення виплати пенсії

Припинення та поновлення виплати пенсій військовослужбовців, осіб, які мають право на пенсію за цим Законом та членів їх сімей провадиться в порядку, встановленому статтею 49 Закону України “Про загальнообов’язкове державне пенсійне страхування”.”;

5) у статті 63:

частину третю викласти у такій редакції:

“Перерахунок пенсій особам начальницького і рядового складу органів внутрішніх справ України (міліції), які мають право на пенсійне забезпечення або одержують пенсію на умовах цього Закону, здійснюється з урахуванням видів грошового забезпечення, щомісячних додаткових видів грошового забезпечення (надбавок, доплат, підвищень) поліцейських та премій у розмірах, встановлених для поліцейських законодавством.”;

додати нову частину п’яту такого змісту:

“Перерахунок пенсії, що проводиться відповідно до частин третьої та четвертої цієї статті, здійснюється виходячи із розмірів пенсій, встановлених статтями 13, 21 та 36 цього Закону у редакції, що діє на дату перерахунку.”.

У зв’язку з цим частину п’яту вважати частиною шостою;

6) статтю 64 виключити.

7. У Законі України “Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом” (Відомості Верховної Ради України, 1992 р., № 31, ст. 440, із наступними змінами):

1) у статті 11:

в абзаці п’ятому частини другої слова “трьохсот мінімальних розмірів заробітної плати” замінити словами “трьохсот прожиткових мінімумів для працездатних осіб”;

додати частину десяту такого змісту:

“10. У разі відсутності фізичної особи – підприємця, яка є боржником, або керівних органів юридичної особи, яка є боржником, за їхнім місцем

проживання чи місцезнаходженням та/або в разі неподання боржником протягом року до контролюючих органів згідно із законодавством податкових декларацій, документів бухгалтерської звітності, звітності про нарахування єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування, а також за наявності інших ознак, що свідчать про відсутність господарської діяльності боржника, заява про порушення справи про банкрутство боржника може бути подана кредитором незалежно від розміру його вимог до боржника та строку виконання ним зобов'язань.”;

2) абзац перший частини п'ятої статті 19 після слів “нарахованих на ці суми страхових внесків на загальнообов'язкове державне пенсійне та інше соціальне страхування” доповнити словами “, єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування;”;

3) у частині першій статті 45:

абзац другий пункту 1 викласти в такій редакції:

“вимоги щодо виплати заборгованості із заробітної плати перед працюючими та звільненими працівниками банкрута, а також вимоги щодо нарахованих на ці суми зобов'язань за єдиним внеском на загальнообов'язкове державне соціальне страхування, грошові компенсації за всі невикористані дні щорічної відпустки та додаткової відпустки працівникам, які мають дітей, інші кошти, належні працівникам у зв'язку з оплачуваною відсутністю на роботі (оплата часу простою не з вини працівника, гарантії на час виконання державних або громадських обов'язків, гарантії і компенсації при службових відрядженнях, гарантії для працівників, що направляються для підвищення кваліфікації, гарантії для донорів, гарантії для працівників, що направляються на обстеження до медичного закладу, соціальні виплати за загальнообов'язковим державним соціальним страхуванням у зв'язку з тимчасовою втратою працездатності за рахунок коштів підприємства тощо), а також вихідної допомоги, належної працівникам у зв'язку з припиненням трудових відносин та нарахованих на ці суми страхових внесків на загальнообов'язкове державне пенсійне страхування та інше соціальне страхування, а також нарахованого єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування, у тому числі відшкодування кредиту, отриманого на ці цілі;”;

у пункті 2 слова “зобов'язань із сплати страхових внесків на загальнообов'язкове державне пенсійне страхування та інше соціальне страхування, крім вимог, задоволених позачергово,” виключити.

8. Частину десяту статті 15 Закону України “Про дорожній рух” (Відомості Верховної Ради України, 1993 р., № 31, ст. 338; 2009 р., №№ 10–11, ст. 137) після слів “протягом строку позбавлення,” доповнити словами “особам, для яких встановлено тимчасове обмеження керування транспортними

засобами, у випадках, передбачених Законом України “Про збір та облік єдиного внеску на загальнообов’язкове державне соціальне страхування”,”.

9. Частину першу статті 6 Закону України “Про порядок виїзду з України і в’їзду в Україну громадян України” (Відомості Верховної Ради України, 1994 р., № 18, ст. 101; 2011 р., №№ 19–20, ст. 142; 2016 р., № 3, ст. 30, № 34, ст. 593) доповнити пунктом 6 такого змісту:

“6) він є фізичною особою – платником єдиного внеску на загальнообов’язкове державне соціальне страхування або керівником юридичної особи – платника єдиного внеску на загальнообов’язкове державне соціальне страхування, що має недоїмку зі сплати єдиного внеску на загальнообов’язкове державне соціальне страхування і щодо якого відповідно до Закону України “Про збір та облік єдиного внеску на загальнообов’язкове державне соціальне страхування” застосовується тимчасове обмеження у праві виїзду за межі України, – до погашення заборгованості зі сплати єдиного внеску на загальнообов’язкове державне соціальне страхування у повному обсязі.”.

10. У Законі України “Про оплату праці” (Відомості Верховної Ради України, 1995 р., № 17, ст. 121, із наступними змінами):

1) частину другу статті 1 викласти в такій редакції:

“Розмір заробітної плати залежить від складності, кваліфікаційного рівня та умов виконуваних робіт, ступеня відповідальності, професійно-ділових якостей працівника, результатів його праці та господарської діяльності підприємства, установи, організації.”;

2) у статті 6:

частину першу викласти в такій редакції:

“Системи оплати праці (тарифна та інші) формуються з дотриманням принципів справедливої винагороди за працю та диференціації оплати праці залежно від складності, кваліфікаційного рівня та умов виконуваних робіт, ступеня відповідальності, професійно-ділових якостей працівника, результатів його праці та господарської діяльності підприємства, установи, організації.”;

частину шосту виключити;

3) статтю 11 викласти в такій редакції:

“Стаття 11. Мінімальні розміри ставок (окладів) заробітної плати і порядок їх встановлення

Мінімальний посадовий оклад, тарифна ставка або інша мінімальна базова величина, яка застосовується в системі оплати праці, не може бути меншою за розмір прожиткового мінімуму, встановленого законом для працездатних осіб на 1 січня календарного року.

Галузевими (міжгалузевими) і територіальними угодами та колективними договорами можуть установлюватись мінімальні ставки (оклади) в розмірах, більших за мінімальні гарантії в оплаті праці.”.

11. У Законі України “Про збір на обов’язкове державне пенсійне страхування” (Відомості Верховної Ради України, 1997 р., № 37, ст. 237, із наступними змінами):

1) у статті 1:

пункти 1 і 2 виключити;

абзац четвертий пункту 6 викласти у такій редакції:

“Казенні підприємства пробірною контролю подають до 20 числа місяця, що настає за звітним, до органів центрального органу виконавчої влади, який реалізує державну податкову і митну політику, звіт про нарахування (утримання) та сплату збору на обов’язкове державне пенсійне страхування при здійсненні клеймування виробів державним пробірним клеймом у порядку та за формою, визначеними Кабінетом Міністрів України”;

у пункті 9:

абзац п’ятий викласти у такій редакції:

“Нотаріуси щокварталу, до 20 числа місяця, що настає за звітним кварталом, подають до органів центрального органу виконавчої влади, який реалізує державну податкову і митну політику, за місцем розташування державної нотаріальної контори або робочого місця приватного нотаріуса звіт про укладені договори купівлі-продажу нерухомого майна, включаючи інформацію про вартість такого майна та суму сплаченого збору на обов’язкове державне пенсійне страхування в порядку та за формою, визначеними Кабінетом Міністрів України”;

доповнити пункт новим абзацом сьомим такого змісту:

“Особа визнається такою, що придбаває житло вперше, органом, що здійснює контроль за нарахуванням та сплатою збору, у разі відсутності даних, у тому числі у державних реєстрах, про приватизацію нею житлових приміщень, вчинення правочинів щодо придбання житла, наявність в її власності житла, у тому числі успадкованого.”;

2) пункт 1 статті 2 виключити;

3) статтю 3 викласти у такій редакції:

“Стаття 3. Платники збору на обов’язкове державне пенсійне страхування сплачують збір на бюджетні рахунки для зарахування надходжень до державного бюджету, відкриті в головних управліннях центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері казначейського обслуговування бюджетних коштів. Ці кошти в установленому порядку

зараховуються до загального фонду державного бюджету і використовуються згідно із законом про Державний бюджет України.

Порядок сплати збору на обов'язкове державне пенсійне страхування під час подання ювелірних та побутових виробів з дорогоцінних металів на клеймування державним пробірним клеймом до казенних підприємств пробірного контролю та набуття права власності на легкові автомобілі, з операцій купівлі-продажу нерухомого майна, з надання послуг стільникового рухомого зв'язку, визначається Кабінетом Міністрів України.

Контроль за нарахуванням та сплатою збору здійснюють органи центрального органу виконавчої влади, який реалізує державну податкову і митну політику.”;

4) пункт 1 статті 4 виключити;

5) доповнити Закон статтею 5 такого змісту:

“Стаття 5. Несвоєчасно сплачені суми збору на обов'язкове державне пенсійне страхування підлягають стягненню в судовому порядку разом із нарахованою пенєю в розмірі 0,1 відсотка несплачених (несвоєчасно сплачених) сум за кожен день прострочення платежу.”.

12. Статтю 24 Закону України “Про платіжні системи та переказ коштів в Україні” (Відомості Верховної Ради України, 2001 р., № 29, ст.137; 2013 р., № 37, ст. 488; 2015 р., № 33, ст. 327) доповнити пунктом 24.9 такого змісту:

“24.9. Забороняється прийняття до виконання банком або іншою установою – учасником платіжної системи документа на переказ готівки та відповідної суми коштів у готівковій формі для виплати заробітної плати та сплати єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування (крім фізичних осіб, які не мають банківського рахунка та яким відповідно до законодавства дозволено сплачувати єдиний внесок на загальнообов'язкове державне соціальне страхування шляхом готівкових розрахунків). ”.

13. Пункт 4 частини першої статті 20 Закону України “Про Державну прикордонну службу України” (Відомості Верховної Ради України, 2003 р., № 27, ст. 208, із наступними змінами) після слів “про правовий статус іноземців” доповнити словами “, а також законодавства у сфері збору та ведення обліку єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування”.

14. У Законі України “Про державну реєстрацію юридичних осіб, фізичних осіб – підприємців та громадських формувань” (Відомості Верховної Ради України, 2003, № 31–32, ст.263, із наступними змінами):

1) пункт 8 частини першої статті 1 доповнити новим абзацом одинадцятим такого змісту:

“орган Пенсійного фонду України - у разі подання документів для державної реєстрації припинення фізичною особою - підприємцем підприємницької діяльності, який має заборгованість зі сплати єдиного внеску на загальнообов’язкове державне соціальне страхування;”;

2) частину першу статті 18 доповнити новим пунктом 5 такого змісту:

“5) довідка про відсутність заборгованості зі сплати єдиного внеску на загальнообов’язкове державне соціальне страхування – у разі Державної реєстрації фізичної особи підприємця, підприємницька діяльність якої була припинена у зв’язку із наявністю заборгованості зі сплати єдиного внеску на загальнообов’язкове державне соціальне страхування.”.

15. У Законі України “Про загальнообов’язкове державне пенсійне страхування” (Відомості Верховної Ради України, 2003 р., №№ 49–51, ст. 376, із наступними змінами):

1) у пункті 9 статті 11 слова “або за особою, яка досягла пенсійного віку, встановленого статтею 26 цього Закону, та за висновком закладу охорони здоров’я потребує постійного стороннього догляду” замінити словами “або за особою похилого віку, яка за висновком медичного закладу потребує постійного стороннього догляду, або яка досягла 80-річного віку”;

2) доповнити статтю 21 новою частиною сьомою такого змісту:

“7. Центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну податкову і митну політику надає Пенсійному фонду інформацію про систему оподаткування страхувальників, в порядку, затвердженому Пенсійним фондом за погодженням з центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сферах трудових відносин, соціального захисту населення.”;

3) частину другу статті 24 доповнити новим реченням такого змісту: „У разі включення до реєстру застрахованих осіб відомостей за періоди до впровадження системи персоніфікованого обліку вони можуть бути використані для обчислення страхового стажу у порядку, визначеному Кабінетом Міністрів України”;

4) пункт 1 частини першої статті 41 доповнити словами “, на яку нараховується загальний розмір єдиного внеску на загальнообов’язкове державне соціальне страхування”;

5) у частині першій статті 44 слова “або через представника, який діє на підставі виданої йому довіреності, посвідченої нотаріально” замінити словами “або через законного представника недієздатної особи, особи, дієздатність якої обмежена, або малолітньої / неповнолітньої дитини (малолітньої особи)”;

6) у статті 46:

абзац другий частини другої доповнити новим реченням такого змісту: “У разі, якщо особа має право на компенсацію або відшкодування за різними законами, компенсація здійснюється за одним із них за рішенням, що прийнято раніше, інші види компенсації не застосовуються.”;

7) частину другу статті 47 після слів „за умови поновлення” доповнити словом „особисто”, а слова „кожний рік” замінити словами та цифрою „кожні шість місяців”;

8) у частині першій статті 49:

у частині першій:

доповнити новим пунктом 4¹ такого змісту:

“4¹) непроходження фізичної ідентифікації одержувачами пенсії у випадках, передбачених законодавством;”;

у пункті 5 слово “законом” замінити словом “законодавством”;

частину другу викласти у такій редакції:

“2. Поновлення виплати пенсії здійснюється за особистим зверненням пенсіонера або через законного представника недієздатної особи, особи, дієздатність якої обмежена, або малолітньої / неповнолітньої дитини (малолітньої особи), територіальними органами Пенсійного фонду протягом 10 днів після з’ясування обставин та наявності умов для відновлення її виплати або за рішенням суду у порядку, визначеному правлінням Пенсійного фонду.”;

9) абзац перший частини другої статті 50 викласти в такій редакції:

“2. Відрахування з пенсії проводяться в установленому законом порядку на підставі судових рішень, ухвал, постанов і вироків (щодо майнових стягнень), вимог територіальних органів Пенсійного фонду, виконавчих написів нотаріусів та інших рішень і постанов, які відповідно до закону виконуються в порядку, встановленому для виконання судових рішень.”;

10) частину першу статті 58 доповнити новим абзацом другим такого змісту:

“Пенсійному фонду можуть бути делеговані повноваження щодо здійснення виплат за загальнообов’язковим державним соціальним страхуванням у порядку, встановленому Кабінетом Міністрів України, за рахунок коштів, визначених окремими законами про загальнообов’язкове державне соціальне страхування.”.

У зв’язку з цим абзаци другий та третій вважати відповідно абзацами третім та четвертим;

11) у частині першій статті 64:

пункт 2 викласти в такій редакції:

“2) проводити планові та позапланові перевірки документів про нарахування і сплату страхових внесків, єдиного внеску на загальнообов’язкове державне соціальне страхування, виданих підприємствами, установами та організаціями документів для оформлення пенсії, поданих відомостей про застрахованих осіб, умови їх праці та інших відомостей, передбачених законодавством, для визначення права на пенсійні виплати, своєчасності виплати пенсій одержувачам або зарахування їх на банківські рахунки пенсіонерів організаціями, у тому числі банками, які здійснюють виплату і доставку пенсій, а також цільового використання коштів Пенсійного фонду. На такі перевірки не поширюється дія положень законодавства про здійснення державного нагляду (контролю) у сфері господарської діяльності;”;

пункт 11 викласти в такій редакції:

“11) здійснювати фізичну ідентифікацію одержувачів пенсій у порядку, що визначається Кабінетом Міністрів України;”;

12) частину другу статті 73 доповнити новим реченням такого змісту: “Кошти Пенсійного фонду не підлягають стягненню, арешту, заборонам.”;

13) частину другу статті 103 викласти в такій редакції:

“2. Державне регулювання та нагляд у порядку, передбаченому законодавством, здійснюють:

за дотриманням норм цього Закону щодо призначення (перерахунку) і виплати пенсій у солідарній системі та щодо взаємодії Пенсійного фонду з фондами загальнообов’язкового державного соціального страхування - центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сферах трудових відносин, соціального захисту населення, і структурні підрозділи з питань соціального захисту населення районних, районних у містах Києві та Севастополі державних адміністрацій, виконавчих органів міських, районних у містах (у разі їх створення) рад;

щодо цільового використання коштів Пенсійного фонду, законності та своєчасності руху коштів накопичувальної системи пенсійного страхування - центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну фінансову політику, та Рахункова палата;

щодо дотримання норм цього Закону суб’єктами накопичувальної системи пенсійного страхування - національна комісія, що здійснює державне регулювання у сфері ринків фінансових послуг;

за діяльністю компаній з управління активами, радника з інвестиційних питань - Національна комісія з цінних паперів та фондового ринку;

за діяльністю зберігача та уповноваженого банку - Національний банк України і Національна комісія з цінних паперів та фондового ринку;

за дотриманням законодавства про захист економічної конкуренції у сфері накопичувального пенсійного забезпечення - Антимонопольний комітет України.

Державний нагляд за дотриманням норм цього Закону щодо призначення (перерахунку) і виплати пенсій здійснюється шляхом:

перевірок матеріалів пенсійних справ, щодо яких органами Пенсійного фонду прийнято рішення про призначення (перерахунок) або відмову в призначенні (перерахунку) пенсій та відстрочку часу призначення пенсії відповідно до законів, згідно з якими органами Пенсійного фонду призначаються (перераховуються) пенсії, особових рахунків та інших документів, за якими було здійснено виплату пенсії;

розгляду структурним підрозділом з питань соціального захисту населення районних, районних у містах Києві та Севастополі державних адміністрацій, виконавчих органів міських, районних у містах (у разі їх створення) рад скарг за результатами розгляду органами Пенсійного фонду та Пенсійним фондом скарг на рішення про пенсійне забезпечення у порядку, передбаченому частиною третьою статті 105 цього Закону.

У разі незадоволення результатами розгляду скарги структурним підрозділом з питань соціального захисту населення районних, районних у містах Києві та Севастополі державних адміністрацій, виконавчих органів міських, районних у містах (у разі їх створення) рад вона може бути розглянута центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сферах трудових відносин, соціального захисту населення.

Порядок здійснення державного нагляду за дотриманням норм цього Закону щодо призначення (перерахунку) і виплати пенсій затверджується центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сферах трудових відносин, соціального захисту населення, та Пенсійним фондом.

Центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сферах трудових відносин, соціального захисту населення, надає разом з Пенсійним фондом роз'яснення з питань призначення, перерахунку та виплати пенсій відповідно до цього Закону.

Роз'яснення за зверненнями осіб з питань призначення, (перерахунку) та виплати пенсій, участі застрахованої особи у загальнообов'язковому державному пенсійному страхуванні надаються територіальними органами Пенсійного фонду та Пенсійним фондом.

У разі незгоди особи із наданими роз'ясненнями вона має право звернутися до структурного підрозділу з питань соціального захисту населення районних, районних у містах Києві та Севастополі державних адміністрацій, виконавчих органів міських, районних у містах (у разі їх створення) рад, а у разі незгоди з його відповіддю – до центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сферах трудових відносин, соціального захисту населення із зазначенням підстав незгоди та офіційних відповідей органів, зазначених у абзацах 14 та 15 частини другої цієї статті.

Роз'яснення з питань здійснення пенсійних виплат за рахунок коштів Накопичувального фонду надає Національна комісія, що здійснює державне регулювання у сфері ринків фінансових послуг, центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сферах трудових відносин, соціального захисту населення, і Пенсійний фонд.”;

14) статтю 105 доповнити новою частиною третьою такого змісту:

“3. У разі, якщо особа вважає, що територіальний орган Пенсійного фонду при розгляді заяви про призначення, перерахунок, відмову в призначенні, перерахунку, переведенні з одного виду пенсії на інший, виплаті пенсій прийняв рішення, що суперечить законодавству про пенсійне забезпечення або прийняття такого рішення виходить за межі його компетенції, встановленої законом, особа може оскаржити таке рішення до керівника цього органу Пенсійного фонду.

Подання скарги не позбавляє заявника права звернутися до суду відповідно до чинного законодавства.

Скарга може бути подана протягом одного року з моменту прийняття рішення, але не пізніше одного місяця з часу ознайомлення заявника з прийнятим рішенням.

Пропущений з поважної причини термін може бути поновлений органом Пенсійного фонду, що розглядає скаргу.

У разі, якщо територіальний орган Пенсійного фонду надсилає заявнику рішення про повне або часткове незадоволення його скарги, такий заявник має право звернутися з повторною скаргою до органу Пенсійного фонду вищого рівня протягом місяця з дати отримання рішення, що оскаржується.

Порядок розгляду скарг затверджується Пенсійним фондом за погодженням з центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сферах трудових відносин, соціального захисту населення.”;

15) у розділі XV “Прикінцеві положення”:

пункт 2 викласти в такій редакції:

“2. Покриття витрат Пенсійного фонду України на виплату і доставку пенсій за віком, призначених на пільгових умовах відповідно до статей 13 і 14 Закону України “Про пенсійне забезпечення” до набрання чинності Законом України “Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо справедливого механізму нарахування єдиного внеску на загальнообов’язкове державне соціальне страхування”, а також призначених відповідно до частин другої та третьої статті 114 цього Закону до досягнення пенсійного віку, визначеного статтею 26 цього Закону, проводиться в такому порядку:

за рахунок підвищеного розміру єдиного внеску, який спрямовується до солідарної системи, покриваються витрати на виплату і доставку пенсій, призначених на пільгових умовах відповідно до статті 13 Закону України „Про пенсійне забезпечення” та частини другої статті 114 цього Закону, крім пенсій, призначених особам за роботу у товаровиробників, віднесених до четвертої групи платників єдиного податку згідно з підпунктом 4 пункту 291.4 статті 291 Податкового кодексу України;

за рахунок коштів Державного бюджету України покриваються витрати на виплату і доставку пенсій, призначених особам, зазначеним у пунктах “б”–“з” статті 13 Закону України “Про пенсійне забезпечення”, пунктах 2–8 частини другої статті 114 цього Закону (особам, які працювали у товаровиробників, що віднесені до четвертої групи платників єдиного податку згідно з підпунктом 4 пункту 291.4 статті 291 Податкового кодексу України), у статті 14 Закону України “Про пенсійне забезпечення” та частині третій статті 114 цього Закону.

У разі недостатності вказаних коштів їх фінансування на суму, якої не вистачає для повного покриття витрат на виплату та доставку таких пенсій, здійснюється за рахунок коштів Державного бюджету України. Порядок розрахунку цих коштів визначається Пенсійним фондом України за погодженням з центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері соціального захисту населення.”;

у пункті 9:

в абзацах першому – третьому цифри і слова “1 січня 2019 року” замінити цифрами і словами “1 січня 2020 року”;

в абзаці цифри і слова “1 липня 2018 року” замінити цифрами і словами “1 липня 2019 року”;

доповнити розділ новим пунктом 14⁵ такого змісту:

“14⁵. Суми фактичних витрат на виплату і доставку пільгових пенсій, які не відшкодовані Пенсійному фонду України на дату набрання чинності Законом України “Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо справедливого механізму нарахування єдиного внеску на загальнообов’язкове державне соціальне страхування”, в тому числі оскаржені в судовому порядку,

можуть бути розстрочені за поданою страхувальником заявою, форму якої затверджено Пенсійним фондом України, на період до 60 календарних місяців з місяця укладення договору про розстрочення сум заборгованості з відшкодування фактичних витрат на виплату і доставку пільгових пенсій.

Заява про розстрочення подається страхувальником до територіального органу Пенсійного фонду України, в якому він перебуває на обліку як платник єдиного внеску, не пізніше ніж через шість місяців з дати набрання чинності Законом України “Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо справедливого механізму нарахування єдиного внеску на загальнообов’язкове державне соціальне страхування”.

Розстрочена сума підлягає сплаті рівними частинами щокварталу не пізніше ніж 20 числа місяця, наступного за звітним кварталом.

Несплачені суми фактичних витрат на виплату і доставку пільгових пенсій, у тому числі в строки, визначені договором про розстрочення сум заборгованості, підлягають стягненню на підставі вимоги про їх сплату з нарахуванням пені в розмірі 0,1 відсотка зазначених сум, розрахованої за кожний день прострочення платежу починаючи із дня набрання чинності Законом України “Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо справедливого механізму нарахування єдиного внеску на загальнообов’язкове державне соціальне страхування” до дня сплати включно. Вимога про сплату фактичних витрат на виплату і доставку пільгових пенсій є виконавчим документом. Порядок надсилання та узгодження такої вимоги визначається Пенсійним фондом України за погодженням із центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері соціального захисту населення.”.

16. Частину третю статті 32 Закону України “Про державну реєстрацію речових прав на нерухоме майно та їх обтяжень” (Відомості Верховної Ради України, 2004 р., № 51, ст. 553, із наступними змінами) доповнити новим абзацом такого змісту:

“Пенсійний фонд України для ведення Державного реєстру загальнообов’язкового державного соціального страхування отримує відомості з Державного реєстру прав в електронній формі у форматі бази даних, витягу та/або в іншому вигляді на підставі договорів, укладених з технічним адміністратором.”.

17. Абзац другий частини другої статті 2 Закону України “Про основні засади державного нагляду (контролю) у сфері господарської діяльності” (Відомості Верховної Ради України, 2007 р., № 29, ст. 389 із наступними змінами) після слів “бюджетного законодавства” доповнити словами “, законодавства про збір та ведення обліку єдиного внеску на загальнообов’язкове державне соціальне страхування”.

18. У Законі України “Про збір та облік єдиного внеску на загальнообов’язкове державне соціальне страхування” (Відомості Верховної Ради України, 2011 р., №№ 2–3, ст. 11, із наступними змінами):

1) у частині першій статті 1:

пункт 3¹ викласти в такій редакції:

“3¹) органи доходів і зборів – центральний орган виконавчої влади, що забезпечує реалізацію державної податкової і митної політики, його територіальні органи, уповноважені відповідно до цього Закону забезпечувати збір звітності про нарахування єдиного внеску;”;

пункт 4 викласти в такій редакції:

“4) максимальна величина бази нарахування єдиного внеску – сума доходу застрахованої особи на місяць, що дорівнює двадцяти п’яти розмірам мінімальної заробітної плати, встановленої законом, на яку нараховується загальний розмір єдиного внеску, визначений цим Законом. На суму доходу застрахованої особи, що перевищує двадцять п’ять розмірів мінімальної заробітної плати, встановленої законом, нараховується розмір єдиного внеску за регресивною шкалою, визначеною цим Законом;”;

у пункті 6 слова “доходів і зборів” замінити словами “Пенсійного фонду України”;

пункт 7 викласти в такій редакції:

“7) Пенсійний фонд України (далі – Пенсійний фонд) – орган, уповноважений відповідно до цього Закону вести облік платників єдиного внеску, забезпечувати ведення обліку страхових коштів, контролювати повноту та своєчасність їх сплати, вести Державний реєстр та виконувати інші функції, передбачені законом;”;

2) у статті 5:

абзац перший частини першої викласти в такій редакції:

“1. Облік осіб, зазначених у пунктах 1, 4, 5 та 5¹ частини першої статті 4 цього Закону, ведеться в порядку, встановленому Пенсійним фондом, за погодженням з центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сферах трудових відносин, соціального захисту населення та фондами загальнообов’язкового державного соціального страхування, а щодо застрахованих осіб, які є учасниками накопичувальної системи загальнообов’язкового державного пенсійного страхування (далі – учасниками накопичувальної пенсійної системи), - з національною комісією, що здійснює державне регулювання у сфері ринків фінансових послуг, центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сферах трудових відносин, соціального захисту населення.”;

в абзаці другому слова “доходів і зборів” замінити словами “Пенсійного фонду”;

в абзаці сьомому слова “доходів і зборів” замінити словами “Пенсійного фонду”;

в абзаці восьмому слова “єдиного внеску” замінити словом “податків”;

у частині другій статті слова “доходів і зборів” замінити словами “Пенсійного фонду”;

у частині третій статті слова “центральною виконавчою владою, що забезпечує формування державної фінансової політики, за погодженням з” виключити;

3) у статті 6:

у пункті 2 частини першої слова “доходів і зборів” замінити словами “Пенсійного фонду”;

у частині другій статті:

пункт 3 викласти в такій редакції:

“3) безперешкодно допускати посадових осіб органу Пенсійного фонду до проведення перевірки правильності нарахування, обчислення та сплати єдиного внеску, достовірності відомостей про осіб, які підлягають загальнообов'язковому державному соціальному страхуванню, умови їх праці та інших відомостей для призначення пенсій за наявності направлення та/або наказу про перевірку та посвідчення осіб, надавати їм передбачені законодавством документи та пояснення з питань, що виникають у процесі перевірки;”;

пункт 5 доповнити словами “або Пенсійного фонду”;

у пункті 11 слова “доходів і зборів” замінити словами “Пенсійного фонду”;

3) у статті 7:

у пункті 1 частини першої:

абзац перший доповнити реченням такого змісту:

“При цьому сума єдиного внеску для керівників платників, зазначених в абзацах другому та третьому пункту 1 частини першої статті 4 цього Закону, а також для платників, які використовують працю фізичних осіб на умовах строкового трудового договору (контракту) (крім строкового трудового договору, укладеного для заміщення працівника, за яким відповідно до законодавства зберігається місце роботи), цивільно-правових договорів (крім цивільно-правового договору, укладеного з фізичною особою – підприємцем, якщо виконувані роботи (надавані послуги) відповідають видам діяльності

відповідно до відомостей з Єдиного державного реєстру юридичних осіб та фізичних осіб - підприємців), не може бути меншою ніж подвійний розмір мінімального страхового внеску на місяць за кожну таку застраховану особу;”;

в абзаці третьому слова “платників, зазначених у абзаці сьомому” замінити словами “осіб, зазначених у абзацах дев’ятому, одинадцятому - тринадцятому”;

частину третю статті доповнити словами “, крім випадку, передбаченого частиною п’ятою статті 8 цього Закону”;

частину четверту виключити;

доповнити статтю після частини п’ятої частиною шостою такого змісту:

“6. Платникам, зазначеним у пункті 1 (крім абзацу сьомого), частини першої статті 4 цього Закону, які направляють застрахованих осіб у службове відрядження за межі України на строк понад шість місяців, єдиний внесок нараховується та сплачується ними до направлення особи у відрядження за весь період відрядження. Єдиний внесок розраховується від заробітної плати (доходу), на яку (який) нараховано єдиний внесок за шість місяців, що передують місяцю відрядження.

На застрахованих осіб, які відряджені за межі України, поширюється законодавство про загальнообов’язкове державне соціальне страхування на період такого відрядження, але не довше ніж на період визначений міжнародним договором України, згода на обов’язковість якого надана Верховною Радою України.”;

4) у статті 8:

у частині п’ятій:

абзац перший викласти в такій редакції:

“5. Загальний розмір єдиного внеску для платників, зазначених у статті 4 цього Закону, становить 22 відсотки до визначеної статтею 7 цього Закону бази нарахування єдиного внеску в межах її максимальної величини.”;

доповнити абзацами такого змісту:

“Якщо база нарахування єдиного внеску перевищує максимальну величину бази нарахування єдиного внеску, встановлену цим Законом, єдиний внесок устанавлюється у відсотках від суми доходу застрахованої особи на місяць, яка перевищує цю величину, а саме:

бази нарахування єдиного внеску	розмір єдиного внеску (відсотки)
від 25 до 70 розмірів мінімальної заробітної	20

плати, встановленої законом

від 70 до 150 розмірів мінімальної заробітної плати, встановленої законом	17
---	----

від 150 до 200 розмірів мінімальної заробітної плати, встановленої законом	15
--	----

від 200 до 270 розмірів мінімальної заробітної плати, встановленої законом	10
--	----

понад 270 розмірів мінімальної заробітної плати, встановленої законом”;	5
---	---

частини тринадцяту та чотирнадцяту викласти в такій редакції:

“13. Єдиний внесок для підприємств, установ та організацій, у яких працюють особи з інвалідністю, встановлюється у розмірі 8,41 відсотка визначеної пунктом 1 частини першої статті 7 цього Закону бази нарахування єдиного внеску для працюючих осіб з інвалідністю, яка не перевищує трьох розмірів мінімальної заробітної плати, встановленої законом. До бази нарахування єдиного внеску для працюючих осіб з інвалідністю, яка перевищує три розміри мінімальної заробітної плати, встановленої законом, застосовується розмір єдиного внеску, визначений частиною п’ятою цієї статті.

14. Єдиний внесок для підприємств та організацій всеукраїнських громадських організацій осіб з інвалідністю, зокрема товариств УТОГ та УТОС, в яких кількість осіб з інвалідністю становить не менш як 50 відсотків загальної чисельності працюючих, і за умови, що фонд оплати праці таких осіб з інвалідністю становить не менш як 25 відсотків суми витрат на оплату праці, встановлюється у розмірі 5,3 відсотка визначеної пунктом 1 частини першої статті 7 цього Закону бази нарахування єдиного внеску, що не перевищує трьох розмірів мінімальної заробітної плати, встановленої законом. До бази нарахування єдиного внеску, яка перевищує три розміри мінімальної заробітної плати, встановленої законом, застосовується розмір єдиного внеску, визначений частиною п’ятою цієї статті.

Єдиний внесок для підприємств та організацій громадських організацій осіб з інвалідністю, в яких кількість осіб з інвалідністю становить не менш як 50 відсотків загальної чисельності працюючих, і за умови, що фонд оплати праці таких осіб з інвалідністю становить не менш як 25 відсотків суми витрат на оплату праці, встановлюється у розмірі 5,5 відсотка визначеної пунктом 1 частини першої статті 7 цього Закону бази нарахування єдиного внеску для працюючих осіб з інвалідністю, що не перевищує трьох розмірів мінімальної заробітної плати, встановленої законом. До бази нарахування єдиного внеску, що перевищує три розміри мінімальної заробітної плати, встановленої законом,

застосовується розмір єдиного внеску, визначений частиною п'ятою цієї статті.”;

доповнити новою частиною двадцять сьомою такого змісту:

“27. Загальний розмір єдиного внеску для платників, зазначених у пунктах 1, 4 і 5 частини першої статті 4 цього Закону, які використовують працю найманих працівників, зайнятих повний робочий день на підземних роботах, на роботах з особливо шкідливими і особливо важкими умовами праці, на інших роботах із шкідливими і важкими умовами праці, а також на інших роботах, що дають право на призначення пенсії за віком на пільгових умовах, встановлений абзацом першим частини п'ятою цієї статті, підвищується:

на 15 відсотків визначеної статтею 7 цього Закону бази нарахування єдиного внеску в межах її максимальної величини – за осіб, зайнятих повний робочий день на підземних роботах, на роботах з особливо шкідливими і особливо важкими умовами праці за списком № 1 виробництв, робіт, професій, посад і показників, зайнятість в яких повний робочий день дає право на пенсію за віком на пільгових умовах, затвердженням Кабінетом Міністрів України, та за результатами атестації робочих місць (у тому числі, що безпосередньо зайняті повний робочий день на підземних роботах (включаючи особовий склад гірничорятувальних частин) із видобутку вугілля, сланцю, руди та інших корисних копалин, на будівництві шахт, рудників і в металургії, за списком робіт і професій, затвердженням Кабінетом Міністрів України);

на 7 відсотків визначеної статтею 7 цього Закону бази нарахування єдиного внеску в межах її максимальної величини – за осіб, зайнятих повний робочий день на інших роботах із шкідливими і важкими умовами праці, за списком № 2 виробництв, робіт, професій, посад і показників, зайнятість в яких повний робочий день дає право на пенсію за віком на пільгових умовах, затвердженням Кабінетом Міністрів України, і за результатами атестації робочих місць, а також на інших роботах, що дають право на призначення пенсії за віком на пільгових умовах відповідно до частини другої статті 114 Закону України “Про загальнообов’язкове державне пенсійне страхування” (крім тих, які працюють у сільськогосподарських товаровиробників, віднесених до четвертої групи платників єдиного податку, відповідно до підпункту 4 пункту 291.4 статті 291 Податкового кодексу України).

У разі непроведення в установлені строки атестації робочих місць єдиний внесок, передбачений цією частиною, сплачується до проведення чергової атестації за наявності висновку спеціально створеної на підприємстві комісії за участю експерта з умов праці.

Сума єдиного внеску, зазначеного в цій частині, спрямовується на загальнообов’язкове державне пенсійне страхування в порядку, визначеному Кабінетом Міністрів України.”.

У зв'язку з цим частини двадцять сьому – двадцять восьму вважати відповідно частинами двадцять восьмою – двадцять дев'ятою;

5) у статті 9:

у частині третій слова “доходів і зборів” замінити словами “Пенсійного фонду”;

у частині п'ятій:

слова “доходів і зборів” замінити словами “Пенсійного фонду”;

доповнити абзацом такого змісту:

“Сплата єдиного внеску за осіб, зазначених в абзацах другому та третьому частини двадцять сім статті 8 цього Закону, проводиться за окремими платіжними документами шляхом перерахунку на окремий рахунок органу Пенсійного фонду, відкритий в центральному органі виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері казначейського обслуговування бюджетних коштів, для зарахування єдиного внеску.”;

абзац другий частини сьомої викласти в такій редакції:

“Платники, зазначені в абзацах третьому та четвертому пункту 1 частини першої статті 4 цього Закону, які не мають банківського рахунку, сплачують єдиний внесок шляхом готівкових розрахунків через банки або іншу установу – учасника платіжної системи.”;

перше речення абзацу п'ятого частини восьмої викласти в такій редакції:

“Періодом, за який платники єдиного внеску подають звітність про нарахування єдиного внеску (звітним періодом), є календарний місяць, крім платників, зазначених у пунктах 4, 5 і 5¹ частини першої статті 4 цього Закону, для яких звітним періодом є календарний квартал.”;

у частині десятій:

слова “доходів і зборів” замінити словами “Пенсійного фонду”;

доповнити пунктом 4 такого змісту:

“4) у разі сплати єдиного внеску за осіб, зазначених в абзацах другому та третьому частини двадцять сім статті 8 цього Закону, – день зарахування коштів на окремий рахунок органу Пенсійного фонду.”;

частину одинадцяту доповнити абзацом такого змісту:

“Щомісячно на веб-порталі Пенсійного фонду оприлюднюється інформація про платників єдиного внеску, які мають недоїмку зі сплати єдиного внеску із зазначенням керівників цих платників і сум недоїмки.”;

доповнити новою частиною дванадцятою такого змісту:

“12. Облік платежів зі сплати єдиного внеску, фінансових санкцій, передбачених цим Законом, здійснюється у порядку, встановленому Пенсійним фондом.”;

6) у статті 10:

частину третю викласти в такій редакції:

“3. Особи, зазначені в частині першій цієї статті, подають до органу Пенсійного фонду за місцем проживання відповідну заяву в порядку та за формою, встановленими Пенсійним фондом за погодженням з фондами загальнообов'язкового державного соціального страхування.

Орган Пенсійного фонду, що отримав заяву про добровільну участь у системі загальнообов'язкового державного соціального страхування, має право перевіряти викладені в заяві відомості та вимагати від особи, яка подала заяву, документи, що підтверджують зазначені відомості.

З особою, яка подала заяву про добровільну участь у системі загальнообов'язкового державного соціального страхування, органом Пенсійного фонду в строк не пізніше ніж 30 календарних днів з дня отримання заяви укладається договір про добровільну участь відповідно до типового договору, що затверджується Пенсійним фондом за погодженням з фондами загальнообов'язкового державного соціального страхування.”;

у частинах сьомій – дев'ятій слова “доходів і зборів” замінити словами “Пенсійного фонду”;

у частині дев'ятій слова “центральною виконавчою владою, що реалізує державну податкову і митну політику” замінити словами “Пенсійним фондом”;

7) абзац перший частини першої статті 11 викласти в такій редакції:

“1. Страхові кошти, акумульовані на централізованих рахунках органів Пенсійного фонду, автоматично перераховуються не пізніше наступного операційного дня після їх зарахування на централізовані рахунки Пенсійного фонду України, фондів загальнообов'язкового державного соціального страхування, відкриті в центральному органі виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері казначейського обслуговування бюджетних коштів, відповідно до визначених законодавством пропорцій розподілу за видами загальнообов'язкового державного соціального страхування.”;

8) статті 12 – 14¹ викласти в такій редакції:

“Стаття 12. Завдання та функції центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну податкову і митну політику

1. Завданнями центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну податкову і митну політику, є забезпечення збирання звітності про нарахування єдиного внеску.

2. Центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну податкову і митну політику, відповідно до покладених на нього завдань:

1) встановлює форми, строки і порядок прийняття та обробки звітності, зокрема в електронній формі, від платників щодо нарахування, обчислення та сплати єдиного внеску за погодженням з Пенсійним фондом та фондами загальнообов'язкового державного соціального страхування;

2) взаємодіє в установленому законодавством порядку з Пенсійним фондом та фондами загальнообов'язкового державного соціального страхування;

3) здійснює інші функції, передбачені законодавством.

Стаття 12¹. Функції Пенсійного фонду

1. Пенсійний фонд відповідно до покладених на нього завдань:

1) формує та веде Державний реєстр, здійснює заходи щодо надання інформації з Державного реєстру відповідно до цього Закону;

2) взаємодіє в установленому законодавством порядку з центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері казначейського обслуговування бюджетних коштів, міністерствами, іншими центральними та місцевими органами виконавчої влади, органами місцевого самоврядування, об'єднаннями громадян, підприємствами, установами і організаціями та фондами загальнообов'язкового державного соціального страхування, центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну податкову і митну політику;

3) аналізує та прогнозує надходження коштів від сплати єдиного внеску;

4) забезпечує збір та ведення обліку надходжень від сплати єдиного внеску;

5) стягує несплачені суми єдиного внеску, застосованих фінансових санкцій у випадках, передбачених цим Законом;

6) укладає договори про добровільну участь громадян у системі загальнообов'язкового державного соціального страхування;

7) здійснює контроль за додержанням законодавства про збір та ведення обліку єдиного внеску, правильністю нарахування, обчислення, повнотою і своєчасністю сплати єдиного внеску, за достовірністю відомостей про осіб, які підлягають загальнообов'язковому державному соціальному страхуванню;

8) проводить моніторинг виконання платниками норм законодавства про збір та ведення обліку єдиного внеску з метою забезпечення реалізації прав застрахованих осіб на загальнообов'язкове державне соціальне страхування із використанням інформації з Державного реєстру та повідомляє центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізацію державної податкової та митної політики, центральний орган виконавчої влади, що реалізує політику з питань нагляду та контролю за додержанням законодавства про працю, зайнятість населення, загальнообов'язкове державне соціальне страхування, центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері зайнятості населення та трудової міграції, та правоохоронні органи щодо виявлених ознак порушень;

9) узагальнює практику застосування законодавства про збір та ведення обліку єдиного внеску і подає центральному органу виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сферах трудових відносин, соціального захисту населення, пропозиції щодо його вдосконалення;

10) надає роз'яснення з питань застосування законодавства про збір та ведення обліку єдиного внеску;

11) здійснює інші функції, передбачені законодавством.

Стаття 13. Права органів доходів і зборів

1. Органи доходів і зборів мають право:

1) отримувати безоплатно від органів державної влади, органів місцевого самоврядування, підприємств, установ і організацій незалежно від форми власності, виду діяльності та господарювання і від осіб, які провадять незалежну професійну діяльність, фізичних осіб – підприємців відомості про нарахування, обчислення і сплату єдиного внеску, а також інші відомості, необхідні для виконання органами доходів і зборів функцій, передбачених цим Законом;

2) порушувати в установленому законом порядку питання про притягнення до відповідальності осіб, винних у порушенні законодавства щодо подання звітності про нарахування єдиного внеску;

3) здійснювати інші функції, передбачені законодавством.

Стаття 13¹. Права Пенсійного фонду та його територіальних органів

1. Пенсійний фонд та його територіальні органи мають право:

1) отримувати безоплатно від органів державної влади, органів місцевого самоврядування, підприємств, установ і організацій незалежно від форми власності, виду діяльності та господарювання і від фізичних осіб – підприємців відомості про нарахування, обчислення і сплату єдиного внеску, а також інші

відомості, необхідні для виконання Пенсійним фондом функцій, передбачених цим Законом;

2) проводити перевірки на підприємствах, в установах і організаціях, у осіб, які провадять незалежну професійну діяльність, фізичних осіб – підприємців бухгалтерських книг, звітів, кошторисів та інших документів про нарахування, обчислення та сплату єдиного внеску, достовірності відомостей, поданих до Державного реєстру, отримувати необхідні пояснення, довідки і відомості (зокрема письмові) з питань, що виникають під час такої перевірки.

3) вимагати від керівників та інших посадових осіб підприємств, установ і організацій, а також від фізичних осіб – підприємців усунення виявлених порушень законодавства про збір та ведення обліку єдиного внеску;

4) вилучати в установленому законодавством порядку у підприємств, установ і організацій, фізичних осіб – підприємців копії документів, що підтверджують заниження розміру заробітної плати (доходу) та інших виплат, на які нараховується єдиний внесок;

5) застосовувати фінансові санкції, передбачені цим Законом;

6) ініціювати застосування до платників єдиного внеску судових процедур банкрутства;

7) стягувати з платників несплачені суми єдиного внеску;

8) порушувати в установленому законом порядку питання про державну реєстрацію припинення фізичною особою – підприємцем підприємницької діяльності до погашення заборгованості зі сплати єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування та притягнення до відповідальності осіб, які не подають звітність про нарахування єдиного внеску;

9) порушувати в установленому законом порядку питання про притягнення до відповідальності осіб, винних у порушенні законодавства про збір та ведення обліку єдиного внеску;

10) у разі виявлення фактів порушення порядку нарахування, обчислення і сплати єдиного внеску звертатися в установленому законом порядку до відповідних правоохоронних органів;

11) у разі виявлення за результатами аналізу даних реєстру застрахованих осіб Державного реєстру недостовірних відомостей про застрахованих осіб вимагати від платників єдиного внеску інформацію про ці відомості та усунення порушень. Порядок надсилання та узгодження вимог про усунення порушень встановлюється Пенсійним фондом за погодженням з центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сферах трудових відносин, соціального захисту населення;

12) вносити державному реєстратору юридичних осіб, фізичних осіб - підприємців та громадських формувань подання про державну реєстрацію припинення фізичною особою - підприємцем підприємницької діяльності до погашення заборгованості зі сплати єдиного внеску страхувальниками, з числа зазначених у абзацах третьому та четвертому пункту 1, пункті 4 частини першої статті 4, які протягом шести місяців не сплачували єдиний внесок;

13) отримувати інформацію з наявних державних та єдиних реєстрів, інших інформаційних баз, що перебувають у власності держави або підприємств, установ та організацій;

14) здійснювати інші функції, передбачені законодавством.

Стаття 14. Обов'язки органів доходів і зборів

1. Органи доходів і зборів зобов'язані:

1) здійснювати контроль за своєчасністю подання звіту про нарахування єдиного внеску;

2) в межах повноважень, передбачених цим Законом, надавати безоплатно платникам єдиного внеску в усній та письмовій формі консультації з питань подання звітності про нарахування єдиного внеску, роз'яснювати їхні права і обов'язки;

3) надавати Пенсійному фонду необхідну для виконання покладених на нього обов'язків інформацію у порядку, визначеному центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну податкову і митну політику, та Пенсійним фондом.

Стаття 14¹. Обов'язки Пенсійного фонду та його територіальних органів

1. Пенсійний фонд та його територіальні органи зобов'язані:

1) надавати на безоплатній основі інформацію з Державного реєстру органам доходів і зборів, фондам загальнообов'язкового державного соціального страхування, органам праці та соціального захисту в порядку, визначеному Пенсійним фондом за погодженням з центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну податкову і митну політику, центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сферах трудових відносин, соціального захисту населення, та фондами загальнообов'язкового державного соціального страхування;

2) забезпечувати своєчасне внесення відомостей до Державного реєстру;

3) здійснювати контроль за дотриманням платниками єдиного внеску вимог цього Закону, за достовірністю відомостей, поданих до Державного реєстру;

4) надавати безоплатно на вимогу застрахованих осіб інформацію, що міститься на їх персональних облікових картках у реєстрі застрахованих осіб

Державного реєстру;

5) надавати безоплатно платникам єдиного внеску в усній та письмовій формі консультації з питань застосування законодавства про збір та ведення обліку єдиного внеску, роз'яснювати їхні права і обов'язки;

6) інформувати центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику з питань нагляду та контролю за додержанням законодавства про працю, зайнятість населення, загальнообов'язкове державне соціальне страхування, про порушення платниками, зазначеними в частині шостій статті 7, законодавства про оплату праці та цього Закону щодо застрахованих осіб, відряджених за межі України;

7) щокварталу інформувати Кабінет Міністрів України про основні показники сплати єдиного внеску. Перелік показників, порядок та строки інформування визначаються Кабінетом Міністрів України;

8) забезпечувати своєчасне стягнення несплачених сум єдиного внеску, застосованих фінансових санкцій;

9) за вимогою платників, зазначених у пунктах 1, 4 і 5 частини першої статті 4 цього Закону, проводити звірення сум нарахування та сплати ними єдиного внеску.”;

9) після статті 14¹ доповнити новою статтею 15 такого змісту:

“Стаття 15. Порядок проведення перевірок платників

1. Камеральні перевірки відомостей про осіб, що підлягають загальнообов'язковому державному соціальному страхуванню.

Камеральна перевірка проводиться посадовими особами органів Пенсійного фонду України без спеціального рішення керівника (його заступника або уповноваженої особи) органу Пенсійного фонду України та направлення на її проведення.

Камеральній перевірці підлягають дані звітності платників єдиного внеску та відомостей про осіб, що підлягають загальнообов'язковому державному соціальному страхуванню.

Згода платника єдиного внеску на перевірку та його присутність під час проведення камеральної перевірки не обов'язкова.

2. Документальні планові перевірки.

2.1. Документальна планова перевірка передбачається у плані проведення планових документальних перевірок єдиного внеску.

План документальних планових перевірок на поточний рік оприлюднюється на інформаційній сторінці веб-порталу Пенсійного фонду

України, до 25 грудня року, що передує року, в якому будуть проводитися такі документальні планові перевірки.

До плану проведення документальних планових перевірок відбираються платники єдиного внеску, які мають ризик щодо несплати єдиного внеску.

Періодичність проведення документальних планових перевірок платників єдиного внеску визначається залежно від ступеня ризику в діяльності таких платників, який поділяється на високий, середній та незначний. Платники єдиного внеску з незначним ступенем ризику включаються до плану-графіка не частіше, ніж раз на три календарних роки, середнім - не частіше ніж раз на два календарних роки, високим - не частіше одного разу на календарний рік.

Порядок формування та затвердження плану проведення планових документальних перевірок єдиного внеску перелік ризиків та їх поділ за ступенями встановлюються Пенсійним фондом.

2.2. Про проведення документальної планової перевірки платників єдиного внеску керівником (його заступником або уповноваженою особою) органу Пенсійного фонду приймається рішення, яке оформлюється наказом.

Органи Пенсійного фонду здійснюють планові перевірки за умови письмового повідомлення платника єдиного внеску про проведення планової перевірки не пізніш як за десять днів до дня здійснення цього заходу. Повідомлення повинно містити дату початку та дату закінчення здійснення планового заходу; найменування юридичної особи або прізвище, ім'я та по батькові фізичної особи – підприємця, щодо діяльності яких здійснюється перевірка; найменування територіального органу Пенсійного фонду.

Повідомлення надсилається рекомендованим листом та/або за допомогою електронного поштового зв'язку або вручається особисто під розписку керівнику чи уповноваженій особі суб'єкта господарювання – юридичної особи, її відокремленого підрозділу, фізичній особі – підприємцю або уповноваженій ним особі.

2.3. Перед початком проведення перевірки посадові особи, які здійснюють перевірку, надають керівнику чи уповноваженій особі суб'єкта господарювання – юридичної особи, її відокремленого підрозділу, фізичній особі – підприємцю або уповноваженій ним особі направлення на проведення перевірки.

2.4. Строк здійснення планового заходу не може перевищувати десяти робочих днів, а щодо суб'єктів мікро-, малого підприємництва - п'яти робочих днів. Продовження строку здійснення планового заходу не допускається.

3. Документальні позапланові перевірки.

3.1. Підставами для здійснення позапланової перевірки є:

подання платником єдиного внеску письмової заяви до органу Пенсійного фонду за його бажанням;

виявлення та підтвердження недостовірності даних, заявлених платником єдиного внеску у документі обов'язкової звітності, крім випадків, коли платник єдиного внеску протягом місяця з дня первинного подання повторно подав такий документ з уточненими достовірними даними або якщо недостовірність даних є результатом очевидної описки чи арифметичної помилки, яка не впливає на зміст поданої звітності. У разі виявлення органом Пенсійного фонду помилки у документі обов'язкової звітності він упродовж десяти робочих днів зобов'язаний повідомити платника єдиного внеску про необхідність її виправлення у строк до п'яти робочих днів з дня отримання повідомлення. Не виправлення помилки у встановлений строк є підставою для проведення позапланової перевірки;

звернення фізичної особи (фізичних осіб) про порушення, що спричинило шкоду її (їхнім) правам, законним інтересам;

неподання суб'єктом господарювання документів обов'язкової звітності за два звітні періоди підряд без поважних причин або без надання письмових пояснень про причини, що перешкоджали поданню таких документів.

Під час проведення позапланової перевірки з'ясовуються лише ті питання, необхідність перевірки яких стала підставою для її проведення.

Повторне проведення позапланових перевірок за тим самим фактом (фактами), що був (були) підставою для проведеної перевірки, забороняється.

3.2. Строк здійснення позапланового заходу не може перевищувати десяти робочих днів, а щодо суб'єктів малого підприємництва - двох робочих днів. Продовження строку здійснення позапланового заходу не допускається.

4. Перелік документів, які підлягають перевірці, та порядок оформлення результатів планових та позапланових документальних перевірок визначається Пенсійним фондом.

5. Планові та позапланові перевірки проводяться органами Пенсійного фонду за місцезнаходженням платника єдиного внеску, а у разі відсутності у платника єдиного внеску приміщення така перевірка може бути проведена в приміщенні органу Пенсійного фонду.”;

10) у статті 16:

абзац четвертий частини першої після слова “нарахування” доповнити словом “, здійснення”;

частину третю викласти у такій редакції:

“3. Ведення Державного реєстру здійснюється на підставі положення, що затверджується Пенсійним фондом за погодженням з фондами загальнообов’язкового державного соціального страхування.”;

11) у статті 17:

частину другу викласти у такій редакції:

“2. Між Пенсійним фондом, що веде Державний реєстр, та фондами загальнообов’язкового державного соціального страхування, здійснюється обмін інформацією на безоплатній основі в порядку, встановленому Пенсійним фондом за погодженням з фондами загальнообов’язкового державного соціального страхування.

Пенсійний фонд, що веде Державний реєстр, здійснює обмін інформацією з органами доходів і зборів на безоплатній основі в порядку, встановленому Пенсійним фондом за погодженням із центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну податкову і митну політику.”;

частину п’яту викласти у такій редакції:

“5. Інформація з Державного реєстру надається на запит платників єдиного внеску та/або застрахованих осіб у порядку та за формою, встановленими Пенсійним фондом за погодженням з фондами загальнообов’язкового державного соціального страхування.

Надання персональних даних з Державного реєстру іншим юридичним і фізичним особам, крім органів праці та соціального захисту населення, фондів загальнообов’язкового державного соціального страхування, допускається лише за рішенням суду у випадках, передбачених законом.”;

12) статтю 18 викласти у такій редакції:

“Стаття 18. Джерела формування Державного реєстру

1. Джерелами формування Державного реєстру є відомості, що надходять до центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну податкову і митну політику, та Пенсійного фонду від:

державних реєстраторів юридичних осіб, фізичних осіб – підприємців та громадських формувань;

платників єдиного внеску;

застрахованих осіб;

фондів загальнообов’язкового державного соціального страхування;

центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізацію державної політики у сфері державної реєстрації актів цивільного стану, державної реєстрації речових прав на нерухоме майно та їх обтяжень,

державної реєстрації юридичних осіб, громадських формувань, що не мають статусу юридичної особи, та фізичних осіб – підприємців;

центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сферах забезпечення охорони прав і свобод людини, інтересів суспільства і держави, протидії злочинності, підтримання публічної безпеки і порядку;

центрального органу виконавчої влади, що забезпечує реалізацію державної політики у сфері міграції (імміграції та еміграції), громадянства, реєстрації фізичних осіб, біженців та інших визначених законодавством категорій мігрантів;

центрального органу виконавчої влади, що забезпечує реалізацію державної податкової і митної політики та його територіальних органів,

центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері статистики;

центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сферах трудових відносин, соціального захисту;

центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері казначейського обслуговування бюджетних коштів;

державної служби зайнятості;

інших підприємств, установ, організацій та військових частин;

територіальних органів Пенсійного фонду за результатами перевірок платників єдиного внеску;

інших джерел, передбачених законодавством.

2. Пенсійний фонд в межах повноважень та для цілей, визначених цим Законом, має право отримувати інформацію з наявних державних та єдиних реєстрів, інших інформаційних баз, що перебувають у власності держави або підприємств, установ та організацій. Пенсійний фонд в межах повноважень, визначених цим Законом, має право отримувати інформацію з реєстрів територіальних громад. Доступ до інформації здійснюється з дотриманням вимог Закону України “Про захист інформації в інформаційно-телекомунікаційних системах”.

3. Порядок обміну інформацією між Пенсійним фондом та розпорядниками реєстрів, інформаційних баз, зазначених у частині другій цієї статті, визначається Пенсійним фондом разом з відповідними центральними органами виконавчої влади та/або на умовах договорів, укладених з технічним адміністратором.”;

13) у статті 19:

частину першу викласти у такій редакції:

“1. Реєстр страхувальників - автоматизований банк відомостей, створений для ведення обліку платників єдиного внеску - страхувальників.”;

пункт 1 частини другої викласти у такій редакції:

“1) податковий номер юридичних осіб (ідентифікаційний номер фізичних осіб - платників податків). Відомості про осіб, які через релігійні або інші переконання відмовилися від ідентифікаційного номера та мають відповідний запис у безконтактному електронному носії паспорта громадянина України про наявність у них права здійснювати будь-які платежі без ідентифікаційного номера, обліковуються в порядку, встановленому Пенсійним фондом за погодженням з центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сферах трудових відносин, соціального захисту населення;”;

частину третю викласти у такій редакції:

“3. Пенсійний фонд оприлюднює на власному веб-порталі дані з реєстру страхувальників про взяття на облік страхувальника.”;

14) у статті 20:

у частині третій:

пункт 1 викласти у такій редакції:

“1) умовно-постійна частина картки:

унікальний номер електронної облікової картки;

номер посвідчення застрахованої особи;

прізвище, ім'я та по батькові на момент створення електронної облікової картки;

прізвище, ім'я та по батькові на поточний момент;

дата народження;

стать;

унікальний номер запису в Єдиному державному демографічному реєстрі та серія, номер і назва документа, з якого взяті відомості до персональної облікової картки;

громадянство;

відцифрований зразок підпису особи;

відцифрований образ обличчя особи;

документи, що посвідчують особу та підтверджують її спеціальний статус;

документи для призначення страхових виплат за окремими видами загальнообов'язкового державного соціального страхування;

відомості про освіту;

номер телефону та адреса електронної пошти;

відмітка про смерть;”;

абзац перший пункту 2 викласти у такій редакції:

“2) частина картки, що відображає загальний трудовий та страховий стаж (зайнятість), заробітну плату (дохід, грошове забезпечення), розмір сплаченого єдиного внеску та інші дані, необхідні для обчислення та призначення страхових виплат за окремими видами загальнообов'язкового державного соціального страхування;”;

частину п'яту доповнити новим абзацом такого змісту:

“Порядок та графік подання відомостей про трудовий стаж (зайнятість), професійні назви роботи та посади застрахованих осіб для внесення у реєстр застрахованих осіб визначається Пенсійним фондом за погодженням з центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сферах трудових відносин, соціального захисту населення.”;

15) статтю 23 викласти у такій редакції:

“Стаття 23. Повноваження фондів загальнообов'язкового державного соціального страхування

1. На виконання своїх повноважень фонди загальнообов'язкового державного соціального страхування мають право:

1) безоплатно отримувати від Пенсійного фонду відомості про суми надходжень від сплати єдиного внеску, фінансових санкцій та суми коштів, перерахованих на їхні рахунки, а в разі виявлення розбіжностей - письмову інформацію про причини таких розбіжностей;

2) безоплатно отримувати інформацію з баз даних Державного реєстру в порядку, встановленому Пенсійним фондом за погодженням з фондами загальнообов'язкового державного соціального страхування.

2. Фонди загальнообов'язкового державного соціального страхування зобов'язані:

1) своєчасно надавати Пенсійному фонду відомості про свої рахунки, відкриті в центральному органі виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері казначейського обслуговування бюджетних коштів, для перерахування на них страхових коштів, та завчасно повідомляти про зміну таких рахунків;

2) надавати Пенсійному фонду відомості, необхідні для відкриття рахунків Пенсійним фондом у центральному органі виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері казначейського обслуговування бюджетних коштів, відповідно до цього Закону.”;

16) абзац другий частини другої статті 24 викласти у такій редакції:

“У разі невиконання цієї вимоги банки за рахунок власних коштів сплачують відповідному територіальному органу Пенсійного фонду суму, що дорівнює сумі несплаченого єдиного внеску, з правом зворотної вимоги до платників єдиного внеску щодо відшкодування цієї суми.”;

17) у статті 25:

абзац перший частини першої після слів “Пенсійному фонду” доповнити словами “, іншими органами”;

частину четверту викласти у такій редакції:

“4. Територіальний орган Пенсійного фонду у порядку, за формою і в строки, встановлені Пенсійним фондом за погодженням з центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сферах трудових відносин, соціального захисту населення, надсилає платникам єдиного внеску, які мають недоїмку, вимогу про її сплату в паперовому або електронному вигляді.

У разі несплати частини суми страхових внесків, що сплачується за рахунок коштів державного бюджету відповідно до Закону України “Про державну підтримку сільського господарства України”, орган Пенсійного фонду інформує про це платників єдиного внеску.

Вимога про сплату недоїмки є виконавчим документом.

Платник єдиного внеску зобов'язаний протягом десяти календарних днів з дня надходження вимоги про сплату недоїмки сплатити суми недоїмки та штрафів разом з нарахованою пенєю.

У разі незгоди з розрахунком суми недоїмки платник єдиного внеску узгоджує її з органом Пенсійного фонду в адміністративному або судовому порядку.

Скарга на вимогу про сплату єдиного внеску подається до органу Пенсійного фонду вищого рівня у письмовій формі протягом десяти календарних днів, що настають за днем отримання платником єдиного внеску вимоги про сплату єдиного внеску, з повідомленням про це органу Пенсійного фонду, який прийняв вимогу про сплату єдиного внеску. Не підлягають оскарженню зобов'язання зі сплати єдиного внеску, самостійно визначені платником.

Орган Пенсійного фонду, який розглядає скаргу платника єдиного внеску,

зобов'язаний прийняти вмотивоване рішення та надіслати його платнику єдиного внеску протягом 30 календарних днів, наступних за днем отримання скарги, на адресу платника єдиного внеску через його електронний кабінет на веб-порталі електронних послуг Пенсійного фонду або поштою з повідомленням про вручення або надати йому під розписку. Якщо протягом цього строку вмотивоване рішення органом Пенсійного фонду не надсилається платнику єдиного внеску, така скарга вважається повністю задоволеною на користь платника єдиного внеску.

Порядок узгодження сум недоїмки з єдиного внеску встановлюється Пенсійним фондом за погодженням з центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сферах трудових відносин, соціального захисту населення.

У разі якщо згоди з органом Пенсійного фонду не досягнуто, платник єдиного внеску зобов'язаний сплатити суми недоїмки та штрафів разом з нарахованою пенєю протягом десяти календарних днів з дня надходження рішення відповідного органу Пенсійного фонду або оскаржити вимогу до органу Пенсійного фонду вищого рівня чи в судовому порядку.

У разі якщо платник єдиного внеску протягом десяти календарних днів з дня надходження вимоги не сплатив зазначені у вимозі суми недоїмки та штрафів разом з нарахованою пенєю, не узгодив вимогу з органом Пенсійного фонду, не оскаржив вимогу в судовому порядку або не сплатив узгоджену суму недоїмки протягом десяти календарних днів з дня надходження узгодженої вимоги, орган Пенсійного фонду надсилає в порядку, встановленому законом, до підрозділу державної виконавчої служби вимогу про сплату недоїмки. При цьому для платників єдиного внеску – фізичних осіб і керівників платників єдиного внеску – юридичних осіб встановлюються тимчасові обмеження щодо прав виїзду за межі України, керування транспортними засобами, полювання – до погашення заборгованості зі сплати єдиного внеску у повному обсязі у порядку, встановленому Кабінетом Міністрів України. При встановленні тимчасових обмежень орган Пенсійного фонду взаємодіє з органами державної влади відповідно до компетенції в установленому порядку.

У випадках, зазначених в абзаці дев'ятому цієї частини, орган Пенсійного фонду також має право звернутися до суду з позовом про стягнення недоїмки. При цьому заходи досудового врегулювання спорів, передбачені законом, не застосовуються.”;

у частині п'ятій слова “доходів і зборів” замінити словами “Пенсійного фонду”;

пункти 1–6 частини одинадцятої виключити;

після частини одинадцятої доповнити новою частиною 11¹ такого змісту:

“11¹. Територіальний орган Пенсійного фонду застосовує до платника єдиного внеску такі штрафні санкції:

1) у разі ухилення від взяття на облік або несвоєчасного подання заяви про взяття на облік платниками єдиного внеску, на яких не поширюється дія Закону України “Про державну реєстрацію юридичних осіб та фізичних осіб - підприємців”, накладається штраф у розмірі десяти неоподатковуваних мінімумів доходів громадян;

2) за несплату (неперерахування) або несвоєчасну сплату (несвоєчасне перерахування) єдиного внеску накладається штраф у розмірі 20 відсотків своєчасно не сплачених сум;

3) за донарахування територіальним органом Пенсійного фонду або платником своєчасно не нарахованого єдиного внеску накладається штраф у розмірі 10 відсотків зазначеної суми за кожний повний або неповний звітний період, за який донараховано таку суму, але не більш як 50 відсотків суми донарахованого єдиного внеску;

4) за неналежне ведення бухгалтерської документації, на підставі якої нараховується єдиний внесок, накладається штраф у розмірі від восьми до п'ятнадцяти неоподатковуваних мінімумів доходів громадян;

5) за несплату, неповну сплату або несвоєчасну сплату суми єдиного внеску одночасно з видачею сум виплат, на які нараховується єдиний внесок (авансових платежів), накладається штраф у розмірі 10 відсотків таких несплачених або несвоєчасно сплачених сум.

6) за невиконання вимог про усунення порушень, зазначених у пункті 11 частини першої статті 13¹ накладається штраф у розмірі десяти неоподатковуваних мінімумів доходів громадян.

Ті самі дії, вчинені платником єдиного внеску, до якого протягом року було застосовано штраф за таке порушення, -

тягнуть за собою накладення штрафу в розмірі 60 неоподатковуваних мінімумів доходів громадян за кожне таке неподання, несвоєчасне подання або подання не за встановленою формою звітності, передбаченої цим Законом.”;

у частині дванадцятій:

слова “доходів і зборів” замінити словами “Пенсійного фонду”;

пункт 2 викласти у такій редакції:

“2) за порушення вимог, передбачених частиною другою статті 24 цього Закону, накладають на банки штраф у розмірі суми єдиного внеску, яка підлягає сплаті платниками.”;

у частині тринадцятій слова “доходів і зборів” замінити словами “Пенсійного фонду”;

частину чотирнадцяту викласти у такій редакції:

“14. Про нарахування пені та застосування штрафів, передбачених цим Законом, посадова особа відповідного органу приймає рішення, яке надсилається платнику єдиного внеску.

Порядок та форма рішення визначаються відповідними центральними органами виконавчої влади у порядку, встановленому законом.

Суми пені та штрафів, передбачених цим Законом, підлягають сплаті платником єдиного внеску протягом десяти календарних днів після надходження відповідного рішення. Зазначені суми зараховуються на рахунки органів Пенсійного фонду, відкриті в центральному органі виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері казначейського обслуговування бюджетних коштів, для зарахування єдиного внеску. При цьому платник у зазначений строк має право оскаржити таке рішення відповідно до органу доходів і зборів чи Пенсійного фонду вищого рівня або до суду з одночасним обов'язковим письмовим повідомленням про це територіального органу, яким прийнято це рішення.

Оскарження рішення про застосування фінансових санкцій зупиняє перебіг строку їх сплати до винесення органом вищого рівня або судом рішення у справі. Строк сплати фінансових санкцій також зупиняється до ухвалення судом рішення у разі оскарження платником єдиного внеску вимоги про сплату недоїмки, якщо застосування фінансових санкцій пов'язано з виникненням або несвоечасною сплатою суми недоїмки.

Порядок, строки та процедура оскарження вимоги про сплату єдиного внеску поширюються на оскарження рішень щодо нарахування пені та застосування штрафів.”;

абзаци перший та другий частини п'ятнадцятої викласти у такій редакції:

“15. Рішення про нарахування пені та / або застосування штрафів, передбачених цією статтею, є виконавчим документом.

У разі якщо платник єдиного внеску або банк не сплатив зазначені в рішенні суми протягом десяти календарних днів, а також не повідомив у цей строк орган, що прийняв рішення, про оскарження рішення, таке рішення передається для примусового стягнення в порядку, встановленому законом.”;

18) розділ VIII „Прикінцеві та перехідні положення” доповнити пунктом 7² такого змісту:

“7². Платники, які з дня набрання чинності Законом України “Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо справедливого механізму нарахування єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування” збільшують базу нарахування єдиного внеску в звітному місяці порівняно з базою нарахування єдиного внеску платника за

попередній місяць, мають право на списання сум фінансових санкцій (пені та штрафів) на суму підвищення єдиного внеску, а також право на розстрочення сум фінансових санкцій (пені та штрафів) в сумі, що не перевищує десятикратного розміру такого підвищення єдиного внеску, за умови подання протягом року з дня набрання чинності зазначеним Законом відповідних заяв до органу Пенсійного фонду України.

Орган Пенсійного фонду України у строк, визначений порядком списання сум фінансових санкцій (пені та штрафів), приймає рішення про списання сум фінансових санкцій (пені та штрафів). Розстрочення зазначених у абзаці першому цього пункту сум фінансових санкцій може бути здійснене на строк, що не перевищує 60 календарних місяців.

Розстрочена сума підлягає сплаті рівними частками щокварталу не пізніше 20 числа місяця, що настає після зазначеного періоду, незалежно від факту виплати заробітної плати за цей період.

Договір про розстрочення підлягає достроковому розірванню, якщо платник не сплачує в повному обсязі розстрочені платежі, поточні платежі із сплати єдиного внеску, або зменшує суми єдиного внеску.

Порядок списання і розстрочення сум фінансових санкцій (пені та штрафів) затверджується Кабінетом Міністрів України.”.

19. Частину першу статті 5 Закону України “Про судовий збір” (Відомості Верховної Ради України, 2012 р., № 14, ст. 87, із наступними змінами) доповнити пунктами 18–21 такого змісту:

“18) Пенсійний фонд України та його територіальні органи, органи Фонду загальнообов’язкового державного соціального страхування України на випадок безробіття, Фонду соціального страхування України – у справах, пов’язаних із вирішенням питань загальнообов’язкового державного соціального страхування, загальнообов’язкового державного пенсійного страхування та пенсійного забезпечення;

19) органи виконавчої влади Автономної Республіки Крим, структурні підрозділи місцевих державних адміністрацій, виконавчі органи міських рад, на які покладено завдання, пов’язані із вирішенням питань соціального захисту населення – у справах, пов’язаних із покладеними на них завданнями;

20) центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику з питань нагляду та контролю за додержанням законодавства про працю, структурні підрозділи виконавчих органів міських рад міст обласного значення та об’єднаних територіальних громад, на які покладено функції із здійснення контролю за додержанням законодавства про працю та зайнятість населення – у справах, пов’язаних із вирішенням питань праці та зайнятості населення;

21) Фонд соціального захисту інвалідів та його територіальні відділення – у справах, пов’язаних із покладеними на нього завданнями;”.

20. Частину третю статті 11 Закону України “Про Єдиний державний демографічний реєстр та документи, що підтверджують громадянство України, посвідчують особу чи її спеціальний статус” (Відомості Верховної Ради України, 2013 р., № 51, ст. 716; 2016 р., № 34, ст. 593) доповнити новим абзацом такого змісту:

“Пенсійний фонд України має безоплатний доступ до інформації, відомостей або інших персональних даних про особу, що містяться в Реєстрі, для цілей, передбачених Законом України “Про збір та облік єдиного внеску на загальнообов’язкове державне соціальне страхування”.”.

21. Частину шосту статті 8 Закону України “Про вищу освіту” (Відомості Верховної Ради (ВВР), 2014, № 37-38, ст.2004) доповнити новим абзацом такого змісту:

“Інформація з Єдиної державної електронної бази з питань освіти надається Пенсійному фонду України для цілей ведення реєстру застрахованих осіб Державного реєстру загальнообов’язкового державного соціального страхування в порядку та за формою, встановленими Пенсійним фондом України та Міністерством освіти.”.

22. Частину другу статті 24 та частину другу статті 26 Закону України “Про загальнообов’язкове державне соціальне страхування” (Відомості Верховної Ради України, 2015 р., № 11, ст. 75, із наступними змінами) після слів “максимальної величини бази нарахування єдиного внеску”, доповнити словами “на яку нараховується загальний розмір єдиного внеску на загальнообов’язкове державне соціальне страхування та”.

23. Частину двадцяту статті 86 Закону України “Про прокуратуру” (Відомості Верховної Ради, 2015, № 2-3, ст.12 із змінами) виключити.

24. У Законі України “Про виконавче провадження” (Відомості Верховної Ради України, 2016 р., № 30, ст. 542, із наступними змінами):

1) частину першу статті 3 доповнити пунктами 10 та 11 такого змісту:

“10) вимог про сплату боргу (недоїмки) з єдиного внеску на загальнообов’язкове державне соціальне страхування (далі – єдиний внесок);

11) вимог територіальних органів Пенсійного фонду про відшкодування фактичних витрат на виплату і доставку пільгових пенсій.”;

2) пункт 19 частини третьої статті 18 викласти в такій редакції:

“19) у разі ухилення боржника від виконання зобов’язань, покладених на нього рішенням, встановлювати тимчасове обмеження у праві виїзду боржника – фізичної особи чи керівника боржника – юридичної особи за межі

України до виконання зобов'язань за рішенням або погашення заборгованості за рішеннями про стягнення періодичних платежів та/або вимог про сплату недоїмки з єдиного внеску;”;

3) частину п'яту статті 27 доповнити пунктом 7 такого змісту:

“7) якщо виконання рішення в частині виплати грошових коштів державним органом, який здійснив їх нарахування, залежить від бюджетного фінансування.”;

4) у частині першій статті 46:

пункт 3 доповнити словами “, а також вимоги стягувачів за загальнообов'язковим державним соціальним страхуванням і щодо єдиного внеску”;

у пункті 4 слова “вимоги стягувачів за загальнообов'язковим державним соціальним страхуванням” і “страхових внесків на загальнообов'язкове державне соціальне страхування” виключити;

5) частину першу статті 75 доповнити словами “, крім невиконання рішення в частині виплати грошових коштів державним органом, який здійснив їх нарахування, що залежить від бюджетного фінансування.”;

6) доповнити статтею 76¹ такого змісту:

“Стаття 76¹. Відповідальність за невиконання державним виконавцем вимог закону

1. За несвоєчасне відкриття виконавчих проваджень зі стягнення заборгованості з єдиного внеску та зі сплати страхових внесків на загальнообов'язкове державне пенсійне страхування та інші види загальнообов'язкового державного соціального страхування до державних виконавців застосовується адміністративна відповідальність, передбачена законодавством.”.

25. Підпункт 2 пункту 9 розділу II Закону України “Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо підвищення пенсій” (Відомості Верховної Ради, 2017, № 40-41, ст.383) виключити.

II. Прикінцеві та перехідні положення

1. Цей Закон набирає чинності з дня, наступного за днем його опублікування, крім підпункту 2 пункту 6, пунктів 11, 14, підпункту 15 пункту 15, пунктів 18, 22 розділу I, які набирають чинності з 1 січня 2019 року.

2. Суми накладених (нарахованих) та не сплачених штрафів та пені, а також суми штрафів та пені, які підлягають (підлягатимуть) накладенню (нарахуванню) на суми заборгованості із сплати внесків на загальнообов'язкове державне пенсійне страхування, яка обліковується на день набрання чинності цим Законом, страхувальникам, які протягом року з дня набрання ним чинності погасили таку заборгованість у повному обсязі, підлягають списанню органами Пенсійного фонду України.

У місячний строк з дня погашення заборгованості із сплати внесків на загальнообов'язкове державне пенсійне страхування у повному обсязі орган Пенсійного фонду України повідомляє страхувальника про суму списаних штрафних санкцій та пені.

3. Заборгованість з платежів до Пенсійного фонду України (включаючи заборгованість філій, представництв, відділень та інших відокремлених підрозділів підприємств, установ і організацій) боржників, відомості про яких відсутні в Єдиному державному реєстрі юридичних осіб та фізичних осіб – підприємців (крім заборгованості фізичних осіб – підприємців, які припинили свою підприємницьку діяльність за заявницьким принципом), що склалася на день набрання чинності цим Законом, підлягає списанню Пенсійним фондом України.

4. Процедури адміністрування єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування, які здійснюють органи Пенсійного фонду України, передбачені пунктом 18 розділу I цього Закону, поширюються на періоди до набрання чинності цим Законом.

5. Органи доходів і зборів продовжують адмініструвати єдиний внесок на загальнообов'язкове державне соціальне страхування у частині завершення процедур такого адміністрування.

6. Центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну податкову і митну політику, протягом шестидесяти днів з дня набрання чинності цим Законом передає Пенсійному фонду України реєстр страхувальників, інформацію про застосування фінансових санкцій та стан розрахунків платників єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування за період з дня набрання чинності Законом України від 4 липня 2013 року № 406-VII “Про внесення змін до деяких законодавчих актів України у зв'язку з проведенням адміністративної реформи”.

7. Пенсійний фонд України приступає до реалізації функцій в обсязі, передбаченому цим Законом, з наступного робочого дня, за днем, у якому передано відомості, зазначені у пункті 6 цього розділу.

8. Договори про добровільну участь у системі загальнообов'язкового державного соціального страхування, укладені з органами доходів і зборів до дня набрання чинності цим Законом, діють до закінчення строку дії таких договорів.

9. Кабінету Міністрів України у тримісячний строк з дня набрання чинності цим Законом:

привести свої нормативно-правові акти у відповідність із цим Законом;

забезпечити прийняття нормативно-правових актів, необхідних для реалізації цього Закону;

забезпечити перегляд і приведення міністерствами та іншими центральними органами виконавчої влади нормативно-правових актів у відповідність із цим Законом.

Голова
Верховної Ради України

ПОРІВНЯЛЬНА ТАБЛИЦЯ
до проекту Закону України „Про внесення змін до деяких законодавчих актів України
щодо справедливого механізму нарахування єдиного внеску
на загальнообов’язкове державне соціальне страхування”

Зміст відповідного положення (норми) проекту акта	Зміст положення (норми) чинного акта законодавства
1. Кодекс законів про працю України	
Стаття 94. Заробітна плата Заробітна плата - це винагорода, обчислена, як правило, у грошовому виразі, яку власник або уповноважений ним орган виплачує працівникові за виконану ним роботу. <i>Розмір заробітної плати залежить від складності та умов виконуваної роботи, професійно-ділових якостей працівника, результатів його праці та господарської діяльності підприємства, установи, організації і максимальним розміром не обмежується.</i> Питання державного і договірної регулювання оплати праці, прав працівників на оплату праці та їх захисту визначається цим Кодексом, Законом України “Про оплату праці” та іншими нормативно-правовими актами.	Стаття 94. Заробітна плата Заробітна плата - це винагорода, обчислена, як правило, у грошовому виразі, яку власник або уповноважений ним орган виплачує працівникові за виконану ним роботу. Розмір заробітної плати залежить від складності, кваліфікаційного рівня та умов виконуваних робіт, ступеня відповідальності, професійно-ділових якостей працівника, результатів його праці та господарської діяльності підприємства, установи, організації і максимальним розміром не обмежується. Питання державного і договірної регулювання оплати праці, прав працівників на оплату праці та їх захисту визначається цим Кодексом, Законом України “Про оплату праці” та іншими нормативно-правовими актами.
Стаття 96. Системи оплати праці <i>Системами оплати праці є тарифна та інші системи, що формуються на оцінках складності виконуваних робіт і кваліфікації працівників.</i>	Стаття 96. Системи оплати праці Системи оплати праці (тарифна та інші) формуються з дотриманням принципів справедливої винагороди за працю та диференціації оплати праці залежно від складності, кваліфікаційного рівня та умов виконуваних робіт, ступеня відповідальності, професійно-ділових якостей працівника, результатів його праці та господарської діяльності підприємства, установи,

Тарифна система оплати праці включає: тарифні сітки, тарифні ставки, схеми посадових окладів і професійні стандарти (кваліфікаційні характеристики).

Тарифна система оплати праці використовується при розподілі робіт залежно від їх складності, а працівників - залежно від кваліфікації та за розрядами тарифної сітки. Вона є основою для формування та диференціації розмірів заробітної плати.

Тарифна сітка (схема посадових окладів) формується на основі тарифної ставки робітника першого розряду та міжкваліфікаційних (міжпосадових) співвідношень розмірів тарифних ставок (посадових окладів).

Схема посадових окладів (тарифних ставок) працівників установ, закладів та організацій, що фінансуються з бюджету, формується на основі:

мінімального посадового окладу (тарифної ставки), встановленого Кабінетом Міністрів України;

міжпосадових (міжкваліфікаційних) співвідношень розмірів посадових окладів (тарифних ставок) і тарифних коефіцієнтів.

Мінімальний посадовий оклад (тарифна ставка) встановлюється у розмірі, не меншому за прожитковий мінімум, встановлений для працездатних осіб на 1 січня календарного року.

організації.

Тарифна система оплати праці включає: тарифні сітки, тарифні ставки, схеми посадових окладів і професійні стандарти (кваліфікаційні характеристики).

Тарифна система оплати праці використовується при розподілі робіт залежно від їх складності, а працівників - залежно від кваліфікації та за розрядами тарифної сітки. Вона є основою для формування та диференціації розмірів заробітної плати.

Тарифна сітка (схема посадових окладів) формується на основі тарифної ставки робітника першого розряду та міжкваліфікаційних (міжпосадових) співвідношень розмірів тарифних ставок (посадових окладів).

Схема посадових окладів (тарифних ставок) працівників установ, закладів та організацій, що фінансуються з бюджету, формується на основі:

мінімального посадового окладу (тарифної ставки), встановленого Кабінетом Міністрів України;

міжпосадових (міжкваліфікаційних) співвідношень розмірів посадових окладів (тарифних ставок) і тарифних коефіцієнтів.

Мінімальний посадовий оклад, тарифна ставка або інша мінімальна базова величина, яка застосовується в системі оплати праці, встановлюється у розмірі, не меншому за прожитковий мінімум, установлений законом для працездатних осіб на 1 січня календарного року.

Галузевими (міжгалузевими) і територіальними угодами та колективними договорами можуть установлюватись більші розміри мінімальних посадових окладів, тарифних ставок.

Віднесення виконуваних робіт до певних тарифних розрядів і присвоєння кваліфікаційних розрядів робітникам провадиться власником або органом, уповноваженим власником, згідно з професійними стандартами (кваліфікаційними характеристиками) за погодженням із виборним органом первинної профспілкової організації (профспілковим представником). Вимоги до кваліфікаційних та спеціальних знань працівників, їх завдання, обов'язки та спеціалізація визначаються професійними стандартами або кваліфікаційними характеристиками професій працівників. Порядок розроблення та затвердження професійних стандартів визначається Кабінетом Міністрів України. Порядок розроблення та затвердження кваліфікаційних характеристик визначається центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері праці та соціальної політики. Колективним договором, а якщо договір не укладався - наказом (розпорядженням) власника або уповноваженого ним органу, виданим після погодження з виборним органом первинної профспілкової організації (профспілковим представником), а в разі відсутності первинної профспілкової організації - з вільно обраними та уповноваженими представниками (представником) працівників, можуть встановлюватися інші системи оплати праці.	Віднесення виконуваних робіт до певних тарифних розрядів і присвоєння кваліфікаційних розрядів робітникам провадиться власником або органом, уповноваженим власником, згідно з професійними стандартами (кваліфікаційними характеристиками) за погодженням із виборним органом первинної профспілкової організації (профспілковим представником). Вимоги до кваліфікаційних та спеціальних знань працівників, їх завдання, обов'язки та спеціалізація визначаються професійними стандартами або кваліфікаційними характеристиками професій працівників. Порядок розроблення та затвердження професійних стандартів визначається Кабінетом Міністрів України. Порядок розроблення та затвердження кваліфікаційних характеристик визначається центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері праці та соціальної політики. Колективним договором, а якщо договір не укладався - наказом (розпорядженням) власника або уповноваженого ним органу, виданим після погодження з виборним органом первинної профспілкової організації (профспілковим представником), а в разі відсутності первинної профспілкової організації - з вільно обраними та уповноваженими представниками (представником) працівників, можуть встановлюватися інші системи оплати праці.
Стаття 121. Гарантії і компенсації при службових відрядженнях Працівники мають право на відшкодування витрат та	Стаття 121. Гарантії і компенсації при службових відрядженнях Працівники мають право на відшкодування витрат та

одержання інших компенсацій у зв'язку з службовими відрядженнями.

Працівникам, які направляються у відрядження, виплачуються: добові за час перебування у відрядженні, вартість проїзду до місця призначення і назад та витрати по найму жилого приміщення в порядку і розмірах, встановлюваних законодавством.

За відрядженими працівниками зберігаються протягом усього часу відрядження місце роботи (посада).

Працівникам, які направлені у службове відрядження, оплата праці за виконану роботу здійснюється відповідно до умов, визначених трудовим або колективним договором, і розмір такої оплати праці не може бути нижчим середнього заробітку.

одержання інших компенсацій у зв'язку з службовими відрядженнями.

Працівникам, які направляються у відрядження, виплачуються: добові за час перебування у відрядженні, вартість проїзду до місця призначення і назад та витрати по найму жилого приміщення в порядку і розмірах, встановлюваних законодавством.

За відрядженими працівниками зберігаються протягом усього часу відрядження місце роботи (посада).

Працівникам, які направлені у службове відрядження, оплата праці за виконану роботу здійснюється відповідно до умов, визначених трудовим або колективним договором, і розмір такої оплати праці не може бути нижчим середнього заробітку.

За працівників, направлених у службове відрядження за межі України на період більше ніж шість місяців, до направлення у відрядження за весь період відрядження нараховується та сплачується єдиний внесок на загальнообов'язкове державне соціальне страхування відповідно до законодавства.

На відряджених за межі України працівників поширюється законодавство про загальнообов'язкове державне соціальне страхування на період такого відрядження, але не довше ніж на період, визначений міжнародним договором України, згода на обов'язковість якого надана Верховною Радою України.

2. Кодекс України про адміністративні правопорушення

Стаття 188¹³. Невиконання законних вимог державного виконавця, приватного виконавця

Стаття 188¹³. Невиконання законних вимог державного виконавця, приватного виконавця **та невиконання**

Невиконання законних вимог державного виконавця, приватного виконавця щодо усунення порушень законодавства про виконавче провадження, несвоєчасне подання або неподання звітів про відрахування із заробітної плати та інших доходів боржника, неподання або подання недостовірних відомостей про доходи і майновий стан боржника, ненадання на вимогу державного виконавця, приватного виконавця декларації про доходи та майно, що подається відповідно до Закону України "Про виконавче провадження", чи зазначення у такій декларації неправдивих відомостей або неповідомлення про зміну відомостей, які зазначаються у декларації, неповідомлення боржником про зміну місця проживання чи місцезнаходження або місця роботи (отримання доходів), а також неявка без поважних причин за викликом державного виконавця, приватного виконавця -

тягнуть за собою накладення штрафу від п'ятдесяти до ста неоподатковуваних мінімумів доходів громадян.

державним виконавцем, приватним виконавцем вимог закону

Невиконання законних вимог державного виконавця, приватного виконавця щодо усунення порушень законодавства про виконавче провадження, несвоєчасне подання або неподання звітів про відрахування із заробітної плати та інших доходів боржника, неподання або подання недостовірних відомостей про доходи і майновий стан боржника, ненадання на вимогу державного виконавця, приватного виконавця декларації про доходи та майно, що подається відповідно до Закону України "Про виконавче провадження", чи зазначення у такій декларації неправдивих відомостей або неповідомлення про зміну відомостей, які зазначаються у декларації, неповідомлення боржником про зміну місця проживання чи місцезнаходження або місця роботи (отримання доходів), а також неявка без поважних причин за викликом державного виконавця, приватного виконавця -

тягнуть за собою накладення штрафу від п'ятдесяти до ста неоподатковуваних мінімумів доходів громадян.

Невиконання державним виконавцем, приватним виконавцем вимог закону щодо своєчасного відкриття виконавчого провадження в частині стягнення заборгованості зі сплати єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування та зі сплати страхових внесків на загальнообов'язкове державне пенсійне страхування та інші види загальнообов'язкового державного соціального страхування -

тягне за собою накладення штрафу на державних виконавців, приватних виконавців від двохсот до тисячі неоподатковуваних мінімумів доходів громадян.

Стаття 234². Органи доходів і зборів Органи доходів і зборів розглядають справи про адміністративні правопорушення, пов'язані з порушенням порядку приймання готівки для подальшого її переказу (стаття 163¹³), порушенням порядку проведення готівкових розрахунків та розрахунків з використанням електронних платіжних засобів за товари (послуги) (стаття 163¹⁵), ухиленням від подання декларації про доходи (стаття 164-1), порушенням законодавства про збір та облік єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування (стаття 165¹), порушенням порядку припинення юридичної особи (частини третя - шоста статті 166⁶), перешкоджанням уповноваженим особам органів доходів і зборів у проведенні перевірок (стаття 188²³). Від імені органів доходів і зборів розглядати справи про адміністративні правопорушення і накладати адміністративні стягнення мають право керівники органів доходів і зборів та їх заступники, уповноважені ними посадові (службові) особи.	Стаття 234². Органи доходів і зборів Органи доходів і зборів розглядають справи про адміністративні правопорушення, пов'язані з порушенням порядку приймання готівки для подальшого її переказу (стаття 163¹³), порушенням порядку проведення готівкових розрахунків та розрахунків з використанням електронних платіжних засобів за товари (послуги) (стаття 163¹⁵), ухиленням від подання декларації про доходи (стаття 164¹), порушенням законодавства про збір та облік єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування в частині неподання, несвоєчасного подання, подання не за встановленою формою звітності щодо єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування (стаття 165¹), порушенням порядку припинення юридичної особи (частини третя - шоста статті 166⁶), перешкоджанням уповноваженим особам органів доходів і зборів у проведенні перевірок (стаття 188²³). Від імені органів доходів і зборів розглядати справи про адміністративні правопорушення і накладати адміністративні стягнення мають право керівники органів доходів і зборів та їх заступники, уповноважені ними посадові (службові) особи.
Стаття 244². Органи Пенсійного фонду України Органи Пенсійного фонду України розглядають справи про адміністративні правопорушення, пов'язані з порушеннями законодавства про загальнообов'язкове державне пенсійне страхування, поданням недостовірних відомостей, що використовуються в реєстрі застрахованих осіб Державного реєстру загальнообов'язкового державного соціального страхування (стаття 165¹), та з перешкоджанням уповноваженим особам Пенсійного фонду України та його	Стаття 244². Органи Пенсійного фонду України Органи Пенсійного фонду України розглядають справи про адміністративні правопорушення, пов'язані з порушеннями законодавства про загальнообов'язкове державне пенсійне страхування та законодавства про збір та облік єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування (крім порушень щодо неподання, несвоєчасного подання, подання не за встановленою формою звітності щодо єдиного внеску на

органів у проведенні перевірок (стаття 188²³).	загальнообов'язкове державне соціальне страхування) (стаття 165¹), та з перешкоджанням уповноваженим особам Пенсійного фонду України та його органів у проведенні перевірок (стаття 188²³). Від імені органів Пенсійного фонду України розглядати справи про адміністративні правопорушення і накладати адміністративні стягнення мають право Голова правління Пенсійного фонду України та його заступники, керівники територіальних органів Пенсійного фонду України та їх заступники.
3. Кримінальний кодекс України	
<i>Стаття 175. Невиплата заробітної плати, стипендії, пенсії чи інших установлених законом виплат</i> <i>1. Безпідставна невивплата заробітної плати, стипендії, пенсії чи іншої установленної законом виплати громадянам більш як за один місяць, вчинена умисно керівником підприємства, установи або організації незалежно від форми власності чи громадянином - суб'єктом підприємницької діяльності, -</i> <i>карається штрафом від п'ятисот до тисячі неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або виправними роботами на строк до двох років, або позбавленням волі на строк до двох років, з позбавленням права обіймати певні посади чи займатися певною діяльністю на строк до трьох</i>	Стаття 175. Невиплата заробітної плати, стипендії, пенсії чи інших установлених законом виплат, несплата установлених законом податків, зборів (обов'язкових платежів) і єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування 1. Безпідставна невивплата заробітної плати, стипендії, пенсії чи іншої установленної законом виплати громадянам більш як за один місяць, неперерахування утриманих податку на доходи фізичних осіб і військового збору, несплата єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування більше як за один місяць, вчинена умисно керівником підприємства, установи або організації незалежно від форми власності чи громадянином – суб'єктом підприємницької діяльності, – карається штрафом від п'ятисот до тисячі неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або виправними роботами на строк до двох років, або позбавленням волі на строк до двох років, з позбавленням права обіймати певні посади чи займатися певною

років. 2. <i>Те саме діяння, якщо воно було вчинене внаслідок нецільового використання коштів, призначених для виплати заробітної плати, стипендії, пенсії та інших встановлених законом виплат, -</i> <i>карається штрафом від тисячі до півтори тисячі неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або обмеженням волі на строк до трьох років, або позбавленням волі на строк до п'яти років, з позбавленням права обіймати певні посади чи займатися певною діяльністю на строк до трьох років.</i> 3. <i>Особа звільняється від кримінальної відповідальності, якщо до притягнення до кримінальної відповідальності нею здійснено виплату заробітної плати, стипендії, пенсії чи іншої встановленої законом виплати громадянам.</i>	діяльністю на строк до трьох років. 2. Те саме діяння, якщо воно було вчинене внаслідок нецільового використання коштів, призначених для виплати заробітної плати, стипендії, пенсії та інших встановлених законом виплат, а також коштів утриманого податку на доходи фізичних осіб, військового збору та нарахованого єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування, - карається штрафом від тисячі до півтори тисячі неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або обмеженням волі на строк до трьох років, або позбавленням волі на строк до п'яти років, з позбавленням права обіймати певні посади чи займатися певною діяльністю на строк до трьох років. 3. Особа звільняється від кримінальної відповідальності, якщо до притягнення до кримінальної відповідальності нею здійснено виплату заробітної плати, стипендії, пенсії чи іншої встановленої законом виплати громадянам, а також сплачено податок на доходи фізичних осіб, військовий збір, єдиний внесок на загальнообов'язкове державне соціальне страхування за відповідний період.
4. Кодекс адміністративного судочинства України	
Стаття 12. Форми адміністративного судочинства ... 6. Для цілей цього Кодексу справами незначної складності є справи щодо: ... 3) оскарження фізичними особами рішень, дій чи	Стаття 12. Форми адміністративного судочинства ... 6. Для цілей цього Кодексу справами незначної складності є справи щодо: ... Виключити.

бездіяльності суб'єктів владних повноважень щодо обчислення, призначення, перерахунку, здійснення, надання, одержання пенсійних виплат, соціальних виплат непрацездатним громадянам, виплат за загальнообов'язковим державним соціальним страхуванням, виплат та пільг дітям війни, інших соціальних виплат, доплат, соціальних послуг, допомоги, захисту, пільг;	...
Стаття 263. Особливості розгляду окремих категорій справ незначної складності 1. Суд розглядає за правилами спрощеного позовного провадження без повідомлення учасників справи (у письмовому провадженні) справи щодо: 1) оскарження бездіяльності суб'єкта владних повноважень або розпорядника інформації щодо розгляду звернення або запиту на інформацію; 2) оскарження фізичними особами рішень, дій чи бездіяльності суб'єктів владних повноважень щодо обчислення, призначення, перерахунку, здійснення, надання, одержання пенсійних виплат, соціальних виплат непрацездатним громадянам, виплат за загальнообов'язковим державним соціальним страхуванням, виплат та пільг дітям війни, інших соціальних виплат, доплат, соціальних послуг, допомоги, захисту, пільг;	Стаття 263. Особливості розгляду окремих категорій справ незначної складності 1. Суд розглядає за правилами спрощеного позовного провадження без повідомлення учасників справи (у письмовому провадженні) справи щодо: 1) оскарження бездіяльності суб'єкта владних повноважень або розпорядника інформації щодо розгляду звернення або запиту на інформацію; Виключити. ...
Стаття 382. Судовий контроль за виконанням судових рішень в адміністративних справах ... 2. За наслідками розгляду звіту суб'єкта владних повноважень про виконання рішення суду або в разі неподання такого звіту суддя своєю ухвалою може встановити новий строк подання	Стаття 382. Судовий контроль за виконанням судових рішень в адміністративних справах ... 2. За наслідками розгляду звіту суб'єкта владних повноважень про виконання рішення суду або в разі неподання такого звіту суддя своєю ухвалою може встановити новий

звіту, накласти на керівника суб'єкта владних повноважень, відповідального за виконання рішення, штраф у сумі від двадцяти до сорока розмірів прожиткового мінімуму для працездатних осіб.	строк подання звіту, накласти на керівника суб'єкта владних повноважень, відповідального за виконання рішення, штраф у сумі від двадцяти до сорока розмірів прожиткового мінімуму для працездатних осіб, крім невиконання рішення в частині виплати грошових коштів державним органом, який здійснив їх нарахування, що залежить від бюджетного фінансування.
5. Закон України : “Про статус і соціальний захист громадян, які постраждали внаслідок Чорнобильської катастрофи”	
Стаття 59. Пенсії військовослужбовцям, які брали участь у ліквідації наслідків Чорнобильської катастрофи ... <i>Особам, які брали участь у ліквідації наслідків Чорнобильської катастрофи, інших ядерних аварій та випробувань, у військових навчаннях із застосуванням ядерної зброї під час проходження дійсної строкової служби і внаслідок цього стали особами з інвалідністю, пенсія по інвалідності обчислюється відповідно до цього Закону або за бажанням таких осіб з п'ятикратного розміру мінімальної заробітної плати, встановленої законом на 1 січня відповідного року.</i>	Стаття 59. Пенсії військовослужбовцям, які брали участь у ліквідації наслідків Чорнобильської катастрофи ... Особам, які під час проходження дійсної строкової служби брали участь у ліквідації наслідків Чорнобильської катастрофи, інших ядерних аварій та випробувань, у військових навчаннях із застосуванням ядерної зброї і внаслідок цього стали особами з інвалідністю, пенсія по інвалідності обчислюється відповідно до цього Закону або за бажанням таких осіб - з п'ятикратного розміру мінімальної заробітної плати, встановленої законом на 1 січня відповідного року.
Відсутня	Стаття 62¹. Органи, які здійснюють пенсійне забезпечення Призначення і виплата пенсій, передбачених цим Законом, та щомісячної компенсації сім'ям за втрату годувальника внаслідок Чорнобильської катастрофи здійснюється органами Пенсійного фонду України.
6. Закон України “Про пенсійне забезпечення осіб, звільнених з військової служби, та деяких інших осіб”	

Стаття 43. Заробіток (грошове забезпечення) для обчислення пенсій ... Пенсії особам офіцерського складу, прапорщикам і мічманам, військовослужбовцям надстрокової служби та військової служби за контрактом, особам, які мають право на пенсію за цим Законом, та членам їх сімей обчислюються з розміру грошового забезпечення, враховуючи відповідні оклади за посадою, військовим (спеціальним) званням, процентну надбавку за вислугу років, щомісячні додаткові види грошового забезпечення (надбавки, доплати, підвищення) та премії в розмірах, установлених законодавством, з якого було сплачено <i>єдиний внесок на загальнообов'язкове державне соціальне страхування</i>, а до 1 січня 2011 року – страхові внески на загальнообов'язкове державне пенсійне страхування, у порядку, встановленому Кабінетом Міністрів України.	Стаття 43. Заробіток (грошове забезпечення) для обчислення пенсій ... Пенсії особам офіцерського складу, прапорщикам і мічманам, військовослужбовцям надстрокової служби та військової служби за контрактом, особам, які мають право на пенсію за цим Законом, та членам їх сімей обчислюються з розміру грошового забезпечення, враховуючи відповідні оклади за посадою, військовим (спеціальним) званням, процентну надбавку за вислугу років, щомісячні додаткові види грошового забезпечення (надбавки, доплати, підвищення) та премії в розмірах, установлених законодавством, з якого було сплачено загальний розмір єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування в межах максимальної величини бази нарахування такого внеску, а до 1 січня 2011 року – страхові внески на загальнообов'язкове державне пенсійне страхування, у порядку, встановленому Кабінетом Міністрів України.
Стаття 52. Загальний порядок виплати пенсій. Органи, що виплачують пенсії <i>Пенсіонерам з числа військовослужбовців строкової служби і членів їх сімей пенсії виплачуються органами Пенсійного фонду України за місцем фактичного проживання пенсіонера, незалежно від реєстрації місця проживання.</i> <i>Іншим особам, які мають право на пенсійне забезпечення згідно з цим Законом, пенсії виплачуються органами Пенсійного фонду України через установи відкритого акціонерного товариства “Державний ощадний банк України” за місцем фактичного проживання пенсіонера на підставі відповідних документів, що оформляються органом Пенсійного фонду</i>	Стаття 52. Загальний порядок виплати пенсій. Органи, що виплачують пенсії Пенсія виплачується щомісяця, у строк не пізніше 25 числа місяця, за який виплачується пенсія, виключно в грошовій формі за зазначеним у заяві фактичним постійним місцем проживання пенсіонера в межах України органами Пенсійного фонду України через установи банків або організації, що здійснюють виплату і доставку пенсій, у порядку, передбаченому Кабінетом Міністрів України.

України. <i>Виплата пенсій провадиться за поточний місяць загальною сумою у встановлений строк, але не пізніше останнього числа місяця, за який виплачується пенсія.</i> <i>За бажанням пенсіонера доставка пенсії може здійснюватися через підприємства зв'язку за місцем його фактичного проживання незалежно від реєстрації місця проживання.</i> <i>Переказ пенсії поштою або доставка її за місцем фактичного проживання пенсіонера здійснюється за рахунок коштів Державного бюджету України.</i>	
Стаття 53. Виплата пенсій за довіреністю Пенсія може виплачуватися за довіреністю, порядок посвідчення і строк дії якої визначається законодавством.	Стаття 53. Виплата пенсій за довіреністю Пенсія може виплачуватися за довіреністю, порядок посвідчення і строк дії якої визначається законодавством. Виплата пенсії за довіреністю здійснюється протягом усього періоду дії довіреності за умови поновлення особисто пенсіонером заяви про виплату пенсії за довіреністю через кожні 6 місяців дії такої довіреності.
	Стаття 58¹. Припинення та поновлення виплати пенсії Припинення та поновлення виплати пенсій військовослужбовців, осіб, які мають право на пенсію за цим Законом та членів їх сімей провадиться в порядку, встановленому статтею 49 Закону України „Про загальнообов'язкове державне пенсійне страхування”.
Стаття 63. Перерахунок раніше призначених пенсій Перерахунок раніше призначених пенсій військовослужбовцям, особам, які мають право на пенсію за цим Законом та членам їх сімей у зв'язку із введенням в дію цього Закону провадиться за документами, що є у пенсійній справі, а	Стаття 63. Перерахунок раніше призначених пенсій Перерахунок раніше призначених пенсій військовослужбовцям, особам, які мають право на пенсію за цим Законом та членам їх сімей у зв'язку із введенням в дію цього Закону провадиться за документами, що є у пенсійній

також додатковими документами, поданими пенсіонерами на час перерахунку.

Якщо пенсіонер згодом подасть додаткові документи, які дають право на подальше підвищення пенсії, то пенсія перераховується за нормами цього Закону. При цьому перерахунок провадиться за минулий час, але не більш як за 12 місяців з дня подання додаткових документів і не раніше, ніж з дня введення в дію цього Закону.

Перерахунок пенсій особам начальницького і рядового складу органів внутрішніх справ України (міліції), які мають право на пенсійне забезпечення або одержують пенсію на умовах цього Закону, здійснюється з урахуванням видів грошового забезпечення, щомісячних додаткових видів грошового забезпечення (надбавок, доплат, підвищень) та премій у розмірах, встановлених законодавством для поліцейських.

Усі призначені за цим Законом пенсії підлягають перерахунку у зв'язку з підвищенням грошового забезпечення відповідних категорій військовослужбовців, осіб, які мають право на пенсію за цим Законом, на умовах, у порядку та розмірах, передбачених Кабінетом Міністрів України. У разі якщо внаслідок перерахунку пенсій, передбаченого цією частиною, розміри пенсій звільненим із служби військовослужбовцям, особам, які мають право на пенсію за цим Законом, є нижчими, зберігаються розміри раніше призначених пенсій.

Звільненим із служби військовослужбовцям, особам, які

справі, а також додатковими документами, поданими пенсіонерами на час перерахунку.

Якщо пенсіонер згодом подасть додаткові документи, які дають право на подальше підвищення пенсії, то пенсія перераховується за нормами цього Закону. При цьому перерахунок провадиться за минулий час, але не більш як за 12 місяців з дня подання додаткових документів і не раніше, ніж з дня введення в дію цього Закону.

Перерахунок пенсій особам начальницького і рядового складу органів внутрішніх справ України (міліції), які мають право на пенсійне забезпечення або одержують пенсію на умовах цього Закону, здійснюється з урахуванням видів грошового забезпечення, щомісячних додаткових видів грошового забезпечення (надбавок, доплат, підвищень) поліцейських та премій у розмірах, встановлених для поліцейських законодавством.

Усі призначені за цим Законом пенсії підлягають перерахунку у зв'язку з підвищенням грошового забезпечення відповідних категорій військовослужбовців, осіб, які мають право на пенсію за цим Законом, на умовах, у порядку та розмірах, передбачених Кабінетом Міністрів України. У разі якщо внаслідок перерахунку пенсій, передбаченого цією частиною, розміри пенсій звільненим із служби військовослужбовцям, особам, які мають право на пенсію за цим Законом, є нижчими, зберігаються розміри раніше призначених пенсій.

Перерахунок пенсії, що проводиться відповідно до частин третьої та четвертої цієї статті, здійснюється виходячи із розмірів пенсій встановлених статтями 13, 21 та 36 цього Закону у редакції, що діє на дату перерахунку.

Звільненим із служби військовослужбовцям, особам, які

мають право на пенсію за цим Законом, яким присвоєні чергові військові (спеціальні) звання під час перебування їх у запасі або у відставці, раніше призначені їм пенсії з урахуванням нових присвоєних військових (спеціальних) звань не перераховуються.	мають право на пенсію за цим Законом, яким присвоєні чергові військові (спеціальні) звання під час перебування їх у запасі або у відставці, раніше призначені їм пенсії з урахуванням нових присвоєних військових (спеціальних) звань не перераховуються.
<i>Стаття 64. Підвищення пенсій у зв'язку з індексацією грошових доходів населення</i> <i>Призначені військовослужбовцям, особам, які мають право на пенсію за цим Законом та членам їх сімей пенсії підвищуються відповідно до Закону України "Про індексацію грошових доходів населення".</i>	Виключити.
7. Закон України "Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом"	
Стаття 11. Заява про порушення справи про банкрутство ... 2. До заяви про порушення справи про банкрутство додаються: ... докази того, що сума безспірних вимог кредитора (кредиторів) сукупно становить не менше <i>трьохсот мінімальних розмірів заробітної плати</i>, якщо інше не передбачено цим Законом;	Стаття 11. Заява про порушення справи про банкрутство ... 2. До заяви про порушення справи про банкрутство додаються: ... докази того, що сума безспірних вимог кредитора (кредиторів) сукупно становить не менше трьохсот прожиткових мінімумів для працездатних осіб, якщо інше не передбачено цим Законом; ... 10. У разі відсутності фізичної особи – підприємця, яка є боржником або керівних органів юридичної особи, яка є боржником, за їхнім місцем проживання чи місцезнаходженням та / або в разі неподання боржником протягом року до контролюючих органів згідно із законодавством податкових декларацій, документів

	бухгалтерської звітності, звітності про нарахування єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування, а також за наявності інших ознак, що свідчать про відсутність господарської діяльності боржника, заява про порушення справи про банкрутство боржника може бути подана кредитором незалежно від розміру його вимог до боржника та строку виконання ним зобов'язань.
Стаття 19. Мораторій на задоволення вимог кредиторів ... 5. Дія мораторію на задоволення вимог кредиторів не поширюється на вимоги поточних кредиторів; на виплату заробітної плати та нарахованих на ці суми страхових внесків на загальнообов'язкове державне пенсійне та інше соціальне страхування; відшкодування шкоди, заподіяної здоров'ю та життю громадян; на виплату авторської винагороди, аліментів, а також на вимоги за виконавчими документами немайнового характеру, що зобов'язують боржника вчинити певні дії чи утриматися від їх вчинення. Дія мораторію не поширюється на задоволення вимог кредиторів у разі одночасного задоволення вимог кредиторів у процедурі розпорядження майном керуючим санацією згідно з планом санації або ліквідатором у ліквідаційній процедурі в порядку черговості, встановленому цим Законом. Стягнення грошових коштів за вимогами кредиторів за зобов'язаннями, на які не поширюється дія мораторію, провадиться з рахунку боржника в установі банку. Контроль за такими стягненнями здійснює арбітражний керуючий (розпорядник майна, керуючий санацією, ліквідатор). Звернення стягнення на майно боржника за вимогами, на які	Стаття 19. Мораторій на задоволення вимог кредиторів ... 5. Дія мораторію на задоволення вимог кредиторів не поширюється на вимоги поточних кредиторів; на виплату заробітної плати та нарахованих на ці суми страхових внесків на загальнообов'язкове державне пенсійне та інше соціальне страхування, єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування; відшкодування шкоди, заподіяної здоров'ю та життю громадян; на виплату авторської винагороди, аліментів, а також на вимоги за виконавчими документами немайнового характеру, що зобов'язують боржника вчинити певні дії чи утриматися від їх вчинення. Дія мораторію не поширюється на задоволення вимог кредиторів у разі одночасного задоволення вимог кредиторів у процедурі розпорядження майном керуючим санацією згідно з планом санації або ліквідатором у ліквідаційній процедурі в порядку черговості, встановленому цим Законом. Стягнення грошових коштів за вимогами кредиторів за зобов'язаннями, на які не поширюється дія мораторію, провадиться з рахунку боржника в установі банку. Контроль за такими стягненнями здійснює арбітражний керуючий (розпорядник майна, керуючий санацією, ліквідатор). Звернення стягнення на майно боржника за вимогами, на які

не поширюється дія мораторію, здійснюється виключно за ухвалою господарського суду, у провадженні якого перебуває справа про банкрутство боржника.	не поширюється дія мораторію, здійснюється виключно за ухвалою господарського суду, у провадженні якого перебуває справа про банкрутство боржника.
Стаття 45. Черговість задоволення вимог кредиторів 1. Кошти, одержані від продажу майна банкрута, спрямовуються на задоволення вимог кредиторів у порядку, встановленому цією статтею. При цьому: 1) у першу чергу задовольняються: <i>вимоги щодо виплати заборгованості із заробітної плати перед працюючими та звільненими працівниками банкрута, грошові компенсації за всі невикористані дні щорічної відпустки та додаткової відпустки працівникам, які мають дітей, інші кошти, належні працівникам у зв'язку з оплачуваною відсутністю на роботі (оплата часу простою не з вини працівника, гарантії на час виконання державних або громадських обов'язків, гарантії і компенсації при службових відрядженнях, гарантії для працівників, що направляються для підвищення кваліфікації, гарантії для донорів, гарантії для працівників, що направляються на обстеження до медичного закладу, соціальні виплати у зв'язку з тимчасовою втратою працездатності за рахунок коштів підприємства тощо), а також вихідної допомоги, належної працівникам у зв'язку з припиненням трудових відносин та нарахованих на ці суми страхових внесків на загальнообов'язкове державне пенсійне страхування та інше соціальне страхування, у тому числі відшкодування кредиту, отриманого на ці цілі;</i>	Стаття 45. Черговість задоволення вимог кредиторів 1. Кошти, одержані від продажу майна банкрута, спрямовуються на задоволення вимог кредиторів у порядку, встановленому цією статтею. При цьому: 1) у першу чергу задовольняються: вимоги щодо виплати заборгованості із заробітної плати перед працюючими та звільненими працівниками банкрута, а також вимоги щодо нарахованих на ці суми зобов'язань за єдиним внеском на загальнообов'язкове державне соціальне страхування, грошові компенсації за всі невикористані дні щорічної відпустки та додаткової відпустки працівникам, які мають дітей, інші кошти, належні працівникам у зв'язку з оплачуваною відсутністю на роботі (оплата часу простою не з вини працівника, гарантії на час виконання державних або громадських обов'язків, гарантії і компенсації при службових відрядженнях, гарантії для працівників, що направляються для підвищення кваліфікації, гарантії для донорів, гарантії для працівників, що направляються на обстеження до медичного закладу, соціальні виплати у зв'язку з тимчасовою втратою працездатності за рахунок коштів підприємства тощо), а також вихідної допомоги, належної працівникам у зв'язку з припиненням трудових відносин та нарахованих на ці суми страхових внесків на загальнообов'язкове державне пенсійне страхування та інше соціальне страхування, а також нарахованого єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування, у тому числі відшкодування кредиту,

2) у другу чергу задовольняються: вимоги із зобов'язань, що виникли внаслідок заподіяння шкоди життю та здоров'ю громадян, шляхом капіталізації у ліквідаційній процедурі відповідних платежів, у тому числі до Фонду соціального страхування України за громадян, які застраховані в цьому фонді, у порядку, встановленому Кабінетом Міністрів України, зобов'язань із сплати страхових внесків на загальнообов'язкове державне пенсійне страхування та інше соціальне страхування, крім вимог, задоволених позачергово, з повернення невикористаних коштів Фонду соціального страхування України, а також вимоги громадян – довіритель (вкладників) довірчих товариств або інших суб'єктів підприємницької діяльності, які залучали майно (кошти) довіритель (вкладників); ...	отриманого на ці цілі; 2) у другу чергу задовольняються: вимоги із зобов'язань, що виникли внаслідок заподіяння шкоди життю та здоров'ю громадян, шляхом капіталізації у ліквідаційній процедурі відповідних платежів, у тому числі до Фонду соціального страхування України за громадян, які застраховані в цьому фонді, у порядку, встановленому Кабінетом Міністрів України, з повернення невикористаних коштів Фонду соціального страхування України, а також вимоги громадян – довіритель (вкладників) довірчих товариств або інших суб'єктів підприємницької діяльності, які залучали майно (кошти) довіритель (вкладників);
8. Закон України "Про дорожній рух"	
Стаття 15. Основні положення щодо допуску до керування транспортними засобами ... Забороняється керування транспортними засобами особам, до яких застосовано адміністративне стягнення чи кримінальне покарання у виді позбавлення права керування транспортними засобами, протягом строку позбавлення, а також особам, щодо яких державним виконавцем встановлено тимчасове обмеження у праві керування транспортними засобами.	Стаття 15. Основні положення щодо допуску до керування транспортними засобами ... Забороняється керування транспортними засобами особам, до яких застосовано адміністративне стягнення чи кримінальне покарання у виді позбавлення права керування транспортними засобами, протягом строку позбавлення, особам, для яких встановлено тимчасове обмеження керування транспортними засобами, у випадках, передбачених Законом України "Про збір та облік єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування", а також особам, щодо яких державним виконавцем встановлено тимчасове обмеження у праві керування транспортними засобами.

9. Закон України “Про порядок виїзду з України і в’їзду в Україну громадян України”	
Стаття 6. Підстави для тимчасового обмеження права громадян України на виїзд з України Право громадянина України на виїзд з України може бути тимчасово обмежено у випадках, коли: ... 5) він ухиляється від виконання зобов’язань, покладених на нього судовим рішенням або рішенням інших органів (посадових осіб), що підлягає примусовому виконанню в порядку, встановленому законом, – до виконання зобов’язань або сплати заборгованості зі сплати аліментів;	Стаття 6. Підстави для тимчасового обмеження права громадян України на виїзд з України Право громадянина України на виїзд з України може бути тимчасово обмежено у випадках, коли: ... 5) він ухиляється від виконання зобов’язань, покладених на нього судовим рішенням або рішенням інших органів (посадових осіб), що підлягає примусовому виконанню в порядку, встановленому законом, – до виконання зобов’язань або сплати заборгованості зі сплати аліментів; 6) він є фізичною особою – платником єдиного внеску на загальнообов’язкове державне соціальне страхування або керівником юридичної особи – платника єдиного внеску на загальнообов’язкове державне соціальне страхування, що має недоїмку зі сплати єдиного внеску на загальнообов’язкове державне соціальне страхування і щодо якого відповідно до Закону України “Про збір та облік єдиного внеску на загальнообов’язкове державне соціальне страхування” застосовується тимчасове обмеження у праві виїзду за межі України, – до погашення заборгованості зі сплати єдиного внеску на загальнообов’язкове державне соціальне страхування у повному обсязі.
10. Закон України “Про оплату праці”	
Стаття 1. Заробітна плата Заробітна плата – це винагорода, обчислена, як правило, у	Стаття 1. Заробітна плата Заробітна плата – це винагорода, обчислена, як правило, у

грошовому виразі, яку за трудовим договором роботодавець виплачує працівникові за виконану ним роботу.

Розмір заробітної плати залежить від складності та умов виконуваної роботи, професійно Віднесення виконуваних робіт до певних тарифних розрядів і присвоєння кваліфікаційних розрядів робітникам провадиться роботодавцем згідно з професійними стандартами (кваліфікаційними характеристиками) за погодженням із виборним органом первинної профспілкової організації (профспілковим представником).

Вимоги до кваліфікаційних та спеціальних знань працівників, їх завдання, обов'язки та спеціалізація визначаються професійними стандартами або кваліфікаційними характеристиками професій працівників.

Порядок розроблення та затвердження професійних стандартів визначається Кабінетом Міністрів України.

Порядок розроблення та затвердження кваліфікаційних характеристик визначається центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері праці та соціальної політики.

-ділових якостей працівника, результатів його праці та господарської діяльності підприємства.

Стаття 6. Системи оплати праці

Системами оплати праці є тарифна та інші системи, що формуються на оцінках складності виконуваних робіт і кваліфікації працівників.

Тарифна система оплати праці включає: тарифні сітки,

грошовому виразі, яку за трудовим договором роботодавець виплачує працівникові за виконану ним роботу.

Розмір заробітної плати залежить від складності, кваліфікаційного рівня та умов виконуваних робіт, ступеня відповідальності, професійно-ділових якостей працівника, результатів його праці та господарської діяльності підприємства, установи, організації.

Вимоги до кваліфікаційних та спеціальних знань працівників, їх завдання, обов'язки та спеціалізація визначаються професійними стандартами або кваліфікаційними характеристиками професій працівників.

Порядок розроблення та затвердження професійних стандартів визначається Кабінетом Міністрів України.

Порядок розроблення та затвердження кваліфікаційних характеристик визначається центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері праці та соціальної політики.

-ділових якостей працівника, результатів його праці та господарської діяльності підприємства.

Стаття 6. Системи оплати праці

Системи оплати праці (тарифна та інші) формуються з дотриманням принципів справедливої винагороди за працю та диференціації оплати праці залежно від складності виконуваних робіт, ступеня відповідальності, професійно-ділових якостей працівника, результатів його праці та господарської діяльності підприємства, установи, організації.

Тарифна система оплати праці включає: тарифні сітки,

тарифні ставки, схеми посадових окладів і професійні стандарти (кваліфікаційні характеристики).

Тарифна система оплати праці використовується при розподілі робіт залежно від їх складності, а працівників – залежно від кваліфікації та за розрядами тарифної сітки. Вона є основою для формування та диференціації розмірів заробітної плати.

Тарифна сітка (схема посадових окладів) формується на основі тарифної ставки робітника першого розряду та міжкваліфікаційних (міжпосадових) співвідношень розмірів тарифних ставок (посадових окладів).

Схема посадових окладів (тарифних ставок) працівників установ, закладів та організацій, що фінансуються з бюджету, формується на основі:

мінімального розміру посадового окладу (тарифної ставки), встановленого Кабінетом Міністрів України;

міжпосадових (міжкваліфікаційних) співвідношень розмірів посадових окладів (тарифних ставок) і тарифних коефіцієнтів.

~~Мінімальний посадовий оклад (тарифна ставка) встановлюється у розмірі, не меншому за прожитковий мінімум, встановлений для працездатних осіб на 1 січня календарного року.~~

Віднесення виконуваних робіт до певних тарифних розрядів і присвоєння кваліфікаційних розрядів робітникам провадиться роботодавцем згідно з професійними стандартами (кваліфікаційними характеристиками) за погодженням із виборним органом первинної профспілкової організації (профспілковим представником).

Вимоги до кваліфікаційних та спеціальних знань працівників, їх завдання, обов'язки та спеціалізація визначаються професійними стандартами або кваліфікаційними

тарифні ставки, схеми посадових окладів і професійні стандарти (кваліфікаційні характеристики).

Тарифна система оплати праці використовується при розподілі робіт залежно від їх складності, а працівників – залежно від кваліфікації та за розрядами тарифної сітки. Вона є основою для формування та диференціації розмірів заробітної плати.

Тарифна сітка (схема посадових окладів) формується на основі тарифної ставки робітника першого розряду та міжкваліфікаційних (міжпосадових) співвідношень розмірів тарифних ставок (посадових окладів).

Схема посадових окладів (тарифних ставок) працівників установ, закладів та організацій, що фінансуються з бюджету, формується на основі:

мінімального розміру посадового окладу (тарифної ставки), встановленого Кабінетом Міністрів України;

міжпосадових (міжкваліфікаційних) співвідношень розмірів посадових окладів (тарифних ставок) і тарифних коефіцієнтів.

Виключити.

Віднесення виконуваних робіт до певних тарифних розрядів і присвоєння кваліфікаційних розрядів робітникам провадиться роботодавцем згідно з професійними стандартами (кваліфікаційними характеристиками) за погодженням із виборним органом первинної профспілкової організації (профспілковим представником).

Вимоги до кваліфікаційних та спеціальних знань працівників, їх завдання, обов'язки та спеціалізація визначаються професійними стандартами або

характеристиками професій працівників. Порядок розроблення та затвердження професійних стандартів визначається Кабінетом Міністрів України. Порядок розроблення та затвердження кваліфікаційних характеристик визначається центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері праці та соціальної політики. Колективним договором, а якщо договір не укладався - актом роботодавця, виданим після погодження з виборним органом первинної профспілкової організації (профспілковим представником), а в разі відсутності первинної профспілкової організації - з вільно обраними та уповноваженими представниками (представником) працівників, можуть встановлюватися інші системи оплати праці.	кваліфікаційними характеристиками професій працівників. Порядок розроблення та затвердження професійних стандартів визначається Кабінетом Міністрів України. Порядок розроблення та затвердження кваліфікаційних характеристик визначається центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері праці та соціальної політики. Колективним договором, а якщо договір не укладався - актом роботодавця, виданим після погодження з виборним органом первинної профспілкової організації (профспілковим представником), а в разі відсутності первинної профспілкової організації - з вільно обраними та уповноваженими представниками (представником) працівників, можуть встановлюватися інші системи оплати праці.
Стаття 11. Мінімальні розміри ставок (окладів) заробітної плати і порядок їх встановлення <i>Мінімальні розміри ставок (окладів) заробітної плати, як мінімальні гарантії в оплаті праці, визначаються генеральною угодою.</i>	Стаття 11. Мінімальні розміри ставок (окладів) заробітної плати і порядок їх встановлення Мінімальний посадовий оклад, тарифна ставка або інша мінімальна базова величина, яка застосовується в системі оплати праці, не може бути меншою за розмір прожиткового мінімуму, встановленого законом для працездатних осіб на 1 січня календарного року. Галузевими (міжгалузевими) і територіальними угодами та колективними договорами можуть встановлюватися мінімальні ставки (оклади) в розмірах, більших за мінімальні гарантії в оплаті праці.
11. Закон України “Про збір на обов’язкове державне пенсійне страхування”	
Стаття 1. Платниками збору на обов’язкове державне пенсійне страхування є:	Стаття 1. Платниками збору на обов’язкове державне пенсійне страхування є:

~~1) суб'єкти підприємницької діяльності незалежно від форм власності, їх об'єднання, бюджетні, громадські та інші установи та організації, об'єднання громадян та інші юридичні особи, а також фізичні особи — суб'єкти підприємницької діяльності, які використовують працю найманих працівників;~~

~~2) філій, відділення та інші відокремлені підрозділи платників податку, зазначених у пункті 1 цієї статті, що не мають статусу юридичної особи, розташовані на території іншої, ніж платник збору, територіальної громади;~~

...

6) фізичні особи та суб'єкти господарювання, які подають ювелірні та побутові вироби з дорогоцінних металів на клеймування державним пробірним клеймом до казенних підприємств пробірного контролю.

...

Казенні підприємства пробірного контролю подають до 20 числа місяця, що настає за звітним, до органів Пенсійного фонду України звіт про нарахування (утримання) та сплату збору на обов'язкове державне пенсійне страхування при здійсненні клеймування виробів державним пробірним клеймом у порядку та за формою, визначеними Кабінетом Міністрів України;

9) підприємства, установи та організації незалежно від форм власності та фізичні особи, які придбавають нерухоме майно, за винятком державних підприємств, установ і організацій, що придбавають нерухоме майно за рахунок бюджетних коштів, установ та організацій іноземних держав, що користуються імунітетами і привілеями згідно із законами та міжнародними

Виключити.

6) фізичні особи та суб'єкти господарювання, які подають ювелірні та побутові вироби з дорогоцінних металів на клеймування державним пробірним клеймом до казенних підприємств пробірного контролю.

...

Казенні підприємства пробірного контролю подають до 20 числа місяця, що настає за звітним, до органів центрального органу виконавчої влади, який реалізує державну податкову і митну політику звіт про нарахування (утримання) та сплату збору на обов'язкове державне пенсійне страхування при здійсненні клеймування виробів державним пробірним клеймом у порядку та за формою, визначеними Кабінетом Міністрів України;

9) підприємства, установи та організації незалежно від форм власності та фізичні особи, які придбавають нерухоме майно, за винятком державних підприємств, установ і організацій, що придбавають нерухоме майно за рахунок бюджетних коштів, установ та організацій іноземних держав, що користуються імунітетами і привілеями згідно із законами

договорами України, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України, а також громадян, які придбавають житло і перебувають у черзі на одержання житла або придбавають житло вперше.

...

Нотаріуси щокварталу, до 20 числа місяця, що настає за звітним кварталом, подають до органів Пенсійного фонду України за місцем розташування державної нотаріальної контори або робочого місця приватного нотаріуса звіт про укладені договори купівлі-продажу нерухомого майна, включаючи інформацію про вартість такого майна та суму сплаченого збору на обов'язкове державне пенсійне страхування в порядку та за формою, визначеними Кабінетом Міністрів України.

...

Стаття 2. Об'єктом оподаткування є:

1) ...

~~Для платників збору, визначених пунктами 1 і 2 частини першої статті 1 цього Закону, крім платників, віднесених до четвертої групи платників єдиного податку, що визначені підпунктом 4 пункту 291.4 статті 291 Податкового кодексу України, об'єктом оподаткування є також фактичні витрати на виплату і доставку пенсій, призначених до дня набрання чинності Законом України "Про внесення змін до деяких~~

та міжнародними договорами України, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України, а також громадян, які придбавають житло і перебувають у черзі на одержання житла або придбавають житло вперше.

...

Нотаріуси щокварталу, до 20 числа місяця, що настає за звітним кварталом, подають до органів центрального органу виконавчої влади, який реалізує державну податкову і митну політику за місцем розташування державної нотаріальної контори або робочого місця приватного нотаріуса звіт про укладені договори купівлі-продажу нерухомого майна, включаючи інформацію про вартість такого майна та суму сплаченого збору на обов'язкове державне пенсійне страхування в порядку та за формою, визначеними Кабінетом Міністрів України.

...

Особа визнається такою, що придбаває житло вперше, органом, що здійснює контроль за нарахуванням та сплатою збору, у разі відсутності даних, у тому числі у державних реєстрах, про приватизацію нею житлових приміщень, вчинення правочинів щодо придбання житла, наявність в її власності житла, у тому числі успадкованого.

Стаття 2. Об'єктом оподаткування є:

...

Виключити.

~~законодавчих актів України щодо підвищення пенсій” відповідно до пунктів “б,, — “з,, статті 13 Закону України “Про пенсійне забезпечення,, та призначених після дня набрання чинності зазначеним Законом відповідно до пунктів 2-8 частини другої статті 114 Закону України “Про загальнообов’язкове державне пенсійне страхування,, у період до досягнення працівниками пенсійного віку, передбаченого статтею 26 Закону України “Про загальнообов’язкове державне пенсійне страхування,,;~~

Стаття 3. Збір на обов’язкове державне пенсійне страхування платники збору, визначені у частині другій цієї статті, сплачують до Пенсійного фонду України в порядку, визначеному Кабінетом Міністрів України.

Платники, визначені пунктами 1, 2 та 3 статті 1 цього Закону, зобов’язані зареєструватися в органах Пенсійного фонду України. Комерційні банки при відкритті відповідних банківських рахунків зобов’язані вимагати інформацію від таких платників щодо зазначеної реєстрації.

Платники збору, визначені пунктами 6, 7, 9 і 10 статті 1 цього Закону, збір на обов’язкове державне пенсійне страхування сплачують на бюджетні рахунки для зарахування надходжень до державного бюджету, відкриті в головних управліннях центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері казначейського обслуговування бюджетних коштів. Ці кошти в установленому порядку зараховуються до загального фонду державного бюджету і використовуються згідно із законом про Державний бюджет України.

Стаття 4. На обов’язкове державне пенсійне страхування встановлюються ставки збору у таких розмірах:

Стаття 3. Платники збору на обов’язкове державне пенсійне страхування сплачують збір на бюджетні рахунки для зарахування надходжень до державного бюджету, відкриті в головних управліннях центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері казначейського обслуговування бюджетних коштів. Ці кошти в установленому порядку зараховуються до загального фонду державного бюджету і використовуються згідно із законом про Державний бюджет України.

Порядок сплати збору на обов’язкове державне пенсійне страхування під час подання ювелірних та побутових виробів з дорогоцінних металів на клеймування державним пробірним клеймом до казенних підприємств пробірного контролю та набуття права власності на легкові автомобілі, з операцій купівлі-продажу нерухомого майна, з надання послуг стільникового рухомого зв’язку, визначається Кабінетом Міністрів України.

Контроль за нарахуванням та сплатою збору здійснюють органи центрального органу виконавчої влади, який реалізує державну податкову і митну політику.

Стаття 4. На обов’язкове державне пенсійне страхування встановлюються ставки збору у таких розмірах:

1) для платників збору, визначених пунктами 1 та 2 статті 1 цього Закону: 100 відсотків від об'єкта оподаткування, визначеного абзацом четвертим пункту 1 статті 2 цього Закону.	Виключити.
<i>Відсутня.</i>	Стаття 5. Несвочасно сплачені суми збору на обов'язкове державне пенсійне страхування підлягають стягненню в судовому порядку разом із нарахованою пенею в розмірі 0,1 відсотка несплачених (несвочасно сплачених) сум за кожен день прострочення платежу.
12. Закон України “Про платіжні системи та переказ коштів в Україні”	
Стаття 24. Ініціювання переказу готівки ... 24.8. Інкасація готівки, прийнятої для подальшого її переказу, здійснюється відповідно до законодавства України.	Стаття 24. Ініціювання переказу готівки ... 24.8. Інкасація готівки, прийнятої для подальшого її переказу, здійснюється відповідно до законодавства України. 24.9. Забороняється прийняття до виконання банком або іншою установою – учасником платіжної системи документа на переказ готівки та відповідної суми коштів у готівковій формі для виплати заробітної плати та сплати єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування (крім фізичних осіб, які не мають банківського рахунка та яким відповідно до законодавства дозволено сплачувати єдиний внесок на загальнообов'язкове державне соціальне страхування шляхом готівкових розрахунків).
13. Закон України “Про Державну прикордонну службу України”	
Стаття 20. Права Державної прикордонної служби України Органам, підрозділам, військовослужбовцям, а також працівникам Державної прикордонної служби України, які відповідно до їх службових обов'язків можуть залучатися до	Стаття 20. Права Державної прикордонної служби України Органам, підрозділам, військовослужбовцям, а також працівникам Державної прикордонної служби України, які

оперативно-службової діяльності, для виконання покладених на Державну прикордонну службу України завдань надається право:

...
4) шляхом опитування осіб з'ясовувати підстави перетинання державного кордону України, в'їзду на тимчасово окуповану територію або виїзду з неї, не пропускати через державний кордон України, на тимчасово окуповану територію або з неї осіб без дійсних документів на право перетинання кордону або для в'їзду на тимчасово окуповану територію та виїзду з неї, осіб, які надали завідомо неправдиві відомості під час одержання зазначених документів, осіб, яким Державною прикордонною службою України за порушення законодавства з прикордонних питань та про правовий статус іноземців чи за мотивованим письмовим рішенням суду, та правоохоронних органів або постановою державного, виконавця не дозволяється в'їзд в Україну або тимчасово обмежено право виїзду з України; робити в документах зазначених осіб відповідні відмітки;

відповідно до їх службових обов'язків можуть залучатися до оперативно-службової діяльності, для виконання покладених на Державну прикордонну службу України завдань надається право:

...
4) шляхом опитування осіб з'ясовувати підстави перетинання державного кордону України, в'їзду на тимчасово окуповану територію або виїзду з неї, не пропускати через державний кордон України, на тимчасово окуповану територію або з неї осіб без дійсних документів на право перетинання кордону або для в'їзду на тимчасово окуповану територію та виїзду з неї, осіб, які надали завідомо неправдиві відомості під час одержання зазначених документів, осіб, яким Державною прикордонною службою України за порушення законодавства з прикордонних питань та про правовий статус іноземців, **а також законодавства у сфері збору та ведення обліку єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування** чи за мотивованим письмовим рішенням суду, та правоохоронних органів або постановою державного, виконавця не дозволяється в'їзд в Україну або тимчасово обмежено право виїзду з України; робити в документах зазначених осіб відповідні відмітки;

14. Закон України “Про державну реєстрацію юридичних осіб, фізичних осіб - підприємців та громадських формувань”

Стаття 1. Визначення термінів
1. У цьому Законі терміни вживаються в такому значенні:
...
8) заявник:
...
Міністерство юстиції України - у разі подання документів для державної реєстрації припинення відокремленого підрозділу

Стаття 1. Визначення термінів
1. У цьому Законі терміни вживаються в такому значенні:
...
8) заявник:
...
Міністерство юстиції України – у разі подання документів для державної реєстрації припинення відокремленого

іноземної неурядової організації, представництва, філії іноземної благодійної організації; фізична особа, яка має намір стати підприємцем, або уповноважена нею особа – у разі подання документів для державної реєстрації фізичної особи підприємцем; фізична особа - підприємець або уповноважена нею особа – у разі подання документів для проведення інших реєстраційних дій щодо фізичної особи – підприємця; державний орган, родичі (чоловік, дружина, батьки, діти, онуки, дід, баба, брати, сестри) та спадкоємці фізичної особи – підприємця – у разі подання документів для державної реєстрації припинення підприємницької діяльності фізичної особи – підприємця у зв'язку з її смертю, визнанням безвісно відсутньою чи оголошенням померлою; інші особи відповідно до цього Закону; ...	підрозділу іноземної неурядової організації, представництва, філії іноземної благодійної організації; фізична особа, яка має намір стати підприємцем, або уповноважена нею особа – у разі подання документів для державної реєстрації фізичної особи підприємцем; фізична особа – підприємець або уповноважена нею особа - у разі подання документів для проведення інших реєстраційних дій щодо фізичної особи – підприємця; орган Пенсійного фонду України – у разі подання документів для державної реєстрації припинення фізичною особою - підприємцем підприємницької діяльності, який має заборгованість зі сплати єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування; державний орган, родичі (чоловік, дружина, батьки, діти, онуки, дід, баба, брати, сестри) та спадкоємці фізичної особи – підприємця – у разі подання документів для державної реєстрації припинення підприємницької діяльності фізичної особи – підприємця у зв'язку з її смертю, визнанням безвісно відсутньою чи оголошенням померлою; інші особи відповідно до цього Закону; ...
Стаття 18. Документи, що подаються заявником для державної реєстрації фізичної особи – підприємця 1. Для державної реєстрації фізичної особи підприємцем подаються такі документи: ... 4) договір (декларація) про створення сімейного фермерського господарства державний орган, родичі (чоловік,	Стаття 18. Документи, що подаються заявником для державної реєстрації фізичної особи – підприємця 1. Для державної реєстрації фізичної особи підприємцем подаються такі документи: ... 4) договір (декларація) про створення сімейного фермерського господарства державний орган, родичі (чоловік,

дружина, батьки, діти, онуки, дід, баба, брати, сестри) та спадкоємці фізичної особи – підприємця – у разі подання документів для державної реєстрації припинення підприємницької діяльності фізичної особи – підприємця у зв'язку з її смертю, визнанням безвісно відсутньою чи оголошенням померлою;

інші особи відповідно до цього Закону; у разі державної реєстрації фізичної особи, яка самостійно або з членами сім'ї створює сімейне фермерське господарство відповідно до Закону України "Про фермерське господарство".

дружина, батьки, діти, онуки, дід, баба, брати, сестри) та спадкоємці фізичної особи – підприємця – у разі подання документів для державної реєстрації припинення підприємницької діяльності фізичної особи – підприємця у зв'язку з її смертю, визнанням безвісно відсутньою чи оголошенням померлою;

інші особи відповідно до цього Закону; у разі державної реєстрації фізичної особи, яка самостійно або з членами сім'ї створює сімейне фермерське господарство відповідно до Закону України "Про фермерське господарство";

5) довідка про відсутність заборгованості з єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування – у разі Державної реєстрації фізичної особи підприємця, підприємницька діяльність якої була припинена у зв'язку із наявністю заборгованості зі сплати єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування.

15. Закон України "Про загальнообов'язкове державне пенсійне страхування"

Стаття 11. Особи, які підлягають загальнообов'язковому державному пенсійному страхуванню

Загальнообов'язковому державному пенсійному страхуванню підлягають:

...

9) один з непрацюючих працездатних батьків, усиновителів, опікун, піклувальник, які фактично здійснюють догляд за дитиною з інвалідністю, а також непрацюючі працездатні особи, які здійснюють догляд за особою з інвалідністю I групи *або за особою, яка досягла пенсійного віку, встановленого статтею 26*

Стаття 11. Особи, які підлягають загальнообов'язковому державному пенсійному страхуванню

Загальнообов'язковому державному пенсійному страхуванню підлягають:

...

9) один з непрацюючих працездатних батьків, усиновителів, опікун, піклувальник, які фактично здійснюють догляд за дитиною з інвалідністю, а також непрацюючі працездатні особи, які здійснюють догляд за особою з інвалідністю I групи **або за особою похилого віку, яка за**

цього Закону, та за висновком закладу охорони здоров'я потребує постійного стороннього догляду, якщо такі непрацюючі працездатні особи отримують допомогу, надбавку або компенсацію відповідно до законодавства;	висновком медичного закладу потребує постійного стороннього догляду, або яка досягла 80-річного віку, якщо такі непрацюючі працездатні особи отримують допомогу, надбавку або компенсацію відповідно до законодавства;
Стаття 21. Персоніфікований облік у системі загальнообов'язкового державного пенсійного страхування ...	Стаття 21. Персоніфікований облік у системі загальнообов'язкового державного пенсійного страхування ... 7. Центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну податкову і митну політику, надає Пенсійному фонду інформацію про систему оподаткування страхувальників в порядку, затвердженому Пенсійним фондом за погодженням з центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сферах трудових відносин, соціального захисту населення.
Стаття 24. Періоди, з яких складається страховий стаж ... 2. Страховий стаж обчислюється територіальними органами Пенсійного фонду відповідно до вимог цього Закону за даними, що містяться в системі персоніфікованого обліку, а за періоди до впровадження системи персоніфікованого обліку - на підставі документів та в порядку, визначеному законодавством, що діяло до набрання чинності цим Законом. У разі якщо за період з 1 липня 2000 року по 31 грудня 2016 року в реєстрі застрахованих осіб Державного реєстру	Стаття 24. Періоди, з яких складається страховий стаж ... 2. Страховий стаж обчислюється територіальними органами Пенсійного фонду відповідно до вимог цього Закону за даними, що містяться в системі персоніфікованого обліку, а за періоди до впровадження системи персоніфікованого обліку - на підставі документів та в порядку, визначеному законодавством, що діяло до набрання чинності цим Законом. У разі включення до реєстру застрахованих осіб відомостей за періоди до впровадження системи персоніфікованого обліку вони можуть бути використані для обчислення страхового стажу у порядку, визначеному Кабінетом Міністрів України. У разі якщо за період з 1 липня 2000 року по 31 грудня 2016 року в реєстрі застрахованих осіб Державного реєстру

загальнообов'язкового державного соціального страхування відсутні відомості, необхідні для обчислення страхового стажу військовослужбовцям (крім військовослужбовців строкової військової служби), поліцейським, особам рядового і начальницького складу відповідно до цього Закону, страховий стаж обчислюється на підставі довідки про проходження військової служби та про сплачені суми страхових внесків.	загальнообов'язкового державного соціального страхування відсутні відомості, необхідні для обчислення страхового стажу військовослужбовцям (крім військовослужбовців строкової військової служби), поліцейським, особам рядового і начальницького складу відповідно до цього Закону, страховий стаж обчислюється на підставі довідки про проходження військової служби та про сплачені суми страхових внесків.
Стаття 41. Виплати (доходи), що враховуються в заробітну плату (дохід) застрахованої особи для обчислення пенсії До заробітної плати (доходу) для обчислення пенсії враховуються: 1) суми виплат (доходу), отримуваних застрахованою особою після набрання чинності цим Законом, з яких згідно з цим Законом були фактично нараховані (обчислені) та сплачені страхові внески в межах встановленої законодавством максимальної величини заробітної плати (доходу), з якої сплачуються страхові внески, а після набрання чинності Законом України "Про збір та облік єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування" - максимальної величини бази нарахування єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування, визначеної відповідно до закону;	Стаття 41. Виплати (доходи), що враховуються в заробітну плату (дохід) застрахованої особи для обчислення пенсії До заробітної плати (доходу) для обчислення пенсії враховуються: 1) суми виплат (доходу), отримуваних застрахованою особою після набрання чинності цим Законом, з яких згідно з цим Законом були фактично нараховані (обчислені) та сплачені страхові внески в межах встановленої законодавством максимальної величини заробітної плати (доходу), з якої сплачуються страхові внески, а після набрання чинності Законом України "Про збір та облік єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування" - максимальної величини бази нарахування єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування, визначеної відповідно до закону, на яку нараховується загальний розмір єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування;
Стаття 44. Порядок звернення за призначенням (перерахунком) пенсії 1. Заява про призначення (перерахунок) пенсії та необхідні документи подаються до територіального органу	Стаття 44. Порядок звернення за призначенням (перерахунком) пенсії 1. Заява про призначення (перерахунок) пенсії та необхідні документи подаються до територіального органу

Пенсійного фонду або до уповноваженого ним органу чи уповноваженій особі в порядку, визначеному правлінням Пенсійного фонду за погодженням із центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сферах трудових відносин, соціального захисту населення, особисто <i>або через представника, який діє на підставі виданої йому довіреності, посвідченої нотаріально.</i>	Пенсійного фонду або до уповноваженого ним органу чи уповноваженій особі в порядку, визначеному правлінням Пенсійного фонду за погодженням із центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сферах трудових відносин, соціального захисту населення, особисто або через законного представника недієздатної особи, особи, дієздатність якої обмежена, або малолітньої / неповнолітньої дитини (малолітньої особи). ...
Стаття 46. Виплата пенсії за минулий час 1. Нараховані суми пенсії, на виплату яких пенсіонер мав право, але не отримав своєчасно з власної вини, виплачуються за минулий час, але не більше ніж за три роки до дня звернення за отриманням пенсії. У цьому разі частина суми неотриманої пенсії, але не більш як за 12 місяців, виплачується одночасно, а решта суми виплачується щомісяця рівними частинами, що не перевищують місячного розміру пенсії. 2. Нараховані суми пенсії, не отримані з вини органу, що призначає і виплачує пенсію, виплачуються за минулий час без обмеження будь-яким строком з нарахуванням компенсації втрати частини доходів. Компенсація втрати частини пенсії у зв'язку з порушенням строків її виплати пенсіонерам здійснюється згідно із законом.	Стаття 46. Виплата пенсії за минулий час 1. Нараховані суми пенсії, на виплату яких пенсіонер мав право, але не отримав своєчасно з власної вини, виплачуються за минулий час, але не більше ніж за три роки до дня звернення за отриманням пенсії. У цьому разі частина суми неотриманої пенсії, але не більш як за 12 місяців, виплачується одночасно, а решта суми виплачується щомісяця рівними частинами, що не перевищують місячного розміру пенсії. 2. Нараховані суми пенсії, не отримані з вини органу, що призначає і виплачує пенсію, виплачуються за минулий час без обмеження будь-яким строком з нарахуванням компенсації втрати частини доходів. Компенсація втрати частини пенсії у зв'язку з порушенням строків її виплати пенсіонерам здійснюється згідно із законом. У разі, якщо особа має право на компенсацію або відшкодування за різними законами, компенсація здійснюється за одним із них за рішенням, що прийнято раніше, інші види компенсації не застосовуються.
Стаття 47. Виплата пенсії ...	Стаття 47. Виплата пенсії ...

2. Пенсія може виплачуватися за довіреністю, порядок оформлення і строк дії якої визначаються законом. Виплата пенсії за довіреністю здійснюється протягом усього періоду дії довіреності за умови поновлення пенсіонером заяви про виплату пенсії за довіреністю через <i>кожний рік</i> дії такої довіреності.	2. Пенсія може виплачуватися за довіреністю, порядок оформлення і строк дії якої визначаються законом. Виплата пенсії за довіреністю здійснюється протягом усього періоду дії довіреності за умови поновлення особисто пенсіонером заяви про виплату пенсії за довіреністю через кожні шість місяців дії такої довіреності.
Стаття 49. Припинення та поновлення виплати пенсії 1. Виплата пенсії за рішенням територіальних органів Пенсійного фонду або за рішенням суду припиняється: 1) якщо пенсія призначена на підставі документів, що містять недостовірні відомості; {Положення пункту 2 частини першої статті 49 втратили чинність, як такі, що є неконституційними на підставі Рішення Конституційного Суду № 25-рп/2009 від 07.10.2009} 2) на весь час проживання пенсіонера за кордоном, якщо інше не передбачено міжнародним договором України, згода на обов'язковість якого надана Верховною Радою України; 3) у разі смерті пенсіонера; 4) у разі неотримання призначеної пенсії протягом 6 місяців підряд; 5) в інших випадках, передбачених законом. 2. <i>Поновлення виплати пенсії здійснюється за рішенням територіального органу Пенсійного фонду протягом 10 днів після з'ясування обставин та наявності умов для відновлення її виплати. Виплата пенсії поновлюється в порядку, передбаченому частиною третьою статті 35 та статтею 46 цього Закону.</i>	Стаття 49. Припинення та поновлення виплати пенсії 1. Виплата пенсії за рішенням територіальних органів Пенсійного фонду або за рішенням суду припиняється: 1) якщо пенсія призначена на підставі документів, що містять недостовірні відомості; {Положення пункту 2 частини першої статті 49 втратили чинність, як такі, що є неконституційними на підставі Рішення Конституційного Суду № 25-рп/2009 від 07.10.2009} 2) на весь час проживання пенсіонера за кордоном, якщо інше не передбачено міжнародним договором України, згода на обов'язковість якого надана Верховною Радою України; 3) у разі смерті пенсіонера; 4) у разі неотримання призначеної пенсії протягом 6 місяців підряд; 4¹) непроходження фізичної ідентифікації одержувачами пенсії у випадках, передбачених законодавством; 5) в інших випадках, передбачених законодавством. 2. Поновлення виплати пенсії здійснюється за особистим зверненням пенсіонера або через законного представника недієздатної особи, особи, дієздатність якої обмежена, або малолітньої / неповнолітньої дитини (малолітньої особи), територіальними органами Пенсійного фонду протягом 10 днів після з'ясування обставин та наявності умов для відновлення її виплати або за рішенням суду у порядку,

Стаття 50. Утримання надміру виплачених сум пенсій. Відрахування з пенсій 1. Суми пенсій, виплачені надміру внаслідок зловживань з боку пенсіонера або подання страхувальником недостовірних даних, можуть бути повернуті пенсіонером добровільно або стягуються на підставі рішень територіальних органів Пенсійного фонду чи в судовому порядку. 2. <i>Відрахування з пенсії провадяться в установленому законом порядку на підставі судових рішень, ухвал, постанов і вироків (щодо майнових стягнень), виконавчих написів нотаріусів та інших рішень і постанов, виконання яких відповідно до закону провадиться в порядку, встановленому для виконання судових рішень.</i> <i>Розмір відрахування з пенсії обчислюється з суми, що належить пенсіонерові до виплати.</i>	визначеному правлінням Пенсійного фонду. Стаття 50. Утримання надміру виплачених сум пенсій. Відрахування з пенсій 1. Суми пенсій, виплачені надміру внаслідок зловживань з боку пенсіонера або подання страхувальником недостовірних даних, можуть бути повернуті пенсіонером добровільно або стягуються на підставі рішень територіальних органів Пенсійного фонду чи в судовому порядку. 2. Відрахування з пенсії проводяться в установленому законом порядку на підставі судових рішень, ухвал, постанов і вироків (щодо майнових стягнень), вимог територіальних органів Пенсійного фонду, виконавчих написів нотаріусів та інших рішень і постанов, які відповідно до закону виконуються в порядку, встановленому для виконання судових рішень.
Стаття 58. Пенсійний фонд 1. Пенсійний фонд є органом, який здійснює керівництво та управління солідарною системою, провадить збір, акумуляцію та облік страхових внесків, призначає пенсії та підготовляє документи для її виплати, забезпечує своєчасне і в повному обсязі фінансування та виплату пенсій, допомоги на поховання, здійснює контроль за цільовим використанням коштів Пенсійного фонду, вирішує питання, пов'язані з веденням обліку пенсійних активів застрахованих осіб на накопичувальних пенсійних рахунках, здійснює адміністративне управління Накопичувальним фондом та інші функції, передбачені цим Законом і статутом Пенсійного фонду.	Стаття 58. Пенсійний фонд 1. Пенсійний фонд є органом, який здійснює керівництво та управління солідарною системою, провадить збір, акумуляцію та облік страхових внесків, призначає пенсії та підготовляє документи для її виплати, забезпечує своєчасне і в повному обсязі фінансування та виплату пенсій, допомоги на поховання, здійснює контроль за цільовим використанням коштів Пенсійного фонду, вирішує питання, пов'язані з веденням обліку пенсійних активів застрахованих осіб на накопичувальних пенсійних рахунках, здійснює адміністративне управління Накопичувальним фондом та інші функції, передбачені цим Законом і статутом Пенсійного фонду.

Пенсійний фонд є самоврядною неприбутковою організацією і здійснює свою діяльність на підставі статуту, який затверджується його правлінням. Пенсійний фонд набуває статусу юридичної особи з дня реєстрації статуту в центральному органі виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері реєстрації (легалізації) статутів фондів загальнообов'язкового державного соціального страхування.	Пенсійному фонду можуть бути делеговані повноваження щодо здійснення виплат за загальнообов'язковим державним соціальним страхуванням у порядку, встановленому Кабінетом Міністрів України, за рахунок коштів, визначених окремими законами про загальнообов'язкове державне соціальне страхування. Пенсійний фонд є самоврядною неприбутковою організацією і здійснює свою діяльність на підставі статуту, який затверджується його правлінням. Пенсійний фонд набуває статусу юридичної особи з дня реєстрації статуту в центральному органі виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері реєстрації (легалізації) статутів фондів загальнообов'язкового державного соціального страхування.
Стаття 64. Права та обов'язки виконавчої дирекції Пенсійного фонду та її територіальних органів 1. Виконавча дирекція Пенсійного фонду та її територіальні органи мають право: ... 2) <i>проводити планові та позапланові перевірки документів для оформлення пенсії, виданих підприємствами, установами та організаціями, а також поданих відомостей про застрахованих осіб, умови їх праці та інших відомостей, передбачених законодавством, для визначення права на пенсійні виплати;</i>	Стаття 64. Права та обов'язки виконавчої дирекції Пенсійного фонду та її територіальних органів 1. Виконавча дирекція Пенсійного фонду та її територіальні органи мають право: ... 2) проводити планові та позапланові перевірки документів про нарахування і сплату страхових внесків, єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування, виданих підприємствами, установами та організаціями документів для оформлення пенсії, поданих відомостей про застрахованих осіб, умови їх праці та інших відомостей, передбачених законодавством, для визначення права на пенсійні виплати, своєчасності виплати пенсій одержувачам або зарахування їх на банківські рахунки пенсіонерів організаціями, у тому числі банками, які

11) укладати договори про добровільну участь у системі загальнообов'язкового державного пенсійного страхування; 12) здійснювати інші функції, передбачені законодавством.	здійснюють виплату і доставку пенсій, а також цільового використання коштів Пенсійного фонду. На такі перевірки не поширюється дія положень законодавства про здійснення державного нагляду (контролю) у сфері господарської діяльності; 11) здійснювати фізичну ідентифікацію одержувачів пенсій у порядку, що визначається Кабінетом Міністрів України; 12) здійснювати інші функції, передбачені законодавством.
Стаття 73. Використання коштів Пенсійного фонду ... 2. Забороняється використання коштів Пенсійного фонду на цілі, не передбачені цим Законом.	Стаття 73. Використання коштів Пенсійного фонду ... 2. Забороняється використання коштів Пенсійного фонду на цілі, не передбачені цим Законом. Кошти Пенсійного фонду не підлягають стягненню, арешту, заборонам.
Стаття 103. Органи державного регулювання та нагляду ... 2. Державне регулювання та нагляд у порядку, передбаченому законодавством, здійснюють: за дотриманням норм цього Закону щодо призначення (перерахунку) і виплати пенсій у солідарній системі та щодо взаємодії Пенсійного фонду з фондами загальнообов'язкового державного соціального страхування - центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сферах трудових відносин, соціального захисту населення, і його структурні підрозділи з питань соціального захисту населення районних, районних у містах Києві та Севастополі державних	Стаття 103. Органи державного регулювання та нагляду ... 2. Державне регулювання та нагляд у порядку, передбаченому законодавством, здійснюють: за дотриманням норм цього Закону щодо призначення (перерахунку) і виплати пенсій у солідарній системі та щодо взаємодії Пенсійного фонду з фондами загальнообов'язкового державного соціального страхування - центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сферах трудових відносин, соціального захисту населення, і структурні підрозділи з питань соціального захисту населення районних, районних у містах Києві та

адміністрацій, виконавчих органів міських, районних у містах (у разі їх створення) рад;

щодо цільового використання коштів Пенсійного фонду, законності та своєчасності руху коштів накопичувальної системи пенсійного страхування - центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну фінансову політику, та Рахункова палата;

щодо дотримання норм цього Закону суб'єктами накопичувальної системи пенсійного страхування - національна комісія, що здійснює державне регулювання у сфері ринків фінансових послуг;

за діяльністю компаній з управління активами, радника з інвестиційних питань - Національна комісія з цінних паперів та фондового ринку;

за діяльністю зберігача та уповноваженого банку - Національний банк України і Національна комісія з цінних паперів та фондового ринку;

за дотриманням законодавства про захист економічної конкуренції у сфері накопичувального пенсійного забезпечення - Антимонопольний комітет України.

Центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сферах трудових відносин, соціального захисту населення, надає разом з Пенсійним фондом роз'яснення з питань призначення, перерахунку та виплати пенсій відповідно до цього Закону.

Роз'яснення з питань здійснення пенсійних виплат за рахунок коштів Накопичувального фонду надає Національна комісія, що здійснює державне регулювання у сфері ринків фінансових послуг, центральний орган виконавчої влади, що

Севастополі державних адміністрацій, виконавчих органів міських, районних у містах (у разі їх створення) рад;

щодо цільового використання коштів Пенсійного фонду, законності та своєчасності руху коштів накопичувальної системи пенсійного страхування - центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну фінансову політику, та Рахункова палата;

щодо дотримання норм цього Закону суб'єктами накопичувальної системи пенсійного страхування - національна комісія, що здійснює державне регулювання у сфері ринків фінансових послуг;

за діяльністю компаній з управління активами, радника з інвестиційних питань - Національна комісія з цінних паперів та фондового ринку;

за діяльністю зберігача та уповноваженого банку - Національний банк України і Національна комісія з цінних паперів та фондового ринку;

за дотриманням законодавства про захист економічної конкуренції у сфері накопичувального пенсійного забезпечення - Антимонопольний комітет України.

Державний нагляд за дотриманням норм цього Закону щодо призначення (перерахунку) і виплати пенсій здійснюється шляхом:

перевірок матеріалів пенсійних справ, щодо яких органами Пенсійного фонду прийнято рішення про призначення (перерахунок) або відмову в призначенні (перерахунку) пенсій та відстрочку часу призначення пенсії відповідно до законів, згідно з якими органами Пенсійного фонду призначаються (перераховуються) пенсії, особових рахунків та інших документів, за якими було здійснено

забезпечує формування державної політики у сферах трудових відносин, соціального захисту населення, і Пенсійний фонд.

виплату пенсії;

розгляду структурним підрозділом з питань соціального захисту населення районних, районних у містах Києві та Севастополі державних адміністрацій, виконавчих органів міських, районних у містах (у разі їх створення) рад скарг за результатами розгляду органами Пенсійного фонду та Пенсійним фондом скарг на рішення про пенсійне забезпечення у порядку, передбаченому частиною третьою статті 105 цього Закону.

У разі незадоволення результатами розгляду скарги структурним підрозділом з питань соціального захисту населення районних, районних у містах Києві та Севастополі державних адміністрацій, виконавчих органів міських, районних у містах (у разі їх створення) рад вона може бути розглянута центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сферах трудових відносин, соціального захисту населення.

Порядок здійснення державного нагляду за дотриманням норм цього Закону щодо призначення (перерахунку) і виплати пенсій затверджується центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сферах трудових відносин, соціального захисту населення, та Пенсійним фондом.

Центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сферах трудових відносин, соціального захисту населення, надає разом з Пенсійним фондом роз'яснення з питань призначення, перерахунку та виплати пенсій відповідно до цього Закону.

Роз'яснення за зверненнями осіб з питань призначення, (перерахунку) та виплати пенсій, участі

	застрахованої особи у загальнообов'язковому державному пенсійному страхуванні надаються територіальними органами Пенсійного фонду та Пенсійним фондом. У разі незгоди особи із наданими роз'ясненнями вона має право звернутися до структурного підрозділу з питань соціального захисту населення районних, районних у містах Києві та Севастополі державних адміністрацій, виконавчих органів міських, районних у містах (у разі їх створення) рад, а у разі незгоди з його відповіддю – до центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сферах трудових відносин, соціального захисту населення із зазначенням підстав незгоди та офіційних відповідей органів, зазначених у абзацах 14 та 15 частини другої цієї статті. Роз'яснення з питань здійснення пенсійних виплат за рахунок коштів Накопичувального фонду надає Національна комісія, що здійснює державне регулювання у сфері ринків фінансових послуг, центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сферах трудових відносин, соціального захисту населення, і Пенсійний фонд. ...
Стаття 105. Порядок оскарження дій страхувальників, виконавчих органів Пенсійного фонду ...	Стаття 105. Порядок оскарження дій страхувальників, виконавчих органів Пенсійного фонду ... 3. У разі, якщо особа вважає, що територіальний орган Пенсійного фонду при розгляді заяви про призначення, перерахунок, відмову в призначенні, перерахунку, переведенні з одного виду пенсії на інший, виплаті пенсій прийняв рішення, що суперечить законодавству про пенсійне забезпечення або прийняття

	такого рішення виходить за межі його компетенції, встановленої законом, особа може оскаржити таке рішення до керівника цього органу Пенсійного фонду. Подання скарги не позбавляє заявника права звернутися до суду відповідно до чинного законодавства. Скарга може бути подана протягом одного року з моменту прийняття рішення, але не пізніше одного місяця з часу ознайомлення заявника з прийнятим рішенням. Пропущений з поважної причини термін може бути поновлений органом Пенсійного фонду, що розглядає скаргу. У разі, якщо територіальний орган Пенсійного фонду надсилає заявнику рішення про повне або часткове незадоволення його скарги, такий заявник має право звернутися з повторною скаргою до органу Пенсійного фонду вищого рівня протягом місяця з дати отримання рішення, що оскаржується. Порядок розгляду скарг затверджується Пенсійним фондом за погодженням з центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сферах трудових відносин, соціального захисту населення.
Розділ XV ПРИКІНЦЕВІ ПОЛОЖЕННЯ 1. Цей Закон набирає чинності з 1 січня 2004 року. 2. Пенсійне забезпечення застрахованих осіб, які працювали або працюють на підземних роботах, на роботах з особливо шкідливими і особливо важкими умовами праці за списком № 1 та на інших роботах із шкідливими і важкими умовами праці за списком № 2 виробництв, робіт, професій, посад і показників, затверджених Кабінетом Міністрів	Розділ XV ПРИКІНЦЕВІ ПОЛОЖЕННЯ 1. Цей Закон набирає чинності з 1 січня 2004 року. 2. Покриття витрат Пенсійного фонду України на виплату і доставку пенсій за віком, призначених на пільгових умовах відповідно до статей 13 і 14 Закону України “Про пенсійне забезпечення” до набрання чинності Законом України “Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо справедливого механізму

України, та за результатами атестації робочих місць, на посадах, що дають право на призначення пенсії за віком на пільгових умовах, які відповідно до цього Закону мають право на пенсію на пільгових умовах, здійснюється згідно з окремим законодавчим актом через професійні та корпоративні фонди.

До запровадження пенсійного забезпечення через професійні та корпоративні фонди особам, зазначеним в абзаці першому цього пункту, пенсії призначаються за нормами цього Закону.

Покриття витрат Пенсійного фонду на виплату і доставку пенсій за віком, призначених на пільгових умовах відповідно до статей 13 і 14 Закону України "Про пенсійне забезпечення" до набрання чинності Законом України "Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо підвищення пенсій" та призначених відповідно до частин другої і третьої статті 114 цього Закону до досягнення пенсійного віку, визначеного статтею 26 цього Закону, здійснюється у такому порядку:

підприємства та організації (крім сільськогосподарських товаровиробників, віднесених до четвертої групи платників єдиного податку, що визначені підпунктом 4 пункту 291.4 статті 291 Податкового кодексу України) вносять до Пенсійного фонду плату, що покриває фактичні витрати на виплату і доставку пенсій особам, які були зайняті повний робочий день на підземних роботах, на роботах з особливо шкідливими і особливо важкими умовами праці за списком № 1 виробництв, робіт, професій, посад і показників, затвердженим Кабінетом Міністрів України, крім тих, які були безпосередньо зайняті повний робочий день на підземних роботах (включаючи особовий склад гірничорятувальних частин) з видобутку вугілля, сланцю, руди та інших корисних копалин, на будівництві шахт

нарахування єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування", а також призначених відповідно до частин другої та третьої статті 114 цього Закону до досягнення пенсійного віку, визначеного статтею 26 цього Закону, проводиться в такому порядку:

за рахунок підвищеного розміру єдиного внеску, який спрямовується до солідарної системи, покриваються витрати на виплату і доставку пенсій, призначених на пільгових умовах відповідно до статті 13 Закону України "Про пенсійне забезпечення" та частини другої статті 114 цього Закону, крім пенсій, призначених особам за роботу у товаровиробників, віднесених до четвертої групи платників єдиного податку згідно з підпунктом 4 пункту 291.4 статті 291 Податкового кодексу України;

за рахунок коштів Державного бюджету України покриваються витрати на виплату і доставку пенсій, призначених особам, зазначеним у пунктах "б"–"з" статті 13 Закону України "Про пенсійне забезпечення", пунктах 2–8 частини другої статті 114 цього Закону (особам, які працювали у товаровиробників, що віднесені до четвертої групи платників єдиного податку згідно з підпунктом 4 пункту 291.4 статті 291 Податкового кодексу України), у статті 14 Закону України "Про пенсійне забезпечення" та частині третій статті 114 цього Закону.

У разі недостатності вказаних коштів їх фінансування на суму, якої не вистачає для повного покриття витрат на виплату та доставку таких пенсій, здійснюється за рахунок коштів Державного бюджету України. Порядок розрахунку цих коштів визначається Пенсійним фондом України за погодженням з центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері

та рудників за списком робіт і професій, затвердженим Кабінетом Міністрів України; на виплату і доставку пенсій особам, які були зайняті повний робочий день на інших роботах із шкідливими і важкими умовами праці за списком № 2 виробництв, робіт, професій, посад і показників, затвердженим Кабінетом Міністрів України, а також на інших роботах, що дають право на призначення пенсії за віком на пільгових умовах відповідно до частини другої статті 114 цього Закону, - до набуття права на пенсію за віком відповідно до цього Закону за раніше діючим порядком;

за рахунок коштів Державного бюджету України пенсії, призначені особам відповідно до пунктів "б"–"з" статті 13 Закону України "Про пенсійне забезпечення" (стосовно осіб, які на дату відшкодування віднесені до четвертої групи платників єдиного податку, що визначені підпунктом 4 пункту 291.4 статті 291 Податкового кодексу України) та відповідно до статті 14 Закону України "Про пенсійне забезпечення" до набрання чинності Законом України "Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо підвищення пенсій" та після цієї дати відповідно до пунктів 2–8 частини другої статті 114 цього Закону (стосовно осіб, які працювали у сільськогосподарських товаровиробників, які на дату відшкодування віднесені до четвертої групи платників єдиного податку, що визначені підпунктом 4 пункту 291.4 статті 291 Податкового кодексу України) та частини третьої статті 114 цього Закону.

У разі недостатності зазначених коштів фінансування суми, якої не вистачає для повного покриття витрат на виплату та доставку таких пенсій, здійснюється за рахунок коштів Державного бюджету України.

соціального захисту населення.

9. Перерахування страхових внесків до накопичувальної системи пенсійного страхування запроваджується з <i>1 січня 2019 року</i>. Учасниками накопичувальної системи пенсійного страхування є особи, які станом на <i>1 січня 2019 року</i> підлягають загальнообов'язковому державному пенсійному страхуванню згідно з цим Законом. Застраховані особи, яким на <i>1 січня 2019 року</i> залишилося менше 10 років до досягнення пенсійного віку, передбаченого статтею 26 цього Закону, мають право прийняти рішення не сплачувати страхові внески до накопичувальної системи пенсійного страхування. Особи, які досягли пенсійного віку, передбаченого статтею 26 цього Закону, не можуть бути платниками страхових внесків до Накопичувального фонду. Кабінету Міністрів України до <i>1 липня 2018 року</i> забезпечити створення інституційних компонентів функціонування накопичувальної системи пенсійного страхування. Первинна чиста вартість одиниці пенсійних активів на дату спрямування частини страхових внесків до Накопичувального фонду дорівнює 1 гривні.	9. Перерахування страхових внесків до накопичувальної системи пенсійного страхування запроваджується з 1 січня 2020 року. Учасниками накопичувальної системи пенсійного страхування є особи, які станом на 1 січня 2020 року підлягають загальнообов'язковому державному пенсійному страхуванню згідно з цим Законом. Застраховані особи, яким на 1 січня 2020 року залишилося менше 10 років до досягнення пенсійного віку, передбаченого статтею 26 цього Закону, мають право прийняти рішення не сплачувати страхові внески до накопичувальної системи пенсійного страхування. Особи, які досягли пенсійного віку, передбаченого статтею 26 цього Закону, не можуть бути платниками страхових внесків до Накопичувального фонду. Кабінету Міністрів України до 1 липня 2019 року забезпечити створення інституційних компонентів функціонування накопичувальної системи пенсійного страхування. Первинна чиста вартість одиниці пенсійних активів на дату спрямування частини страхових внесків до Накопичувального фонду дорівнює 1 гривні.
<i>відсутній</i>	14⁵. Суми фактичних витрат на виплату і доставку пільгових пенсій, які не відшкодовані Пенсійному фонду України на дату набрання чинності Законом України “Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо справедливого механізму нарахування єдиного внеску на загальнообов'язкове державне

соціальне страхування”, в тому числі оскаржені в судовому порядку, можуть бути розстрочені за поданою страхувальником заявою, форму якої затверджено Пенсійним фондом України, на період до 60 календарних місяців з місяця укладення договору про розстрочення сум заборгованості з відшкодування фактичних витрат на виплату і доставку пільгових пенсій.

Заява про розстрочення подається страхувальником до територіального органу Пенсійного фонду України, в якому він перебуває на обліку як платник єдиного внеску, не пізніше ніж через шість місяців з дати набрання чинності Законом України “Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо справедливого механізму нарахування єдиного внеску на загальнообов’язкове державне соціальне страхування”.

Розстрочена сума підлягає сплаті рівними частинами щокварталу не пізніше ніж 20 числа місяця, наступного за звітним кварталом.

Несплачені суми фактичних витрат на виплату і доставку пільгових пенсій, у тому числі в строки, визначені договором про розстрочення сум заборгованості, підлягають стягненню на підставі вимоги про їх сплату з нарахуванням пені в розмірі 0,1 відсотка зазначених сум, розрахованої за кожний день прострочення платежу починаючи із дня набрання чинності Законом України “Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо справедливого механізму нарахування єдиного внеску на загальнообов’язкове державне соціальне страхування” до

	дня сплати включно. Вимога про сплату фактичних витрат на виплату і доставку пільгових пенсій є виконавчим документом. Порядок надсилання та узгодження такої вимоги визначається Пенсійним фондом України за погодженням із центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері соціального захисту населення.
16. Закон України “Про державну реєстрацію речових прав на нерухоме майно та їх обтяжень”	
Стаття 32. Надання інформації з Державного реєстру прав ... 3. Для посадових осіб органів державної влади, органів місцевого самоврядування, судів, органів Національної поліції, органів прокуратури, органів Служби безпеки України, Національного банку України, Національного антикорупційного бюро України, Національного агентства з питань запобігання корупції, приватних виконавців, адвокатів, нотаріусів інформація з Державного реєстру прав у зв'язку із здійсненням ними повноважень, визначених законом, надається за суб'єктом права чи за об'єктом нерухомого майна в електронній формі шляхом безпосереднього доступу до Державного реєстру прав, за умови ідентифікації відповідної посадової особи за допомогою електронного цифрового підпису. Порядок доступу до Державного реєстру прав визначається Кабінетом Міністрів України, крім випадків, передбачених цим Законом. Міністерство фінансів України під час здійснення повноважень з контролю за дотриманням бюджетного законодавства в частині моніторингу достовірності інформації, поданої фізичними особами для нарахування та своєчасного і в	Стаття 32. Надання інформації з Державного реєстру прав ... 3. Для посадових осіб органів державної влади, органів місцевого самоврядування, судів, органів Національної поліції, органів прокуратури, органів Служби безпеки України, Національного банку України, Національного антикорупційного бюро України, Національного агентства з питань запобігання корупції, приватних виконавців, адвокатів, нотаріусів інформація з Державного реєстру прав у зв'язку із здійсненням ними повноважень, визначених законом, надається за суб'єктом права чи за об'єктом нерухомого майна в електронній формі шляхом безпосереднього доступу до Державного реєстру прав, за умови ідентифікації відповідної посадової особи за допомогою електронного цифрового підпису. Порядок доступу до Державного реєстру прав визначається Кабінетом Міністрів України, крім випадків, передбачених цим Законом. Міністерство фінансів України під час здійснення повноважень з контролю за дотриманням бюджетного законодавства в частині моніторингу достовірності інформації, поданої фізичними особами для нарахування та своєчасного і в

повному обсязі отримання соціальних виплат, пільг, субсидій, пенсій, заробітних плат, інших виплат, що здійснюються за рахунок коштів державного та місцевих бюджетів, коштів Пенсійного фонду України, фондів загальнообов'язкового державного соціального страхування, безоплатно отримує відомості з Державного реєстру прав в електронній формі у форматі бази даних, витягу та/або в іншому вигляді на підставі договорів, укладених з технічним адміністратором.

повному обсязі отримання соціальних виплат, пільг, субсидій, пенсій, заробітних плат, інших виплат, що здійснюються за рахунок коштів державного та місцевих бюджетів, коштів Пенсійного фонду України, фондів загальнообов'язкового державного соціального страхування, безоплатно отримує відомості з Державного реєстру прав в електронній формі у форматі бази даних, витягу та/або в іншому вигляді на підставі договорів, укладених з технічним адміністратором.

Пенсійний фонд України для ведення Державного реєстру загальнообов'язкового державного соціального страхування отримує відомості з Державного реєстру прав в електронній формі у форматі бази даних, витягу та/або в іншому вигляді на підставі договорів, укладених з технічним адміністратором.

17. Закон України “Про основні засади державного нагляду (контролю) у сфері господарської діяльності”

Стаття 2. Сфера дії цього Закону

Дія цього Закону поширюється на відносини, пов'язані зі здійсненням державного нагляду (контролю) у сфері господарської діяльності.

Дія цього Закону не поширюється на відносини, що виникають під час здійснення заходів валютного контролю, митного контролю на кордоні, державного експортного контролю, контролю за дотриманням бюджетного законодавства, банківського нагляду, державного контролю за дотриманням законодавства про захист економічної конкуренції, державного нагляду (контролю) в галузі телебачення і радіомовлення.

...

Стаття 2. Сфера дії цього Закону

Дія цього Закону поширюється на відносини, пов'язані зі здійсненням державного нагляду (контролю) у сфері господарської діяльності.

Дія цього Закону не поширюється на відносини, що виникають під час здійснення заходів валютного контролю, митного контролю на кордоні, державного експортного контролю, контролю за дотриманням бюджетного законодавства, **законодавства про збір та ведення обліку єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування**, банківського нагляду, державного контролю за дотриманням законодавства про захист економічної конкуренції, державного нагляду (контролю) в галузі

	телебачення і радіомовлення. ...
18. Закон України “Про збір та облік єдиного внеску на загальнообов’язкове державне соціальне страхування”	
Стаття 1. Визначення термінів 1. У цьому Законі нижченаведені терміни вживаються в такому значенні: ... <i>3-1) органи доходів і зборів - центральний орган виконавчої влади, що формує податкову і митну політику (в частині адміністрування податків і зборів, митних платежів, єдиного внеску) та забезпечує її реалізацію (центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну податкову і митну політику), та його територіальні органи.</i> 4) максимальна <i>максимальна</i> величина бази нарахування єдиного внеску - сума доходу застрахованої особи на місяць, що дорівнює п’ятнадцяти розмірам мінімальної заробітної плати, встановленої законом, на яку нараховується єдиний внесок; ... 6) недоїмка - сума єдиного внеску, своєчасно не нарахована та/або не сплачена у строки, встановлені цим Законом, обчислена органом доходів і зборів у випадках, передбачених цим Законом; 7) Пенсійний фонд України (далі - Пенсійний фонд) - орган,	Стаття 1. Визначення термінів 1. У цьому Законі нижченаведені терміни вживаються в такому значенні: ... 3-1) органи доходів і зборів - центральний орган виконавчої влади, що забезпечує реалізацію державної податкової і митної політики, його територіальні органи, уповноважені відповідно до цього Закону забезпечувати збір звітності про нарахування єдиного внеску. 4) максимальна величина бази нарахування єдиного внеску – сума доходу застрахованої особи на місяць, що дорівнює двадцяти п’яти розмірам мінімальної заробітної плати, встановленої законом, на яку нараховується загальний розмір єдиного внеску, визначений цим Законом. На суму доходу застрахованої особи, що перевищує двадцять п’ять розмірів мінімальної заробітної плати, встановленої законом, нараховується розмір єдиного внеску за регресивною шкалою, визначеною цим Законом; ... 6) недоїмка - сума єдиного внеску, своєчасно не нарахована та/або не сплачена у строки, встановлені цим Законом, обчислена органом Пенсійного фонду України у випадках, передбачених цим Законом; 7) Пенсійний фонд України (далі - Пенсійний фонд) -

уповноважений відповідно до цього Закону вести *реєстр застрахованих осіб* Державного реєстру та виконувати інші функції, передбачені законом;

орган, уповноважений відповідно до цього Закону вести **облік платників єдиного внеску, забезпечувати ведення обліку страхових коштів, контролювати повноту та своєчасність їх сплати, вести Державний реєстр та виконувати інші функції, передбачені законом;**

Стаття 5. Облік платників єдиного внеску

1. Облік осіб, зазначених у пунктах 1, 4, 5 та 5¹ частини першої статті 4 цього Закону, ведеться в порядку, встановленому *центральною органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну податкову і митну політику*, за погодженням з *Пенсійним фондом* та фондами загальнообов'язкового державного соціального страхування, а щодо застрахованих осіб, які є учасниками накопичувальної системи загальнообов'язкового державного пенсійного страхування (далі - учасниками накопичувальної пенсійної системи), - з національною комісією, що здійснює державне регулювання у сфері ринків фінансових послуг, центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сферах трудових відносин, соціального захисту населення, *та Пенсійним фондом*.

Взяття на облік осіб, зазначених у пунктах 1, 4, 5 та 5¹ частини першої статті 4 цього Закону, здійснюється органом *доходів і зборів* шляхом внесення відповідних відомостей до реєстру страхувальників.

Взяття на облік осіб, зазначених:

в абзацах другому, третьому, п'ятому та шостому пункту 1 частини першої статті 4 цього Закону, на яких поширюється дія Закону України "Про державну реєстрацію юридичних осіб та

Стаття 5. Облік платників єдиного внеску

1. Облік осіб, зазначених у пунктах 1, 4, 5 та 5¹ частини першої статті 4 цього Закону, ведеться в порядку, встановленому **Пенсійним фондом**, за погодженням з **центральною органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сферах трудових відносин, соціального захисту населення та фондами загальнообов'язкового державного соціального страхування**, а щодо застрахованих осіб, які є учасниками накопичувальної системи загальнообов'язкового державного пенсійного страхування (далі - учасниками накопичувальної пенсійної системи), - з національною комісією, що здійснює державне регулювання у сфері ринків фінансових послуг, центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сферах трудових відносин, соціального захисту населення.

Взяття на облік осіб, зазначених у пунктах 1, 4, 5 та 5¹ частини першої статті 4 цього Закону, здійснюється органом **Пенсійного фонду** шляхом внесення відповідних відомостей до реєстру страхувальників.

Взяття на облік осіб, зазначених:

в абзацах другому, третьому, п'ятому та шостому пункту 1 частини першої статті 4 цього Закону, на яких поширюється дія Закону України "Про державну реєстрацію юридичних осіб та

фізичних осіб – підприємців”, – здійснюється на підставі відомостей з реєстраційної картки, наданих державним реєстратором згідно із Законом України “Про державну реєстрацію юридичних осіб та фізичних осіб – підприємців”, не пізніше наступного робочого дня з дня отримання зазначених відомостей;

в абзацах четвертому, шостому та сьомому пункту 1 частини першої статті 4 цього Закону, на яких не поширюється дія Закону України “Про державну реєстрацію юридичних осіб та фізичних осіб – підприємців”, – здійснюється не пізніше наступного робочого дня з дня отримання від них відповідної заяви;

в абзаці восьмому пункту 1 частини першої статті 4 цього Закону – здійснюється на підставі подання копії свідоцтва про державну реєстрацію угоди про розподіл продукції не пізніше наступного робочого дня з дня отримання від них відповідної заяви.

Зняття з обліку платників єдиного внеску, зазначених в абзацах другому, п'ятому та сьомому пункту 1 та пункті 4 частини першої статті 4 цього Закону, здійснюється органами *доходів і зборів* на підставі відомостей з реєстраційної картки, наданих державним реєстратором, платників єдиного внеску – фізичних осіб підприємців, – на підставі відомостей з реєстраційної картки, наданих державним реєстратором, після проведення передбачених законодавством перевірок платників та проведення остаточного розрахунку, а платників єдиного внеску, зазначених в абзаці шостому пункту 1 та пункті 5 частини першої статті 4 цього Закону, на яких не поширюється дія Закону України “Про державну реєстрацію юридичних осіб та фізичних

фізичних осіб – підприємців”, – здійснюється на підставі відомостей з реєстраційної картки, наданих державним реєстратором згідно із Законом України “Про державну реєстрацію юридичних осіб та фізичних осіб – підприємців”, не пізніше наступного робочого дня з дня отримання зазначених відомостей;

в абзацах четвертому, шостому та сьомому пункту 1 частини першої статті 4 цього Закону, на яких не поширюється дія Закону України “Про державну реєстрацію юридичних осіб та фізичних осіб – підприємців”, – здійснюється не пізніше наступного робочого дня з дня отримання від них відповідної заяви;

в абзаці восьмому пункту 1 частини першої статті 4 цього Закону – здійснюється на підставі подання копії свідоцтва про державну реєстрацію угоди про розподіл продукції не пізніше наступного робочого дня з дня отримання від них відповідної заяви.

Зняття з обліку платників єдиного внеску, зазначених в абзацах другому, п'ятому та сьомому пункту 1 та пункті 4 частини першої статті 4 цього Закону, здійснюється органами **Пенсійного фонду** на підставі відомостей з реєстраційної картки, наданих державним реєстратором, платників єдиного внеску – фізичних осіб – підприємців, – на підставі відомостей з реєстраційної картки, наданих державним реєстратором, після проведення передбачених законодавством перевірок платників та проведення остаточного розрахунку, а платників єдиного внеску, зазначених в абзаці шостому пункту 1 та пункті 5 частини першої статті 4 цього Закону, на яких не поширюється дія Закону України “Про державну реєстрацію юридичних осіб та фізичних осіб – підприємців”, – за їхньою

осіб – підприємців”, – за їхньою заявою після проведення передбачених законодавством перевірок платників, звірення розрахунків та проведення остаточного розрахунку, а платників єдиного внеску, зазначених в абзаці восьмому пункту 1 частини першої статті 4 цього Закону, – за їхньою заявою.

Органи доходів і зборів повідомляють Пенсійний фонд про взяття на облік платників *єдиного внеску* із зазначенням органу доходів і зборів, в якому взято на облік платника. Порядок здійснення такого повідомлення визначається центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну податкову і митну політику, за погодженням з Пенсійним фондом.

2. Взяття на облік платників єдиного внеску, зазначених у пунктах 4, 5, 5-1 та 15 частини першої статті 4 цього Закону, здійснюється органом *доходів і зборів* з внесенням відповідних відомостей до реєстру застрахованих осіб.

3. Платникам єдиного внеску, зазначеним у пунктах 1, 4, 5, 5¹ та 15 частини першої статті 4 цього Закону, на яких не поширюється дія Закону України “Про державну реєстрацію юридичних осіб та фізичних осіб – підприємців”, у порядку, встановленому ~~центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної фінансової політики, за погодженням з~~ Пенсійним фондом безоплатно надсилається повідомлення про взяття їх на облік.

...

Стаття 6. Права та обов'язки платника єдиного внеску

1. Платник єдиного внеску має право:

заявою після проведення передбачених законодавством перевірок платників, звірення розрахунків та проведення остаточного розрахунку, а платників єдиного внеску, зазначених в абзаці восьмому пункту 1 частини першої статті 4 цього Закону, - за їхньою заявою.

Органи доходів і зборів повідомляють Пенсійний фонд про взяття на облік платників **податків** із зазначенням органу доходів і зборів, в якому взято на облік платника. Порядок здійснення такого повідомлення визначається центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну податкову і митну політику, за погодженням з Пенсійним фондом.

2. Взяття на облік платників єдиного внеску, зазначених у пунктах 4, 5, 5-1 та 15 частини першої статті 4 цього Закону, здійснюється органом **Пенсійного фонду** з внесенням відповідних відомостей до реєстру застрахованих осіб.

3. Платникам єдиного внеску, зазначеним у пунктах 1, 4, 5, 5¹ та 15 частини першої статті 4 цього Закону, на яких не поширюється дія Закону України “Про державну реєстрацію юридичних осіб та фізичних осіб – підприємців”, у порядку, встановленому Пенсійним фондом, безоплатно надсилається повідомлення про взяття їх на облік.

...

Стаття 6. Права та обов'язки платника єдиного внеску

1. Платник єдиного внеску має право:

1) безоплатно отримувати від органів доходів і зборів та Пенсійного фонду в межах їх компетенції інформацію, необхідну для виконання обов'язків, покладених на платника згідно з цим Законом, а також для підтвердження надходження до Пенсійного фонду сплачених платником сум єдиного внеску;

2) звертатися до органу *доходів і зборів* з письмовою заявою про зміну умов сплати єдиного внеску у разі зміни його статусу як платника (або отримання права на зміну розміру єдиного внеску, зокрема у зв'язку із зміною виду економічної діяльності);

3) безоплатно отримувати від органів доходів і зборів та Пенсійного фонду у межах їх компетенції консультації та роз'яснення щодо прав та обов'язків платника єдиного внеску, порядку сплати єдиного внеску;

4) оскаржувати в установленому законом порядку рішення органу доходів і зборів та Пенсійного фонду та дії, бездіяльність його посадових осіб;

5) захищати свої права та законні інтереси, а також права та законні інтереси застрахованих осіб, на користь яких він сплачує єдиний внесок, у тому числі в суді.

2. Платник єдиного внеску зобов'язаний:

1) своєчасно та в повному обсязі нараховувати, обчислювати і сплачувати єдиний внесок;

2) вести облік виплат (доходу) застрахованої особи та нарахування єдиного внеску за кожним календарним місяцем і календарним роком, зберігати такі відомості в порядку,

1) безоплатно отримувати від органів доходів і зборів та Пенсійного фонду в межах їх компетенції інформацію, необхідну для виконання обов'язків, покладених на платника згідно з цим Законом, а також для підтвердження надходження до Пенсійного фонду сплачених платником сум єдиного внеску;

2) звертатися до органу **Пенсійного фонду** з письмовою заявою про зміну умов сплати єдиного внеску у разі зміни його статусу як платника (або отримання права на зміну розміру єдиного внеску, зокрема у зв'язку із зміною виду економічної діяльності);

3) безоплатно отримувати від органів доходів і зборів та Пенсійного фонду у межах їх компетенції консультації та роз'яснення щодо прав та обов'язків платника єдиного внеску, порядку сплати єдиного внеску;

4) оскаржувати в установленому законом порядку рішення органу доходів і зборів та Пенсійного фонду та дії, бездіяльність його посадових осіб;

5) захищати свої права та законні інтереси, а також права та законні інтереси застрахованих осіб, на користь яких він сплачує єдиний внесок, у тому числі в суді.

2. Платник єдиного внеску зобов'язаний:

1) своєчасно та в повному обсязі нараховувати, обчислювати і сплачувати єдиний внесок;

2) вести облік виплат (доходу) застрахованої особи та нарахування єдиного внеску за кожним календарним місяцем і календарним роком, зберігати такі відомості в порядку,

передбаченому законодавством;

3) *допускати посадових осіб органу доходів і зборів до проведення перевірки правильності нарахування, обчислення та сплати єдиного внеску, а до проведення перевірки щодо достовірності відомостей про осіб, які підлягають загальнообов'язковому державному соціальному страхуванню, та для призначення пенсій - посадових осіб органів Пенсійного фонду за наявності направлення та/або наказу про перевірку та посвідчення осіб, надавати їм передбачені законодавством документи та пояснення з питань, що виникають у процесі перевірки;*

4) ~~подавати звітність та~~ ~~еначувати~~ до органу доходів і зборів за основним місцем обліку платника єдиного внеску у строки, порядку та за формою, встановленими центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну податкову і митну політику, за погодженням з Пенсійним фондом та фондами загальнообов'язкового державного соціального страхування. У разі надсилання звітності поштою вона вважається поданою в день отримання відділенням поштового зв'язку від платника єдиного внеску поштового відправлення із звітністю;

5) надавати безоплатно застрахованій особі та на вимогу членів сім'ї померлої застрахованої особи відомості про заробітну плату (дохід), суму сплаченого єдиного внеску та інші відомості про застраховану особу, що подаються до органу доходів і зборів;

6) пред'являти на вимогу застрахованої особи, на користь якої він сплачує єдиний внесок, повідомлення про взяття на облік як платника єдиного внеску та надавати інформацію про

передбаченому законодавством;

3) безперешкодно допускати посадових осіб органу Пенсійного фонду до проведення перевірки правильності нарахування, обчислення та сплати єдиного внеску, достовірності відомостей про осіб, які підлягають загальнообов'язковому державному соціальному страхуванню, умови їх праці та інших відомостей для призначення пенсій за наявності направлення та/або наказу про перевірку та посвідчення осіб, надавати їм передбачені законодавством документи та пояснення з питань, що виникають у процесі перевірки;

4) подавати звітність до органу доходів і зборів за основним місцем обліку платника єдиного внеску у строки, порядку та за формою, встановленими центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну податкову і митну політику, за погодженням з Пенсійним фондом та фондами загальнообов'язкового державного соціального страхування. У разі надсилання звітності поштою вона вважається поданою в день отримання відділенням поштового зв'язку від платника єдиного внеску поштового відправлення із звітністю;

5) надавати безоплатно застрахованій особі та на вимогу членів сім'ї померлої застрахованої особи відомості про заробітну плату (дохід), суму сплаченого єдиного внеску та інші відомості про застраховану особу, що подаються до органу доходів і зборів **або Пенсійного фонду;**

6) пред'являти на вимогу застрахованої особи, на користь якої він сплачує єдиний внесок, повідомлення про взяття на облік як платника єдиного внеску та надавати інформацію про

сплату єдиного внеску, в тому числі у письмовій формі; 7) перевіряти під час прийняття на роботу наявність у фізичної особи посвідчення застрахованої особи; 8) повідомляти у складі звітності про прийняття на роботу фізичної особи, відомості про яку відсутні в Державному реєстрі або яка не пред'явила на вимогу платника єдиного внеску посвідчення застрахованої особи, та подавати необхідні відомості і документи для взяття на облік зазначеної особи; 9) отримувати в територіальному органі Пенсійного фонду посвідчення застрахованої особи в порядку, встановленому Пенсійним фондом, та видавати їх застрахованим особам; 10) повідомляти у складі звітності про зміну відомостей, що вносяться до Державного реєстру, про застраховану особу, на користь якої він сплачує єдиний внесок, у десятиденний строк після надходження таких відомостей; 11) у випадках, передбачених цим Законом і нормативно-правовими актами, прийнятими відповідно до цього Закону, стати на облік в органі <i>доходів і зборів</i> як платник єдиного внеску; 12) виконувати інші вимоги, передбачені цим Законом.	сплату єдиного внеску, в тому числі у письмовій формі; 7) перевіряти під час прийняття на роботу наявність у фізичної особи посвідчення застрахованої особи; 8) повідомляти у складі звітності про прийняття на роботу фізичної особи, відомості про яку відсутні в Державному реєстрі або яка не пред'явила на вимогу платника єдиного внеску посвідчення застрахованої особи, та подавати необхідні відомості і документи для взяття на облік зазначеної особи; 9) отримувати в територіальному органі Пенсійного фонду посвідчення застрахованої особи в порядку, встановленому Пенсійним фондом, та видавати їх застрахованим особам; 10) повідомляти у складі звітності про зміну відомостей, що вносяться до Державного реєстру про застраховану особу, на користь якої він сплачує єдиний внесок, у десятиденний строк після надходження таких відомостей; 11) у випадках, передбачених цим Законом і нормативно-правовими актами, прийнятими відповідно до цього Закону, стати на облік в органі Пенсійного фонду як платник єдиного внеску; 12) виконувати інші вимоги, передбачені цим Законом.
Стаття 7. База нарахування єдиного внеску	Стаття 7. База нарахування єдиного внеску
1. Єдиний внесок нараховується: 1) для платників, зазначених у пунктах 1 (крім абзацу сьомого), частини першої статті 4 цього Закону, – на суму нарахованої кожній застрахованій особі заробітної плати за видами виплат, які включають основну та додаткову заробітну	1. Єдиний внесок нараховується: 1) для платників, зазначених у пункті 1 (крім абзацу сьомого) частини першої статті 4 цього Закону, – на суму нарахованої кожній застрахованій особі заробітної плати за видами виплат, які включають основну та додаткову заробітну

плату, інші заохочувальні та компенсаційні виплати, у тому числі в натуральній формі, що визначаються відповідно до Закону України “Про оплату праці”, та суму винагороди фізичним особам за виконання робіт (надання послуг) за цивільно-правовими договорами;

для платників, зазначених в абзаці сьомому пункту 1 частини першої статті 4 цього Закону, - на суму грошового забезпечення кожної застрахованої особи, оплати перших п'яти днів тимчасової непрацездатності, що здійснюється за рахунок коштів роботодавця, та допомоги по тимчасовій непрацездатності, допомоги у зв'язку з вагітністю та пологами; допомоги, надбавки або компенсації відповідно до законодавства.

Нарахування та сплата єдиного внеску за *платників, зазначених у абзаці сьомому* пункту 1 частини першої статті 4

плату, інші заохочувальні та компенсаційні виплати, у тому числі в натуральній формі, що визначаються відповідно до Закону України “Про оплату праці”, та суму винагороди фізичним особам за виконання робіт (надання послуг) за цивільно-правовими договорами. **При цьому сума єдиного внеску для керівників платників, зазначених в абзацах другому та третьому пункту 1 частини першої статті 4 цього Закону, а також для платників, які використовують працю фізичних осіб на умовах строкового трудового договору (контракту) (крім строкового трудового договору, укладеного для заміщення працівника, за яким відповідно до законодавства зберігається місце роботи), цивільно-правових договорів (крім цивільно-правового договору, укладеного з фізичною особою – підприємцем, якщо виконувані роботи (надавані послуги) відповідають видам діяльності відповідно до відомостей з Єдиного державного реєстру юридичних осіб та фізичних осіб - підприємців), не може бути меншою ніж подвійний розмір мінімального страхового внеску на місяць за кожну таку застраховану особу;**

для платників, зазначених в абзаці сьомому пункту 1 частини першої статті 4 цього Закону, - на суму грошового забезпечення кожної застрахованої особи, оплати перших п'яти днів тимчасової непрацездатності, що здійснюється за рахунок коштів роботодавця, та допомоги по тимчасовій непрацездатності, допомоги у зв'язку з вагітністю та пологами; допомоги, надбавки або компенсації відповідно до законодавства.

Нарахування та сплата єдиного внеску за **осіб, зазначених у абзацах дев'ятому, одинадцятому – тринадцятому** пункту

цього Закону, здійснюється за рахунок коштів державного бюджету в порядку, встановленому Кабінетом Міністрів України, але не менше мінімального страхового внеску за кожну особу. ...	І частини першої статті 4 цього Закону, здійснюється за рахунок коштів державного бюджету в порядку, встановленому Кабінетом Міністрів України, але не менше мінімального страхового внеску за кожну особу. ...
3. Нарахування єдиного внеску здійснюється в межах максимальної величини бази нарахування єдиного внеску, встановленої цим Законом.	3. Нарахування єдиного внеску здійснюється в межах максимальної величини бази нарахування єдиного внеску, встановленої цим Законом, крім випадку, передбаченого частиною п'ятою статті 8 цього Закону.
4. Порядок нарахування, обчислення і сплати єдиного внеску визначається цим Законом, в частині адміністрування Податковим кодексом України, та прийнятими відповідно до них нормативно-правовими актами центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну податкову і митну політику.	Виключити
відсутнє	6. Платникам, зазначеним у пункті 1 (крім абзацу сьомого), частини першої статті 4 цього Закону, які направляють застрахованих осіб у службове відрядження за межі України на строк понад шість місяців, єдиний внесок нараховується та сплачується ними до направлення особи у відрядження за весь період відрядження. Єдиний внесок розраховується від заробітної плати (доходу), на яку (який) нараховано єдиний внесок за шість місяців, що передують місяцю відрядження. На застрахованих осіб, які відряджені за межі України, поширюється законодавство про загальнообов'язкове державне соціальне страхування на період такого відрядження, але не довше ніж на період визначений міжнародним договором України, згода на обов'язковість якого надана Верховною Радою України.

Стаття 8. Розмір єдиного внеску та пропорції його розподілу за видами загальнообов'язкового державного соціального страхування ...	Стаття 8. Розмір єдиного внеску та пропорції його розподілу за видами загальнообов'язкового державного соціального страхування ...				
<i>5. Єдиний внесок для платників, зазначених у статті 4 цього Закону, встановлюється у розмірі 22 відсотки до визначеної статтею 7 цього Закону бази нарахування єдиного внеску.</i> У разі якщо база нарахування єдиного внеску не перевищує розміру мінімальної заробітної плати, встановленої законом на місяць, за який отримано дохід, сума єдиного внеску розраховується як добуток розміру мінімальної заробітної плати, встановленої законом на місяць, за який отримано дохід (прибуток), та ставки єдиного внеску. При нарахуванні заробітної плати (доходів) фізичним особам з джерел не за основним місцем роботи ставка єдиного внеску, встановлена цією частиною, застосовується до визначеної бази нарахування незалежно від її розміру.	5. Загальний розмір єдиного внеску для платників, зазначених у статті 4 цього Закону, становить 22 відсотки до визначеної статтею 7 цього Закону бази нарахування єдиного внеску в межах її максимальної величини. У разі якщо база нарахування єдиного внеску не перевищує розміру мінімальної заробітної плати, встановленої законом на місяць, за який отримано дохід, сума єдиного внеску розраховується як добуток розміру мінімальної заробітної плати, встановленої законом на місяць, за який отримано дохід (прибуток), та ставки єдиного внеску. При нарахуванні заробітної плати (доходів) фізичним особам з джерел не за основним місцем роботи ставка єдиного внеску, встановлена цією частиною, застосовується до визначеної бази нарахування незалежно від її розміру. Якщо база нарахування єдиного внеску перевищує максимальну величину бази нарахування єдиного внеску, встановлену цим Законом, єдиний внесок устанавлюється у відсотках від суми доходу застрахованої особи на місяць, яка перевищує цю величину, а саме: <table> <tr> <td data-bbox="1120 1165 1792 1244"> бази нарахування єдиного внеску </td><td data-bbox="1792 1165 2136 1324"> розмір єдиного внеску (відсотки) </td></tr> <tr> <td data-bbox="1120 1324 1792 1452"> від 25 до 70 розмірів мінімальної заробітної плати, встановленої законом </td><td data-bbox="1792 1324 2136 1452"> 20 </td></tr> </table>	бази нарахування єдиного внеску	розмір єдиного внеску (відсотки)	від 25 до 70 розмірів мінімальної заробітної плати, встановленої законом	20
бази нарахування єдиного внеску	розмір єдиного внеску (відсотки)				
від 25 до 70 розмірів мінімальної заробітної плати, встановленої законом	20				

	від 70 до 150 розмірів мінімальної заробітної плати, встановленої законом 17 від 150 до 200 розмірів мінімальної заробітної плати, встановленої законом 15 від 200 до 270 розмірів мінімальної заробітної плати, встановленої законом 10 понад 270 розмірів мінімальної заробітної плати, встановленої законом 5 ...
13. Єдиний внесок для підприємств, установ і організацій, в яких працюють особи з інвалідністю, встановлюється у розмірі 8,41 відсотка визначеної пунктом 1 частини першої статті 7 цього Закону бази нарахування єдиного внеску для працюючих осіб з інвалідністю.	13. Єдиний внесок для підприємств, установ та організацій, у яких працюють особи з інвалідністю, встановлюється у розмірі 8,41 відсотка визначеної пунктом 1 частини першої статті 7 цього Закону бази нарахування єдиного внеску для працюючих осіб з інвалідністю, яка не перевищує трьох розмірів мінімальної заробітної плати, встановленої законом. До бази нарахування єдиного внеску для працюючих осіб з інвалідністю, яка перевищує три розміри мінімальної заробітної плати, встановленої законом, застосовується розмір єдиного внеску, визначений частиною п'ятою цієї статті.
14. Єдиний внесок для підприємств та організацій всеукраїнських громадських організацій осіб з інвалідністю, зокрема товариств УТОГ та УТОС, в яких кількість осіб з інвалідністю становить не менш як 50 відсотків загальної чисельності працюючих, і за умови, що фонд оплати праці таких осіб з інвалідністю становить не менш як 25 відсотків суми витрат на оплату праці, встановлюється у розмірі 5,3	14. Єдиний внесок для підприємств та організацій всеукраїнських громадських організацій осіб з інвалідністю, зокрема товариств УТОГ та УТОС, в яких кількість осіб з інвалідністю становить не менш як 50 відсотків загальної чисельності працюючих, і за умови, що фонд оплати праці таких осіб з інвалідністю становить не менш як 25 відсотків суми витрат на оплату праці,

відсотка визначеної пунктом 1 частини першої статті 7 цього Закону бази нарахування єдиного внеску.

Єдиний внесок для підприємств та організацій громадських організацій осіб з інвалідністю, в яких кількість осіб з інвалідністю становить не менш як 50 відсотків загальної чисельності працюючих, і за умови, що фонд оплати праці таких осіб з інвалідністю становить не менш як 25 відсотків суми витрат на оплату праці, встановлюється у розмірі 5,5 відсотка визначеної пунктом 1 частини першої статті 7 цього Закону бази нарахування єдиного внеску для працюючих осіб з інвалідністю.

27. Суми фінансових санкцій розподіляються відповідно до пропорцій, визначених для розподілу єдиного внеску.

встановлюється у розмірі 5,3 відсотка визначеної пунктом 1 частини першої статті 7 цього Закону бази нарахування єдиного внеску, що не перевищує трьох розмірів мінімальної заробітної плати, встановленої законом. До бази нарахування єдиного внеску, яка перевищує три розміри мінімальної заробітної плати, встановленої законом, застосовується розмір єдиного внеску, визначений частиною п'ятою цієї статті.

Єдиний внесок для підприємств та організацій громадських організацій осіб з інвалідністю, в яких кількість осіб з інвалідністю становить не менш як 50 відсотків загальної чисельності працюючих, і за умови, що фонд оплати праці таких осіб з інвалідністю становить не менш як 25 відсотків суми витрат на оплату праці, встановлюється у розмірі 5,5 відсотка визначеної пунктом 1 частини першої статті 7 цього Закону бази нарахування єдиного внеску для працюючих осіб з інвалідністю, що не перевищує трьох розмірів мінімальної заробітної плати, встановленої законом. До бази нарахування єдиного внеску, що перевищує три розміри мінімальної заробітної плати, встановленої законом, застосовується розмір єдиного внеску, визначений частиною п'ятою цієї статті.

27. Загальний розмір єдиного внеску для платників, зазначених у пунктах 1, 4 і 5 частини першої статті 4 цього Закону, які використовують працю найманих працівників, зайнятих повний робочий день на підземних роботах, на роботах з особливо шкідливими і особливо важкими умовами праці, на інших роботах із шкідливими і важкими умовами праці, а також на інших роботах, що дають право на призначення пенсії за віком на пільгових умовах, встановлений абзацом першим частини п'ятою цієї статті,

підвищується:

на 15 відсотків визначеної статтею 7 цього Закону бази нарахування єдиного внеску в межах її максимальної величини – за осіб, зайнятих повний робочий день на підземних роботах, на роботах з особливо шкідливими і особливо важкими умовами праці за списком № 1 виробництв, робіт, професій, посад і показників, зайнятість в яких повний робочий день дає право на пенсію за віком на пільгових умовах, затвердженим Кабінетом Міністрів України, та за результатами атестації робочих місць (у тому числі, що безпосередньо зайняті повний робочий день на підземних роботах (включаючи особовий склад гірничорятувальних частин) із видобутку вугілля, сланцю, руди та інших корисних копалин, на будівництві шахт, рудників і в металургії, за списком робіт і професій, затвердженим Кабінетом Міністрів України);

на 7 відсотків визначеної статтею 7 цього Закону бази нарахування єдиного внеску в межах її максимальної величини – за осіб, зайнятих повний робочий день на інших роботах із шкідливими і важкими умовами праці, за списком № 2 виробництв, робіт, професій, посад і показників, зайнятість в яких повний робочий день дає право на пенсію за віком на пільгових умовах, затвердженим Кабінетом Міністрів України, і за результатами атестації робочих місць, а також на інших роботах, що дають право на призначення пенсії за віком на пільгових умовах відповідно до частини другої статті 114 Закону України “Про загальнообов’язкове державне пенсійне страхування” (крім тих, які працюють у сільськогосподарських товаровиробників, віднесених до четвертої групи платників єдиного податку, відповідно до

	підпункту 4 пункту 291.4 статті 291 Податкового кодексу України). У разі непроведення в установлені строки атестації робочих місць єдиний внесок, передбачений цією частиною, сплачується до проведення чергової атестації за наявності висновку спеціально створеної на підприємстві комісії за участю експерта з умов праці. Сума єдиного внеску, зазначеного в цій частині, спрямовується на загальнообов'язкове державне пенсійне страхування в порядку, визначеному Кабінетом Міністрів України.
Стаття 9. Порядок обчислення і сплати єдиного внеску ... 3. Обчислення єдиного внеску органами <i>доходів і зборів</i> у випадках, передбачених цим Законом, здійснюється на підставі актів перевірки правильності нарахування та сплати єдиного внеску, звітності, що подається платниками до органів доходів і зборів, бухгалтерських та інших документів, що підтверджують суми виплат (доходу), на суми яких (якого) відповідно до цього Закону нараховується єдиний внесок. 5. Сплата єдиного внеску здійснюється у національній валюті шляхом внесення відповідних сум єдиного внеску на рахунки органів <i>доходів і зборів</i>, відкриті в центральному органі виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері казначейського обслуговування бюджетних коштів для його зарахування, крім єдиного внеску, який сплачується в іноземній валюті розташованими за межами України підприємствами, установами, організаціями (у тому числі міжнародними) за працюючих у них громадян України та громадянами України, які працюють або постійно проживають за межами України,	Стаття 9. Порядок обчислення і сплати єдиного внеску ... 3. Обчислення єдиного внеску органами Пенсійного фонду у випадках, передбачених цим Законом, здійснюється на підставі актів перевірки правильності нарахування та сплати єдиного внеску, звітності, що подається платниками до органів доходів і зборів, бухгалтерських та інших документів, що підтверджують суми виплат (доходу), на суми яких (якого) відповідно до цього Закону нараховується єдиний внесок. 5. Сплата єдиного внеску здійснюється у національній валюті шляхом внесення відповідних сум єдиного внеску на рахунки органів Пенсійного фонду, відкриті в центральному органі виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері казначейського обслуговування бюджетних коштів для його зарахування, крім єдиного внеску, який сплачується в іноземній валюті розташованими за межами України підприємствами, установами, організаціями (у тому числі міжнародними) за працюючих у них громадян України та громадянами України, які працюють або постійно проживають

відповідно до договорів про добровільну участь у системі загальнообов'язкового державного соціального страхування (далі - договір про добровільну участь).

Сплата єдиного внеску згідно з договорами про добровільну участь особами, зазначеними в абзаці п'ятому частини першої статті 10 цього Закону (з числа осіб, які працюють або постійно проживають за межами України), та у випадках, передбачених частиною дев'ятою статті 10 цього Закону, в іноземній валюті здійснюється на поточний рахунок органу *доходів і зборів*, відкритий в уповноваженому банку України.

Кошти єдиного внеску, що надійшли в іноземній валюті, після її продажу за курсом продажу безготівкової іноземної валюти за гривні та утримання уповноваженим банком комісійної винагороди за здійснення операції з продажу іноземної валюти зараховуються на відповідні рахунки органів *доходів і зборів*, відкриті в центральному органі виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері казначейського обслуговування бюджетних коштів.

Облік єдиного внеску, сплаченого в іноземній валюті, та внесення відомостей до Державного реєстру здійснюються у гривнях органами *доходів і зборів* за місцем реєстрації (останнім місцем проживання) громадянина в Україні на підставі копій платіжних документів, що підтверджують сплату єдиного внеску.

за межами України, відповідно до договорів про добровільну участь у системі загальнообов'язкового державного соціального страхування (далі - договір про добровільну участь).

Сплата єдиного внеску згідно з договорами про добровільну участь особами, зазначеними в абзаці п'ятому частини першої статті 10 цього Закону (з числа осіб, які працюють або постійно проживають за межами України), та у випадках, передбачених частиною дев'ятою статті 10 цього Закону, в іноземній валюті здійснюється на поточний рахунок органу **Пенсійного фонду**, відкритий в уповноваженому банку України.

Кошти єдиного внеску, що надійшли в іноземній валюті, після її продажу за курсом продажу безготівкової іноземної валюти за гривні та утримання уповноваженим банком комісійної винагороди за здійснення операції з продажу іноземної валюти зараховуються на відповідні рахунки органів **Пенсійного фонду**, відкриті в центральному органі виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері казначейського обслуговування бюджетних коштів.

Облік єдиного внеску, сплаченого в іноземній валюті, та внесення відомостей до Державного реєстру здійснюються у гривнях органами **Пенсійного фонду** за місцем реєстрації (останнім місцем проживання) громадянина в Україні на підставі копій платіжних документів, що підтверджують сплату єдиного внеску.

Сплата єдиного внеску за осіб, зазначених в абзацах другому та третьому частини двадцять сім статті 8 цього Закону, проводиться за окремими платіжними документами шляхом перерахунку на окремий рахунок органу **Пенсійного фонду**, відкритий в центральному органі

6. Для зарахування єдиного внеску в центральному органі виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері казначейського обслуговування бюджетних коштів, та його територіальних органах відкриваються в установленому порядку небюджетні рахунки відповідному органу доходів і зборів. Зазначені рахунки відкриваються виключно для обслуговування коштів єдиного внеску;

7. Єдиний внесок сплачується шляхом перерахування платником безготівкових коштів з його банківського рахунку.

Платники, зазначені в абзацах третьому та четвертому пункту 1 частини першої статті 4 цього Закону, які не мають банківського рахунку, сплачують внесок шляхом готівкових розрахунків через банки чи відділення зв'язку.

8. Платники єдиного внеску, крім платників, зазначених у пунктах 4, 5 та 5¹ частини першої статті 4 цього Закону, зобов'язані сплачувати єдиний внесок, нарахований за календарний місяць, не пізніше 20 числа наступного місяця, крім гірничих підприємств, які зобов'язані сплачувати єдиний внесок, нарахований за календарний місяць, не пізніше 28 числа наступного місяця.

...
Періодом, за який платники єдиного внеску подають звітність до органу доходів і зборів (звітним періодом), є

виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері казначейського обслуговування бюджетних коштів, для зарахування єдиного внеску.

6. Для зарахування єдиного внеску в центральному органі виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері казначейського обслуговування бюджетних коштів, та його територіальних органах відкриваються в установленому порядку небюджетні рахунки відповідному органу Пенсійного фонду. Зазначені рахунки відкриваються виключно для обслуговування коштів єдиного внеску;

7. Єдиний внесок сплачується шляхом перерахування платником безготівкових коштів з його банківського рахунку.

Платники, зазначені в абзацах третьому та четвертому пункту 1 частини першої статті 4 цього Закону, які не мають банківського рахунку, сплачують єдиний внесок шляхом готівкових розрахунків через банки або іншу установу – учасника платіжної системи.

8. Платники єдиного внеску, крім платників, зазначених у пунктах 4, 5 та 5¹ частини першої статті 4 цього Закону, зобов'язані сплачувати єдиний внесок, нарахований за календарний місяць, не пізніше 20 числа наступного місяця, крім гірничих підприємств, які зобов'язані сплачувати єдиний внесок, нарахований за календарний місяць, не пізніше 28 числа наступного місяця.

...
Періодом, за який платники єдиного внеску подають звітність про нарахування єдиного внеску (звітним періодом), є календарний місяць, крім платників,

календарний місяць, крім платників, зазначених у пунктах 4 і 5 частини першої статті 4 цього Закону, для яких звітним періодом є календарний рік. У разі державної реєстрації припинення підприємницької діяльності фізичної особи - підприємця її останнім звітним періодом є період з дня закінчення попереднього звітного періоду до дня державної реєстрації припинення підприємницької діяльності такої фізичної особи.

...

10. Днем сплати єдиного внеску вважається:

1) у разі перерахування сум єдиного внеску з рахунку платника на відповідні рахунки органу доходів і зборів - день списання банком або центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері казначейського обслуговування бюджетних коштів, суми платежу з рахунку платника незалежно від часу її зарахування на рахунок органу доходів і зборів;

2) у разі сплати єдиного внеску готівкою – день прийняття до виконання банком або іншою установою – членом платіжної системи документа на переказ готівки разом із сумою коштів у готівковій формі;

3) у разі сплати єдиного внеску в іноземній валюті - день надходження коштів на відповідні рахунки органів доходів і зборів, відкриті в центральному органі виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері казначейського обслуговування бюджетних коштів.

зазначених у пунктах 4, 5 і 5¹ частини першої статті 4 цього Закону, для яких звітним періодом є календарний квартал. У разі державної реєстрації припинення підприємницької діяльності фізичної особи - підприємця її останнім звітним періодом є період з дня закінчення попереднього звітного періоду до дня державної реєстрації припинення підприємницької діяльності такої фізичної особи.

...

10. Днем сплати єдиного внеску вважається:

1) у разі перерахування сум єдиного внеску з рахунку платника на відповідні рахунки органу **Пенсійного фонду** – день списання банком або центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері казначейського обслуговування бюджетних коштів, суми платежу з рахунку платника незалежно від часу її зарахування на рахунок органу **Пенсійного фонду** ;

2) у разі сплати єдиного внеску готівкою – день прийняття до виконання банком або іншою установою – членом платіжної системи документа на переказ готівки разом із сумою коштів у готівковій формі;

3) у разі сплати єдиного внеску в іноземній валюті – день надходження коштів на відповідні рахунки органів **Пенсійного фонду**, відкриті в центральному органі виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері казначейського обслуговування бюджетних коштів.

4) у разі сплати єдиного внеску за осіб, зазначених в абзацах другому та третьому частини двадцять сім статті 8

відсутнє 11. У разі несвоечасної або не в повному обсязі сплати єдиного внеску до платника застосовуються фінансові санкції, передбачені цим Законом, а посадові особи, винні в порушенні законодавства про збір та ведення обліку єдиного внеску, несуть дисциплінарну, адміністративну, цивільно-правову або кримінальну відповідальність згідно із законом. відсутнє	цього Закону, – день зарахування коштів на окремий рахунок органу Пенсійного фонду. 11. У разі несвоечасної або не в повному обсязі сплати єдиного внеску до платника застосовуються фінансові санкції, передбачені цим Законом, а посадові особи, винні в порушенні законодавства про збір та ведення обліку єдиного внеску, несуть дисциплінарну, адміністративну, цивільно-правову або кримінальну відповідальність згідно із законом. Щомісячно на веб-порталі Пенсійного фонду оприлюднюється інформація про платників єдиного внеску, які мають недоїмку зі сплати єдиного внеску із зазначенням керівників цих платників і сум недоїмки. 12. Облік платежів зі сплати єдиного внеску, фінансових санкцій, передбачених цим Законом, здійснюється у порядку, встановленому Пенсійним фондом.
Стаття 10. Добровільна сплата єдиного внеску 1. Платниками, які мають право на добровільну сплату єдиного внеску, є: члени особистого селянського господарства, якщо вони не належать до осіб, які підлягають страхуванню; особи, які досягли 16-річного віку та не перебувають у трудових відносинах з роботодавцями, визначеними пунктом 1 частини першої статті 4, та не належать до платників єдиного внеску, визначених пунктами 4, 5 та 5¹ частини першої статті 4 цього Закону, у тому числі іноземці та особи без громадянства, які постійно проживають або працюють в Україні, громадяни України, які працюють або постійно проживають за межами України, якщо інше не встановлено міжнародними договорами,	Стаття 10. Добровільна сплата єдиного внеску 1. Платниками, які мають право на добровільну сплату єдиного внеску, є: члени особистого селянського господарства, якщо вони не належать до осіб, які підлягають страхуванню; особи, які досягли 16-річного віку та не перебувають у трудових відносинах з роботодавцями, визначеними пунктом 1 частини першої статті 4, та не належать до платників єдиного внеску, визначених пунктами 4, 5 та 5¹ частини першої статті 4 цього Закону, у тому числі іноземці та особи без громадянства, які постійно проживають або працюють в Україні, громадяни України, які працюють або постійно проживають за межами України, якщо інше не встановлено міжнародними договорами,

згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України, - на загальнообов'язкове державне пенсійне страхування.

2. Особи, зазначені в частині першій цієї статті, беруть добровільну участь у системі загальнообов'язкового державного соціального страхування протягом строку, визначеного в договорі про добровільну участь у системі загальнообов'язкового державного соціального страхування, але не менше одного року (крім договорів про одноразову сплату).

3. Особи, зазначені в частині першій цієї статті, подають до органу доходів і зборів за місцем проживання відповідну заяву в порядку та за формою, встановленими центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну податкову і митну політику, за погодженням з Пенсійним фондом та фондами загальнообов'язкового державного соціального страхування.

Орган доходів і зборів, що отримав заяву про добровільну участь у системі загальнообов'язкового державного соціального страхування, має право перевіряти викладені в заяві відомості та вимагати від особи, яка подала заяву, документи, що підтверджують зазначені відомості.

З особою, яка подала заяву про добровільну участь у системі загальнообов'язкового державного соціального страхування, органом доходів і зборів в строк не пізніше ніж 30 календарних днів з дня отримання заяви укладається договір про добровільну участь відповідно до типового договору, що затверджується центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну податкову і митну політику, за погодженням з Пенсійним фондом та фондами загальнообов'язкового державного соціального страхування.

згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України, - на загальнообов'язкове державне пенсійне страхування.

2. Особи, зазначені в частині першій цієї статті, беруть добровільну участь у системі загальнообов'язкового державного соціального страхування протягом строку, визначеного в договорі про добровільну участь у системі загальнообов'язкового державного соціального страхування, але не менше одного року (крім договорів про одноразову сплату).

3. Особи, зазначені в частині першій цієї статті, подають до органу Пенсійного фонду за місцем проживання відповідну заяву в порядку та за формою, встановленими Пенсійним фондом за погодженням з фондами загальнообов'язкового державного соціального страхування.

Орган Пенсійного фонду, що отримав заяву про добровільну участь у системі загальнообов'язкового державного соціального страхування, має право перевіряти викладені в заяві відомості та вимагати від особи, яка подала заяву, документи, що підтверджують зазначені відомості.

З особою, яка подала заяву про добровільну участь у системі загальнообов'язкового державного соціального страхування, органом Пенсійного фонду в строк не пізніше ніж 30 календарних днів з дня отримання заяви укладається договір про добровільну участь відповідно до типового договору, що затверджується Пенсійним фондом за погодженням з фондами загальнообов'язкового

...

7. Орган *доходів і зборів* відмовляє в укладенні договору про добровільну участь у разі, якщо особа:

підлягає загальнообов'язковому державному соціальному страхуванню;

не відповідає іншим вимогам, визначеним частиною першою цієї статті;

подала неповні або недостовірні відомості;

раніше уклала договір про добровільну участь, дія якого не припинена або за яким не виконано передбачені договором умови;

бажає укласти договір на строк менше одного року.

В інших випадках відмова в укладенні договору про добровільну участь не допускається.

8. Договір про добровільну участь може бути достроково розірваний:

1) застрахованою особою:

за її бажанням, якщо договір діяв не менше одного року;

у разі систематичного порушення умов договору територіальним органом *доходів і зборів*;

2) органом *доходів і зборів* у разі:

набуття застрахованою особою відповідно до цього Закону зобов'язань щодо участі в системі загальнообов'язкового державного соціального страхування;

виникнення обставин, що не відповідають визначеним цим Законом вимогам до осіб, які мають право брати добровільну

державного соціального страхування.

...

7. Орган **Пенсійного фонду** відмовляє в укладенні договору про добровільну участь у разі, якщо особа:

підлягає загальнообов'язковому державному соціальному страхуванню;

не відповідає іншим вимогам, визначеним частиною першою цієї статті;

подала неповні або недостовірні відомості;

раніше уклала договір про добровільну участь, дія якого не припинена або за яким не виконано передбачені договором умови;

бажає укласти договір на строк менше одного року.

В інших випадках відмова в укладенні договору про добровільну участь не допускається.

8. Договір про добровільну участь може бути достроково розірваний:

1) застрахованою особою:

за її бажанням, якщо договір діяв не менше одного року;

у разі систематичного порушення умов договору територіальним органом **Пенсійного фонду**;

2) органом **Пенсійного фонду** у разі:

набуття застрахованою особою відповідно до цього Закону зобов'язань щодо участі в системі загальнообов'язкового державного соціального страхування;

виникнення обставин, що не відповідають визначеним цим Законом вимогам до осіб, які мають право брати добровільну

участь у системі загальнообов'язкового державного соціального страхування;

систематичного порушення застрахованою особою умов договору;

смерті застрахованої особи;

3) за згодою сторін, якщо договір діяв не менше одного року.

В інших випадках дострокове розірвання договору про добровільну участь не допускається.

9. Участь у системі загальнообов'язкового державного соціального страхування (крім загальнообов'язкового державного соціального страхування від нещасного випадку на виробництві та професійного захворювання, які спричинили втрату працездатності) громадян України, які працюють у розташованих за межами України підприємствах, установах, організаціях (у тому числі міжнародних), може здійснюватися відповідно до договорів про добровільну участь, укладених ~~центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну податкову і митну політику~~, з такими підприємствами, установами, організаціями (у тому числі міжнародними).

У договорі про добровільну участь, крім відомостей, передбачених частиною четвертою цієї статті, зазначаються:

порядок обліку платежів в органах *доходів і зборів*;

дата набрання чинності договором.

Єдиний внесок для осіб, зазначених в абзаці першому цієї частини, встановлюється у розмірі, визначеному статтею 8 цього Закону.

Стаття 11. Порядок розподілу страхових коштів за видами

участь у системі загальнообов'язкового державного соціального страхування;

систематичного порушення застрахованою особою умов договору;

смерті застрахованої особи;

3) за згодою сторін, якщо договір діяв не менше одного року.

В інших випадках дострокове розірвання договору про добровільну участь не допускається.

9. Участь у системі загальнообов'язкового державного соціального страхування (крім загальнообов'язкового державного соціального страхування від нещасного випадку на виробництві та професійного захворювання, які спричинили втрату працездатності) громадян України, які працюють у розташованих за межами України підприємствах, установах, організаціях (у тому числі міжнародних), може здійснюватися відповідно до договорів про добровільну участь, укладених **Пенсійним фондом**, з такими підприємствами, установами, організаціями (у тому числі міжнародними).

У договорі про добровільну участь, крім відомостей, передбачених частиною четвертою цієї статті, зазначаються:

порядок обліку платежів в органах **Пенсійного фонду**;

дата набрання чинності договором.

Єдиний внесок для осіб, зазначених в абзаці першому цієї частини, встановлюється у розмірі, визначеному статтею 8 цього Закону.

Стаття 11. Порядок розподілу страхових коштів за

загальнообов'язкового державного соціального страхування

1. Страхові кошти, акумульовані на централізованих рахунках органів доходів і зборів, автоматично перераховуються не пізніше наступного операційного дня після їх зарахування на централізовані рахунки Пенсійного фонду, фондів загальнообов'язкового державного соціального страхування, на рахунки Накопичувального пенсійного фонду (далі - Накопичувальний фонд), а у випадках, передбачених законом, - недержавних пенсійних фондів відповідно до визначених законом пропорцій.

Стаття 12. Завдання та функції центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну податкову і митну політику

1. Завданнями центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну податкову і митну політику, є забезпечення адміністрування єдиного внеску шляхом його збору, ведення обліку надходжень від його сплати та здійснення контролю за сплатою єдиного внеску.

2. Центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну податкову і митну політику, відповідно до покладених на нього завдань:

1) аналізує та спільно з Пенсійним фондом та фондами загальнообов'язкового державного соціального страхування прогнозує надходження коштів від сплати єдиного внеску;

2) забезпечує збір та ведення обліку надходжень від сплати

видами загальнообов'язкового державного соціального страхування

1. Страхові кошти, акумульовані на централізованих рахунках органів Пенсійного фонду, автоматично перераховуються не пізніше наступного операційного дня після їх зарахування на централізовані рахунки Пенсійного фонду України, фондів загальнообов'язкового державного соціального страхування, відкриті в центральному органі виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері казначейського обслуговування бюджетних коштів, відповідно до визначених законодавством пропорцій розподілу за видами загальнообов'язкового державного соціального страхування.

Стаття 12. Завдання та функції центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну податкову і митну політику

1. Завданнями центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну податкову і митну політику, є забезпечення збирання звітності про нарахування єдиного внеску.

2. Центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну податкову і митну політику, відповідно до покладених на нього завдань:

єдиного внеску;

3) здійснює контроль за дотриманням законодавства про збір та ведення обліку єдиного внеску, правильністю нарахування, обчислення, повнотою і своєчасністю сплати єдиного внеску;

4) встановлює форми, строки і порядок прийняття та обробки звітності, зокрема в електронній формі, від платників щодо нарахування, обчислення та сплати єдиного внеску за погодженням з Пенсійним фондом та фондами загальнообов'язкового державного соціального страхування;

5) формує та веде реєстр страхувальників Державного реєстру, здійснює заходи щодо забезпечення доступу до даних Державного реєстру відповідно до цього Закону;

6) взаємодіє в установленому законодавством порядку з центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері казначейського обслуговування бюджетних коштів, міністерствами, іншими центральними та місцевими органами виконавчої влади, органами місцевого самоврядування, об'єднаннями громадян, підприємствами, установами і організаціями, Пенсійним фондом та фондами загальнообов'язкового державного соціального страхування;

7) узагальнює практику застосування законодавства про збір та ведення обліку єдиного внеску;

8) надає роз'яснення з питань застосування законодавства про збір та ведення обліку єдиного внеску;

9) укладає з розташованими за межами України

1) встановлює форми, строки і порядок прийняття та обробки звітності, зокрема в електронній формі, від платників щодо нарахування, обчислення та сплати єдиного внеску за погодженням з Пенсійним фондом та фондами загальнообов'язкового державного соціального страхування;

2) взаємодіє в установленому законодавством порядку з Пенсійним фондом та фондами загальнообов'язкового державного соціального страхування;

підприємствами, установами, організаціями (у тому числі міжнародними) договори про добровільну участь працюючих у них громадян України;

10) здійснює інші функції, передбачені законодавством.

3) здійснює інші функції, передбачені законодавством.

Стаття 12¹. Функції Пенсійного фонду

1. Пенсійний фонд відповідно до покладених на нього завдань:

1) формує та веде реєстр застрахованих осіб Державного реєстру, здійснює заходи щодо надання інформації з Державного реєстру відповідно до цього Закону;

2) взаємодіє в установленому законодавством порядку з центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері казначейського обслуговування бюджетних коштів, міністерствами, іншими центральними та місцевими органами виконавчої влади, органами місцевого самоврядування, об'єднаннями громадян, підприємствами, установами і організаціями та фондами загальнообов'язкового державного соціального страхування;

3) здійснює контроль, у тому числі спільно з органами доходів і зборів, за достовірністю відомостей про осіб, які підлягають загальнообов'язковому державному соціальному страхуванню;

4) бере участь в аналізі та прогнозі надходження коштів від сплати єдиного внеску;

Стаття 12¹. Функції Пенсійного фонду

1. Пенсійний фонд відповідно до покладених на нього завдань:

1) формує та веде Державний реєстр, здійснює заходи щодо надання інформації з Державного реєстру відповідно до цього Закону;

2) взаємодіє в установленому законодавством порядку з центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері казначейського обслуговування бюджетних коштів, міністерствами, іншими центральними та місцевими органами виконавчої влади, органами місцевого самоврядування, об'єднаннями громадян, підприємствами, установами і організаціями та фондами загальнообов'язкового державного соціального страхування, центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну податкову і митну політику;

3) аналізує та прогнозує надходження коштів від сплати єдиного внеску;

4) забезпечує збір та ведення обліку надходжень від сплати єдиного внеску;

5) стягує несплачені суми єдиного внеску, застосованих фінансових санкцій у випадках, передбачених цим Законом;

5) здійснює інші функції, передбачені законодавством.

відсутнє

6) укладає договори про добровільну участь громадян у системі загальнообов'язкового державного соціального страхування;

7) здійснює контроль за додержанням законодавства про збір та ведення обліку єдиного внеску, правильністю нарахування, обчислення, повнотою і своєчасністю сплати єдиного внеску, за достовірністю відомостей про осіб, які підлягають загальнообов'язковому державному соціальному страхуванню;

8) проводить моніторинг виконання платниками норм законодавства про збір та ведення обліку єдиного внеску з метою забезпечення реалізації прав застрахованих осіб на загальнообов'язкове державне соціальне страхування із використанням інформації з Державного реєстру та повідомляє центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізацію державної податкової та митної політики, центральний орган виконавчої влади, що реалізує політику з питань нагляду та контролю за додержанням законодавства про працю, зайнятість населення, загальнообов'язкове державне соціальне страхування, центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері зайнятості населення та трудової міграції, та правоохоронні органи щодо виявлених ознак порушень;

9) узагальнює практику застосування законодавства про збір та ведення обліку єдиного внеску і подає центральному органу виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сферах трудових відносин, соціального захисту населення, пропозиції щодо

	його вдосконалення; 10) надає роз'яснення з питань застосування законодавства про збір та ведення обліку єдиного внеску; 11) здійснює інші функції, передбачені законодавством.
Стаття 13. Права органів доходів і зборів 1. Органи доходів і зборів мають право: 1) отримувати безоплатно від органів державної влади, органів місцевого самоврядування, підприємств, установ і організацій незалежно від форми власності, виду діяльності та господарювання і від осіб, які провадять незалежну професійну діяльність, фізичних осіб - підприємців відомості про нарахування, обчислення і сплату єдиного внеску, а також інші відомості, необхідні для виконання органами доходів і зборів функцій, передбачених цим Законом; 2) проводити перевірки на підприємствах, в установах і організаціях, у осіб, які провадять незалежну професійну діяльність, фізичних осіб - підприємців бухгалтерських книг, звітів, кошторисів та інших документів про нарахування, обчислення та сплату єдиного внеску, достовірності відомостей, поданих до Державного реєстру, отримувати необхідні пояснення, довідки і відомості (зокрема письмові) з питань, що виникають під час такої перевірки. Документальні та камеральні перевірки проводяться у порядку, встановленому Податковим кодексом України; 3) вимагати від керівників та інших посадових осіб підприємств, установ і організацій, осіб, які провадять незалежну професійну діяльність, а також від фізичних осіб -	Стаття 13. Права органів доходів і зборів 1. Органи доходів і зборів мають право: 1) отримувати безоплатно від органів державної влади, органів місцевого самоврядування, підприємств, установ і організацій незалежно від форми власності, виду діяльності та господарювання і від осіб, які провадять незалежну професійну діяльність, фізичних осіб - підприємців відомості про нарахування, обчислення і сплату єдиного внеску, а також інші відомості, необхідні для виконання органами доходів і зборів функцій, передбачених цим Законом;

підприємців усунення виявлених порушень законодавства про збір та ведення обліку єдиного внеску;

4) вилучати в установленому законодавством порядку у підприємств, установ і організацій, осіб, які провадять незалежну професійну діяльність, фізичних осіб - підприємців копії документів, що підтверджують заниження розміру заробітної плати (доходу) та інших виплат, на які нараховується єдиний внесок;

5) ініціювати застосування до платників єдиного внеску судових процедур банкрутства;

6) застосовувати фінансові санкції, передбачені цим Законом;

7) стягувати з платників несплачені суми єдиного внеску;

8) порушувати в установленому законом порядку питання про притягнення до відповідальності осіб, винних у порушенні законодавства про збір та ведення обліку єдиного внеску;

9) у разі виявлення фактів порушення порядку нарахування, обчислення і сплати єдиного внеску звертатися в установленому законом порядку до відповідних правоохоронних органів;

10) здійснювати інші функції, передбачені законодавством.

2) порушувати в установленому законом порядку питання про притягнення до відповідальності осіб, винних у порушенні законодавства щодо подання звітності про нарахування єдиного внеску;

3) здійснювати інші функції, передбачені законодавством.

Стаття 13¹. Права Пенсійного фонду та його територіальних органів

1. Пенсійний фонд та його територіальні органи мають право:

1) отримувати безоплатно від органів державної влади, органів місцевого самоврядування, підприємств, установ і організацій незалежно від форми власності, виду діяльності та господарювання і від фізичних осіб - підприємців відомості, необхідні для виконання органами Пенсійного фонду функцій, передбачених цим Законом;

2) брати участь у планових перевірках, які проводяться органами доходів і зборів, для перевірки достовірності відомостей, поданих до реєстру застрахованих осіб Державного реєстру, та у випадках, передбачених законом, проводити позапланові перевірки бухгалтерських книг, звітів, кошторисів та інших документів страхувальників щодо достовірності відомостей, поданих до реєстру застрахованих осіб або для призначення пенсій, отримувати необхідні пояснення, довідки і відомості з питань, що виникають під час таких перевірок;

3) надавати консультації з питань відомостей, поданих до реєстру застрахованих осіб Державного реєстру, та ведення цього реєстру;

4) у разі виявлення за результатами перевірки поданих страхувальником недостовірних відомостей про застрахованих осіб видавати приписи щодо усунення цих

Стаття 13¹. Права Пенсійного фонду та його територіальних органів

1. Пенсійний фонд та його територіальні органи мають право:

1) отримувати безоплатно від органів державної влади, органів місцевого самоврядування, підприємств, установ і організацій незалежно від форми власності, виду діяльності та господарювання і від фізичних осіб - підприємців відомості про нарахування, обчислення і сплату єдиного внеску, а також інші відомості, необхідні для виконання Пенсійним фондом функцій, передбачених цим Законом;

2) проводити перевірки на підприємствах, в установах і організаціях, у осіб, які провадять незалежну професійну діяльність, фізичних осіб - підприємців бухгалтерських книг, звітів, кошторисів та інших документів про нарахування, обчислення та сплату єдиного внеску, достовірності відомостей, поданих до Державного реєстру, отримувати необхідні пояснення, довідки і відомості (зокрема письмові) з питань, що виникають під час такої перевірки.

3) вимагати від керівників та інших посадових осіб підприємств, установ і організацій, а також від фізичних осіб - підприємців усунення виявлених порушень законодавства про збір та ведення обліку єдиного внеску;

4) вилучати в установленому законодавством порядку у підприємств, установ і організацій, фізичних осіб - підприємців копії документів, що підтверджують заниження розміру заробітної плати (доходу) та інших виплат, на які нараховується єдиний внесок;

порушень, у разі їх невиконання у місячний строк - вносити відповідні зміни до реєстру застрахованих осіб Державного реєстру;

5) притягувати до адміністративної відповідальності осіб, винних у порушеннях, пов'язаних з поданням недостовірних відомостей, що використовуються у реєстрі застрахованих осіб;

5¹) у разі виявлення за результатами аналізу даних реєстру застрахованих осіб Державного реєстру недостовірних відомостей про застрахованих осіб вимагати від платників єдиного внеску інформацію про ці відомості та усунення

5) застосовувати фінансові санкції, передбачені цим Законом;

6) ініціювати застосування до платників єдиного внеску судових процедур банкрутства;

7) стягувати з платників несплачені суми єдиного внеску;

8) порушувати в установленому законом порядку питання про державну реєстрацію припинення фізичною особою - підприємцем підприємницької діяльності до погашення заборгованості зі сплати єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування та притягнення до відповідальності осіб, які не подають звітність про нарахування єдиного внеску;

9) порушувати в установленому законом порядку питання про притягнення до відповідальності осіб, винних у порушенні законодавства про збір та ведення обліку єдиного внеску;

10) у разі виявлення фактів порушення порядку нарахування, обчислення і сплати єдиного внеску звертатися в установленому законом порядку до відповідних правоохоронних органів;

11) у разі виявлення за результатами аналізу даних реєстру застрахованих осіб Державного реєстру недостовірних відомостей про застрахованих осіб вимагати від платників єдиного внеску інформацію про ці відомості та усунення порушень. Порядок надсилання та узгодження вимог про усунення порушень встановлюється Пенсійним фондом за погодженням з центральним органом виконавчої

порушень;

влади, що забезпечує формування державної політики у сферах трудових відносин, соціального захисту населення;

12) вносити державному реєстратору юридичних осіб, фізичних осіб - підприємців та громадських формувань подання про державну реєстрацію припинення фізичною особою - підприємцем підприємницької діяльності до погашення заборгованості зі сплати єдиного внеску страхувальниками, з числа зазначених у абзацах третьому та четвертому пункту 1, пункті 4 частини першої статті 4, які протягом шести місяців не сплачували єдиний внесок;

13) отримувати інформацію з наявних державних та єдиних реєстрів, інших інформаційних баз, що перебувають у власності держави або підприємств, установ та організацій;

14) здійснювати інші функції, передбачені законодавством.

б) здійснювати інші функції, передбачені законодавством.

Стаття 14. Обов'язки органів доходів і зборів

1. Органи доходів і зборів зобов'язані:

1) надавати на безоплатній основі інформацію з реєстру страхувальників Державного реєстру Пенсійному фонду та фондам загальнообов'язкового державного соціального страхування, органам праці та соціального захисту населення, центральному органу виконавчої влади, що забезпечує реалізацію державної політики з питань нагляду та контролю за додержанням законодавства про працю, в порядку, визначеному центральним органом виконавчої влади, що забезпечує

Стаття 14. Обов'язки органів доходів і зборів

1. Органи доходів і зборів зобов'язані:

формування та реалізує державну податкову і митну політику, за погодженням з Пенсійним фондом, фондами загальнообов'язкового державного соціального страхування та центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сферах трудових відносин, соціального захисту населення;

2) щокварталу інформувати Кабінет Міністрів України про основні показники сплати єдиного внеску. Перелік показників, порядок та строки інформування визначаються Кабінетом Міністрів України;

3) здійснювати контроль за дотриманням платниками єдиного внеску вимог цього Закону;

4) забезпечувати своєчасне внесення відомостей до реєстру страхувальників Державного реєстру;

5) здійснювати контроль за достовірністю відомостей, поданих до реєстру страхувальників Державного реєстру;

6) надавати безоплатно платникам єдиного внеску в усній та письмовій формі консультації з питань застосування законодавства про збір та ведення обліку єдиного внеску, роз'яснювати їхні права і обов'язки;

7) за вимогою платників, зазначених у пунктах 1, 4 і 5 частини першої статті 4 цього Закону, проводити звірення сум нарахування та сплати ними єдиного внеску;

8) надавати Пенсійному фонду інформацію про узгодження результатів перевірок в частині достовірності поданих відомостей про осіб, які підлягають загальнообов'язковому державному пенсійному страхуванню, у порядку, визначеному центральним органом виконавчої влади, що забезпечує

1) здійснювати контроль за своєчасністю подання звіту про нарахування єдиного внеску;

2) в межах повноважень, переданих цим Законом, надавати безоплатно платникам єдиного внеску в усній та письмовій формі консультації з питань подання звітності про нарахування єдиного внеску, роз'яснювати їхні права і обов'язки;

3) надавати Пенсійному фонду необхідну для виконання покладених на нього обов'язків інформацію у порядку, визначеному центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну податкову і митну політику, та Пенсійним фондом.

формування та реалізує державну податкову і митну політику, та Пенсійним фондом.

Стаття 14¹. *Обов'язки Пенсійного фонду та його територіальних органів*

1. Пенсійний фонд та його територіальні органи зобов'язані:

1) надавати на безоплатній основі інформацію з реєстру застрахованих осіб Державного реєстру органам доходів і зборів, фондам загальнообов'язкового державного соціального страхування, органам праці та соціального захисту в порядку, визначеному Пенсійним фондом за погодженням з центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну податкову і митну політику, центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сферах трудових відносин, соціального захисту населення, та фондами загальнообов'язкового державного соціального страхування;

2) забезпечувати своєчасне внесення відомостей до реєстру застрахованих осіб Державного реєстру;

3) здійснювати контроль за достовірністю відомостей, поданих до реєстру застрахованих осіб Державного реєстру;

4) надавати безоплатно на вимогу застрахованих осіб інформацію, що міститься на їх персональних облікових картках у реєстрі застрахованих осіб Державного реєстру.

відсутнє

Стаття 14¹. *Обов'язки Пенсійного фонду та його територіальних органів*

1. Пенсійний фонд та його територіальні органи зобов'язані:

1) надавати на безоплатній основі інформацію з Державного реєстру органам доходів і зборів, фондам загальнообов'язкового державного соціального страхування, органам праці та соціального захисту в порядку, визначеному Пенсійним фондом за погодженням з центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну податкову і митну політику, центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сферах трудових відносин, соціального захисту населення, та фондами загальнообов'язкового державного соціального страхування;

2) забезпечувати своєчасне внесення відомостей до Державного реєстру;

3) здійснювати контроль за дотриманням платниками єдиного внеску вимог цього Закону, за достовірністю відомостей, поданих до Державного реєстру;

4) надавати безоплатно на вимогу застрахованих осіб інформацію, що міститься на їх персональних облікових картках у реєстрі застрахованих осіб Державного реєстру;

5) надавати безоплатно платникам єдиного внеску в усній та письмовій формі консультації з питань застосування законодавства про збір та ведення обліку

	єдиного внеску, роз'яснювати їхні права і обов'язки; 6) інформувати центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику з питань нагляду та контролю за додержанням законодавства про працю, зайнятість населення, загальнообов'язкове державне соціальне страхування, про порушення платниками, зазначеними в частині шостій статті 7, законодавства про оплату праці та цього Закону щодо застрахованих осіб, відряджених за межі України. 7) щокварталу інформувати Кабінет Міністрів України про основні показники сплати єдиного внеску. Перелік показників, порядок та строки інформування визначаються Кабінетом Міністрів України; 8) забезпечувати своєчасне стягнення несплачених сум єдиного внеску, застосованих фінансових санкцій; 9) за вимогою платників, зазначених у пунктах 1, 4 і 5 частини першої статті 4 цього Закону, проводити звірення сум нарахування та сплати ними єдиного внеску.
відсутня	Стаття 15. Порядок проведення перевірок платників 1. Камеральні перевірки відомостей про осіб, що підлягають загальнообов'язковому державному соціальному страхуванню Камеральна перевірка проводиться посадовими особами органів Пенсійного фонду України без спеціального рішення керівника (його заступника або уповноваженої особи) органу Пенсійного фонду України та направлення на її проведення. Камеральній перевірці підлягають дані звітності

платників єдиного внеску та відомостей про осіб, що підлягають загальнообов'язковому державному соціальному страхуванню.

Згода платника єдиного внеску на перевірку та його присутність під час проведення камеральної перевірки не обов'язкова.

2. Документальні планові перевірки.

2.1. Документальна планова перевірка передбачається у плані проведення планових документальних перевірок єдиного внеску.

План документальних планових перевірок на поточний рік оприлюднюється на інформаційній сторінці веб-порталу Пенсійного фонду України, до 25 грудня року, що передує року, в якому будуть проводитися такі документальні планові перевірки.

До плану проведення документальних планових перевірок відбираються платники єдиного внеску, які мають ризик щодо несплати єдиного внеску.

Періодичність проведення документальних планових перевірок платників єдиного внеску визначається залежно від ступеня ризику в діяльності таких платників, який поділяється на високий, середній та незначний. Платники єдиного внеску з незначним ступенем ризику включаються до плану-графіка не частіше, ніж раз на три календарних роки, середнім - не частіше ніж раз на два календарних роки, високим - не частіше одного разу на календарний рік.

Порядок формування та затвердження плану проведення планових документальних перевірок єдиного внеску перелік ризиків та їх поділ за ступенями встановлюються Пенсійним фондом.

2.2. Про проведення документальної планової